ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 10
ΤΗΛ. 34.659

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1941
ΕΤΟΣ Ζ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 80

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

ΟΙ ΕΝΔΟΞΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΜΑΣ

Εἰς τὴν ἱερὰν θυσίαν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος μετέσχε καὶ τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης, διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ συναδέλφου Ἀγγέλου Κοτρώνη, ἡρωϊκῶς πεσόντος τῇ 29 Δεκεμβρίου 1940.

Νέος συμπαθέστατος, αὐτοδημιούργητος ἐξεκίνησε μὲ μόνα ἐφόδια τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐργατικότητά του ἀπὸ τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς ἱεραρχίας καὶ ἔφθασε τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ Α΄ τὴν 1ην Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους, εἰς ἣν παρέμεινε μέχρι τῆς 4 Ὀκτωβρίου, ὅτε ἐκλήθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἔφεδρος, διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον.

Υἱὸς γέροντος συνταξιούχου ἱερέως, ἔλαβεν ἀγωγὴν χριστιανικὴν καὶ ἑλληνοπρεπῆ ἣν ἐφήρμοσε καὶ εἰς τὴν ἰδίαν του οἰκογένειαν, ἀποτελουμένην ἐκ συζύγου καὶ βρέφους τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἰδῆ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ὅταν ὁ πατήρ του ἀπέπτη πρὸς τὸ αἰώνιον Φῶς.

Τὴν πατρικήν του οἰκογένειαν καὶ τὴν βαρυπενθοῦσαν σύζυγον του ἡ «Τραπεζιτικὴ» συλλυπεῖται ἐγκαρδίως ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του, οἵτινες οὐδέποτε θὰ λησμονήσουν τὸν ἔνδοξον νεκρόν των.

❁

Ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ Προέδρου τῆς Ε. Α. Μ. Σ. κ. Δ. Γκούσκου καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ κ. Γ. Σεπετζῆ, συνοδευομένων ὑπὸ τῶν διατελεσάντων Προϊσταμένων του κ.κ. Ι. Καραμάνου καὶ Κ. Ἀποστολοπούλου, ἐπεσκέφθη τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειάν του

Ἄγγελος Πέτρου Κοτρώνης
Βοηθὸς Α΄
τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος

καὶ ἀπέτεινεν διὰ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου ἐμπνευσμένους καὶ θερμοὺς λόγους παρηγορίας διὰ τὴν σκληρὰν ἀλλ' ἔνδοξον ἀπώλειαν τοῦ προσφιλοῦς των.

Ἕνας ἀκόμη ἐκλεκτὸς συνάδελφος Ὑπ)τος προσέφερεν ἑαυτὸν θυσίαν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ἀγῶνα. 29 μόλις ἐτῶν, μὲ μέλλον πλῆρες ἐλπίδων, ὁ Δημήτριος Ἀντωνᾶτος ἔπεσεν ἡρωϊκῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς.

Εἰς τὴν Τράπεζαν εἰσῆλθε τῷ 1936. Ἐπιτυχὼν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸν διαγωνισμὸν χάρις εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν γλωσσομάθειάν του, ὠνομάσθη βοηθὸς Β΄ ἀπὸ 1-1-1940, σπεύσας ἀμέσως, διὰ νὰ τιμήσῃ τὸν νέον βαθμόν του, νὰ δώσῃ τὰς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν πτυχιακὰς ἐξετάσεις καὶ λαβὼν τὸ πτυχίον τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον.

Στρατευθεὶς τὴν 28 Ὀκτωβρίου ὡς ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός, ἔσπευσε μὲ ἐνθουσιασμὸν νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος του, ἕως ὅτου ἕνα τηλ)μα τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἰωαννίνων εἰς ὃ ὑπηρετοῦσε μᾶς ἀνήγγειλε τὸν θάνατόν του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Δημήτριος Εὐαγ. Ἀντωνᾶτος
Βοηθὸς Β΄ τοῦ Ὑπ)ματος Ἰωαννίνων
Ἔφεδρος Ἀνθυπολοχαγὸς

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀλληλεγγύης τοῦ Συλλόγου ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ὑποκατάστημα Ἰωαννίνων τὸ κάτωθι τηλ)μα:

ΓΙΟΧΑΛΑΝ
Διευθυντὴν Ἐθνοτραπέζης
Ἰωάννινα

Συμμετέχομεν ὀδύνην καὶ ὑπερηφάνειαν Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ Ὑποκαταστήματος ἡρωϊκὸν θάνατον συναδέλφου Ἀντωνάτου. Ἡ Ἐθνοτραπεζικὴ οἰκογένεια συναισθάνεται βαθύτατα τὴν κληρονομίαν τιμῆς καὶ καθήκοντος ποὺ μᾶς καταλείπουν οἱ ἔνδοξοι νεκροὶ Συνάδελφοί μας. Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Ἐπιτροπὴ Ἀλληλεγγύης Συλλόγου
14—1—41 **ΓΚΟΥΣΚΟΣ**

Ἡ δὲ Τράπεζα ἐξεδήλωσε διὰ τοῦ κάτωθι ἐμπνευσμένου τηλ)τος τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸ πένθος τοῦ Ὑπ)τος:

ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑΝ
Ἰωάννινα

Σὰν Ἑλληνὶς Μητέρα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προπέμπει εἰς τὴν ἀθανασίαν ἔνδοξα τέκνα της, πίπτοντα ὑπὲρ Μεγαλείου Πατρίδος μὲ δάκρυα ὑπερηφανείας δι' αὐτοὺς καὶ ὀδύνης διὰ τὴν ἀπώλειάν των. Χαράσσομεν εἰς τὴν πλάκα τῆς αἰωνιότητος ὄνομα ἐνδόξου νεκροῦ συναδέλφου Δημητρίου Ἀντωνάτου.

Ὁ Διοικητὴς
ΑΛ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ὁ Δημήτριος Ἀντωνᾶτος καταλείπει μητέρα καὶ ἀδελφὸν πολιτικὸν μηχανικόν, ὅστις ἐπίσης ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ «Τραπεζιτικὴ» μὲ ὑπερηφάνειαν εὔχεται τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐνδόξου προσφιλοῦς των.

ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ

Μέσα στὸν μῆνα ποὺ πέρασε τὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου βρῆκε τὴν ἀπαραίτητη χρονικὴ ἄνεσι γιὰ νὰ συστηματοποιηθῇ καὶ νὰ ἐκδηλωθῇ ἐναργέστερα σ' ὅλους τοὺς κλάδους του. Μέσα στὸν ἴδιο ὅμως μῆνα ἔγινε καὶ κάτι ἄλλο, πολὺ σπουδαιότερο: συνειδητοποιήθηκε τὸ ἔργο αὐτὸ ἀπὸ ὅλους τοὺς συναδέλφους.

Δημιουργήθηκε ἔτσι μιὰ βαθειὰ πίστις στὴν σκοπιμότητα καὶ τὴ σημασία τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ μαχομένου συναδέλφου. Ξύπνησαν ψυχικὲς δυνάμεις, ποὺ ληθαργοῦσαν γιατὶ ἔλλειπε τὸ κίνητρο, ποὺ τώρα τὶς συναγείρει. Ἔγινε δυνατότερο καὶ ἐπιβλητικώτερο τὸ αἴσθημα τῆς συναδελφότητος. Ἀνοίχθηκε γιὰ τὸν Σύλλογο ἕνας φωτεινὸς καὶ ἐλπιδοφόρος ὁρίζων νέας, μεστῆς, μεγάλης ἐξελίξεως, ποὺ σφυρηλατοῦν κάθε μέρα οἱ νέοι δεσμοί, θεμέλιο μαζὶ καὶ εὐλογία τῆς συλλογικῆς μας ζωῆς.

Ὅλες ἡ ἀξίες θὰ βγοῦν ἀναβαπτισμένες μετὰ τὴν Νίκη μέσα ἀπτὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου.

Μιὰ νέα ζωὴ θ' ἀρχίσῃ τότε γιὰ ὅλους.

Εὐτυχεῖς οἱ ὀργανισμοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ μποροῦν νὰ ἀναπνεύσουν στὴν καθαρμένη ἀτμόσφαιρα τῆς αὔριον.

Εὐτυχὴς μέσα σ' αὐτοὺς ὁ Σύλλογός μας, ποὺ θἄχῃ πάρει συνείδησι τῆς νέας του ἀποστολῆς καὶ ποὺ θἄναι ὀργανικὰ καὶ ψυχικὰ ἕτοιμος γιὰ νὰ μετουσιώσῃ τὸ δυναμισμό του σὲ δρᾶσι, δρᾶσι ὠφέλιμη γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνία, δρᾶσι γόνιμη γιὰ τὸ Ἐθνικό μας Ἵδρυμα, δρᾶσι χρήσιμη γιὰ τὰ ζωντανὰ κύτταρα, ποὺ τὸν ἀποτελοῦν.

Οἱ τιμημένοι νεκροί μας.

Ἀπ' αὐτοὺς ἀρχίζομε γιατὶ σαὐτοὺς πρέπει κάθε τιμὴ καὶ δόξα. Δύο ἀκόμη συνάδελφοί μας ἔδωσαν τὴν ζωή τους γιὰ τὴν Πατρίδα: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΤΑΤΟΣ καὶ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ὁ ἔνδοξος θάνατος τοῦ Δημητρίου Ἀντωνάτου, βοηθοῦ Β΄. τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἰωαννίνων μᾶς ἦτο γνωστός, ὅταν ἐξεδίδετο τὸ προηγούμενο Συλλογικὸ δελτίο. Δὲν ἐγράψαμε ὅμως τίποτε γιαὐτόν, γιατὶ ἡ μητέρα του ἀγνοοῦσε τὴν εἴδησι.

Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ε.Α.Μ.Σ. κ. Διον. Γκοῦσκον καὶ τοὺς Συναδέλφους κ. κ. Ι. Καραμάνον, Κ. Ἀποστολόπουλον καὶ Γ. Σεπετζῆν ἐπεσκέφθη τὴν χήρα τοῦ Ἀγγέλου Κοτρώνη, Βοηθοῦ Α΄. τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος. Ὁ κ. Γκοῦσκος εἶπε λόγια συμπαθείας καὶ ἀγάπης στὴν οἰκογένεια τοῦ Συναδέλφου μας.

Ἐπιτροπὴ ἐπίσης ἀπὸ τοὺς Συναδέλφους κ. κ. Διον. Γκοῦσκον, Ἀρ. Κούμαρην, Θ. Ἰατρὸν καὶ Γ. Σεπετζῆν, ἐπεσκέφθη τὴν μητέρα τοῦ Δημητρίου Ἀντωνάτου καὶ φίλησε τὸ χέρι της.

Καὶ ἡ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη δέχθηκαν τὸ πλῆγμα σὰν πραγματικὲς Ἑλληνίδες μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ ἑλληνικὴ ὑπερηφάνεια.

Ἡ σπαραγμένη ψυχή των τοὺς ὑπηγόρευσε θερμὰ λόγια εὐχαριστιῶν πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους. Τὰ μεταφέρομε ἐδῶ κατὰ καθῆκον κιᾶς μὴ ξεχάσῃ κανείς μας, ὅτι στὴν οἰκογένειά μας ἔχομε ἄλλες δυὸ πονεμένες γυναῖκες, ποὺ ἐμεῖς ἔχομε τὸ χρέος νὰ φέρνωμε στὸ σκοτάδι τοῦ πένθους των ἀνακούφισι καὶ παρηγοριά.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔθεσε στὴν διάθεσι τῶν δύο αὐτῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ δρχ. 5000 γιὰ τὴν κάθε μιὰ γιὰ τὰ πρῶτα τους ἔξοδα. Τὸ χρέος μας ὅμως δὲν ἐξοφλεῖται. Πρέπει νὰ φροντίζωμε ἐμεῖς καὶ θὰ φροντίζωμε γιαὐτὲς στὴ θέσι τοῦ προσφιλοῦς των, ποὺ ἔπεσε γιὰ τὴν πατρίδα.

Τὸ νεκρικό τους ἐγκώμιο θὰ διαβάσετε σἄλλη στήλη. Ἐκεῖ τοὺς ἀποδώσαμε ἐπισημότερα τὴν πρώτη τιμὴ στὴν Ἱερὴ Μνήμη τους. Ἐδῶ ἀποτραβηγμένοι κοντὰ στὴν γιὰ πάντα ἀδειανὴ θέσι τους στὸ σπίτι μας κάνομε χωρὶς μάρτυρας ἄλλο ἕνα μνημόσυνο στάδέλφια μας. Συνάδελφοι, ὅπου κιἂν εἶσθε! Στρέψετε ἄλλη μιὰ φορὰ διαβάζοντας τὶς γραμμὲς αὐτὲς τὴ σκέψι σας στοὺς τιμημένους νεκρούς μας. Ἀφήσετε τὸν πόνο τῆς ψυχῆς σας νἀνέβῃ ἐκεῖ ψηλά, ποὺ βρίσκονται τώρα, σἂν θυμίαμα! Χαράξετε ἀνεξάλειπτα στὴν ψυχή σας τὰ χαραγμένα στὴν πλάκα τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ἀθανασίας ὀνόματά τους, ἱερὰ πειὰ σύμβολα γιὰ ὅλους μας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΑΤΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἡρώων μας! Ἔπεσαν σἂν ἀληθινοὶ Ἕλληνες, σἂν ἄξιοι λειτουργοὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Τραπέζης!

Τὸ κανδύλι τῆς ἀγάπης μας θἄναι πάντα ἀναμμένο στὴ μνήμη τους.

❁

Διακεκριμένες πράξεις συναδέλφων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπ)ματος Ἀμφίσσης κ. Τρ. Μίρκος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὁ Προσωρινὸς Ὑπάλληλος τοῦ Ὑποκαταστήματος κ. Γεώργ. Παρασκευάκης, ὑπηρετῶν ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸ 12ον Σύνταγμα Πεζικοῦ, 11ος Λόχος, Τ. Τ. 912, ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς μονάδος του διὰ τὸν Πολεμικὸν Σταυρόν, διότι «ὡς διμοιρίτης κατὰ τὰς » ἐπιχειρήσεις 15-17 Δεκεμβρίου » 1940 ἐπέπεσε κατὰ τῶν ἐχθρι- » κῶν ἀντιστάσεων ἀψηφῶν τὸν » θάνατον καὶ ἀναγκάσας τὸν » ἐχθρὸν νὰ τραπῇ εἰς φυγήν».

Ὁ κ. Τρ. Μίρκος προσθέτει εἰς τὴν ἐπιστολήν του, ὅτι «εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸν κ. Παρασκευάκην καὶ κατέχεται ἀπὸ ἐθνικὴν συγκίνησιν, διότι εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του συναδέλφους, ποὺ τιμοῦν μὲ τοὺς ἡρωϊσμούς των καὶ τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος καὶ τὸ Ἵδρυμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προέρχονται».

Ἐξ ἄλλου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπ)ματος Κατερίνης κ. Κ. Μπομπότσας μᾶς ἀνήγγειλε μὲ ὑπερηφάνεια, ὅτι ὁ Βοηθὸς Β΄. τοῦ Ὑπ)ματος κ. Ἀρίσταρχος Κουρκουμπέτης, ὑπηρετῶν ὡς ἀξιωματικὸς (Α΄ Λόχος 30οῦ Συντάγματος Τ. Τ. 345) ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων «προήχθη » ἐσχάτως ὅλως κατ' ἐκλογὴν εἰς » τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπολοχαγοῦ, » ἀνατεθείσης αὐτῷ καὶ τῆς δι- » οικήσεως λόχου».

Πόσο εἴμεθα ὅλοι ὑπερήφανοι γιὰ τὴν διάκρισι τῶν συναδέλφων μας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς!

Εὐχόμεθα ἀπτὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας στοὺς ἡρωϊκούς μας συναδέλφους νὰ γυρίσουν γρήγορα μὲ τὸ καλὸ κοντά μας ὅπου τοὺς περιμένει ἡ διακεκριμένη θέσις, ποὺ τοὺς ἀξίζει καὶ ποὺ κατέκτησαν μόνοι τους μὲ τὴ διακεκριμένη πρᾶξί τους.

Οἱ Γεώργιος Παρασκευάκης καὶ Ἀρίσταρχος Κουρκουμπέτης εἶναι ἄξιοι τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Τραπέζης!

❁

Στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου των.

Τραυματίαι καὶ ἄρρωστοι ἐπιστρατευμένοι συνάδελφοι νοσηλευόμενοι σὲ Νοσοκομεῖα τῶν Ἀθηνῶν εἶναι οἱ κ. κ. Πέτρος Σκουζόπουλος, κλητὴρ Ὑπ)ματος Παγκρατίου, Δημ. Βλογιανίτης, κλητὴρ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, Θωμᾶς Τσανάκας, κλητὴρ τοῦ Ὑπ)ματος Βερροίας, Ἰωάν. Τερζόπουλος, ὑπολογιστὴς Α΄. τοῦ Ὑπ)ματος Κορίνθου, Ἰωάν. Καλλιμασιώτης Γραφεὺς τοῦ Κεντρικοῦ, Ἀντών. Κόκκας, Βοηθὸς Β΄. τοῦ Ὑπ)ματος Θεσσαλονίκης, Ἰωάν. Σόλων, Γραφεὺς τοῦ Ὑπ)ματος Ἀθηνῶν, Γεώργ. Παρδαλός, Γραφεὺς τοῦ Ὑπ)ματος Καβάλλας, Γεώργιος Στουπῆς, κλητὴρ τοῦ Ὑπ)ματος Πειραιῶς καὶ Βασίλ. Πυρέτης, κλητὴρ τοῦ Ὑπ)ματος Κατερίνης.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Καμμένων Βούρλων νοσηλεύεται ὁ κλητὴρ τοῦ Ὑπ)ματος Ἰωαννίνων

κ. Ἀλέξ. Σφάγγος. Εἰς Νοσοκομεῖα Θεσσαλονίκης οἱ κ.κ. Δημ. Καΐπης, Λογιστὴς Β΄. Ὑπ)ματος Καρδίτσης, Δημ. Κασούρης, Βοηθὸς Β΄. Ὑπ)ματος Θεσ)νίκης, Ἀνδρ. Παπαηλιοῦ, κλητὴρ Ὑποκαταστήματος Θεσ)νίκης καὶ Σωκρ. Οἰκονομίδης, Ὑπολογιστὴς Α΄. Ὑ)τος Διδυμοτείχου.

Εἰς Νοσοκομεῖον Καβάλλας νοσηλεύεται ὁ κλητὴρ τοῦ Ὑπ)ματος Ναυπάκτου κ. Ὀρ Συμβουλίδης. Εἰς Νοσοκομεῖον Λαρίσης νοσηλεύεται ὁ κλητὴρ τοῦ Ὑποκαταστήματος Φαρσάλων κ. Γεώργ. Γιαννούλας καὶ εἰς Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων ὁ κλητὴρ τοῦ Κεντρικοῦ κ. Βασίλ. Δημητρόπουλος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπεθεραπεύθησαν καὶ ἐξῆλθον τοῦ Νοσοκομείου οἱ κ.κ. Θωμᾶς Τσανάκας, Γεώργ. Παρδαλός, Γεώργ. Στουπῆς, Β. Πυρέτης Β. Δημητρόπουλος καὶ Ἀντ. Κοκκας.

Ἐπίσης ἐξῆλθε τοῦ Νοσοκομείου τυχὼν ἐτησίας ἀναστολῆς ὁ κ. Ἰωάν. Τερζόπουλος.

Εὐτυχῶς ὅλοι μας οἱ τραυματίαι καὶ οἱ ἄρρωστοι πηγαίνουν πολὺ καλά.

Τοὺς τραυματίες, ποὺ νοσηλεύονται ἐδῶ, ἐπισκέπτεται κάθε ἀπόγευμα μιὰ συναδελφικὴ συντροφιὰ ἀπὸ δυὸ συναδέλφους. Βρίσκονται ἔτσι μὲ δικούς των, ποὺ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀνακουφίσουν τὸν πόνο τους.

Μεγάλη ὑπηρεσία μᾶς προσφέρουν καὶ στὸ κεφάλαιο αὐτὸ ἡ γυναῖκες συνάδελφοι. Τῆς γυναίκας τὸ χέρι ξέρει πάντοτε καλλίτερα νὰ ξεκουράσῃ καὶ νὰ χαϊδέψῃ τοὺς πονεμένους μας.

Τοὺς τραυματίες μας, ποὺ νοσηλεύονται σ' ἐπαρχίες φροντίζουν οἱ Διευθυνταί μας τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ οἱ ἐκεῖ συνάδελφοί μας.

Θὰ μᾶς ἦταν ἀδύνατο νὰ κρύψωμε τὴν συγκίνησί μας γιὰ τὸν πατρικό, τὸν ἄπειρα λεπτὸ καὶ εὐγενικὸ τρόπο, ποὺ βρῆκαν οἱ Διευθυνταί μας κ. κ. Βασ. Παντούλης, Θεσσαλονίκης, Γρ. Σειραχίδης, Καβάλλας, Π. Γιοχάλας, Ἰωαννίνων, Τ. Θωμόπουλος, Φλωρίνης, Γ. Κουτσουδάκης, Λαρίσης, γιὰ νὰ δείξουν τὴ στοργή τους στοὺς τραυματίες μας. Καλλίτερα ἀπὸ ὅσα ἐμεῖς μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ καλλίτερα ἀπὸ λόγια θὰ τοὺς μίλησε τὸ βλέμμα τῶν καλῶν συναδέλφων, ποὺ δέχθηκαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ στοργή τους.

Σ' ὅλους τοὺς συναδέλφους τραυματίες, ποὺ εἶναι ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐστείλαμε γράμμα, ποὺ τοὺς λέει πόσο εἴμαστε ὑπερήφανοι γιαὐτοὺς καὶ πόσο τοὺς παραστέκομε στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου των.

Ἡ οἰκογένειες τῶν τραυματιῶν μας, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ εἶναι κοντά τους ἂς εἶναι ἀπολύτως ἥσυχες. Εἴμαστε ἐμεῖς κοντὰ στὸ κρεββάτι τους γιὰ τοὺς ἀγαπημένους των. Τὰ νέα τους θὰ τοὺς τὰ στέλνωμε ἀνελλιπῶς γιὰ νὰ μὴ ἀνησυχοῦν.

Ἂν ἔβλεπαν τὰ τηλεγραφήματα, τὰ γράμματα ποὺ μᾶς στέλλουν καθημερινῶς οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπ)μάτων, στὰ ὁποῖα ἀνήκουν οἱ τραυματίαι μας, ἂν ἔβλεπαν τὸ ἐνδιαφέρον τους, θὰ μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τί ἀκατάλυτοι δεσμοὶ ἀλληλεγγύης καὶ ἀγάπης μᾶς ἑνώνουν ὅλους μεταξύ μας καὶ θὰ ὡμολογοῦσαν, πὼς τὸ συναδελφικὸ ἐνδιαφέρον, γνήσιο καὶ εἰλικρινές, δὲν εἶναι καθόλου κατώτερο ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ αἰσθάνονται οἱ πειὸ στενοὶ συγγενεῖς γιὰ τὸν πειὸ ἀγαπημένο δικό τους.

Ὅσους τραυματίες εἶναι μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἂς πηγαίνουν νὰ τοὺς βλέπουν ὅσο μποροῦν τακτικώτερα οἱ συνάδελφοι τῶν Ὑποκαταστημάτων κιὰς τοὺς μιλήσουν γιὰ τὴν ἀγάπη ὅλων μας πρὸς αὐτούς.

Ἂς προσπαθήσουν ἀκόμη νὰ μάθουν τὶς ἐπιθυμίες των κιὰς μᾶς γράψουν ἀμέσως. Χρειάζεται πολλὴ προσπάθεια νὰ πείσετε τοὺς γενναίους πολεμιστές μας, ποὺ εἶναι σεμνοὶ σὰν ἀληθινοὶ γενναῖοι, νὰ σᾶς ποῦν τί θέλουν.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ τοὺς λείψῃ τίποτε. Γιαὐτὸ παρακαλοῦμε τοὺς συναδέλφους νὰ φροντίσουν νὰ τὸ ἀνακαλύψουν καὶ νὰ μᾶς γράψουν.

Καὶ μιὰ ὡραία χειρονομία τοῦ ἀρίστου Συναδέλφου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπ)ματος Θήρας κ. Ἰωάν. Λογοθέτη, ποὺ θὰ κάμῃ χαρὰ στοὺς τραυματίες μας, γιατὶ θὰ τοὺς δείξῃ πόσο ὅλοι τοὺς σκεπτόμαστε καὶ τοὺς ἀγαπᾶμε.

Ὁ κ. Λογοθέτης γράφει:

«Μὲ τὸν ταχυδρόμον ἔχω τὴν
» τιμὴν νὰ πέμψω εἰς παραλα-
» βὴν ὑμῶν δωρεάν μου ἐκ πεν-
» τήκοντα (50) φιαλῶν παλαιοῦ
» οἴνου Θήρας «Βισάντο» διὰ
» τοὺς προσφιλεῖς ἡρωϊκοὺς
» τραυματίας συναδέλφους, μὲ
» τὴν διαβίβασιν αὐτοῖς τῶν
» πλέον θερμῶν αἰσθημάτων
» μου θαυμασμοῦ, ἀγάπης,
» εὐγνωμοσύνης καὶ ὑπερηφα-
» νείας καὶ διαπύρους εὐχάς μου
» ὑπὲρ τῆς ταχείας των ἀναρ-
» ρώσεως».

Ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ στὸν καλὸ συνάδελφο κ. Ἰωάν. Λογοθέτην.

۞

Ἀληθινοὶ Ἕλληνες.

Ἔχασε τὸ παιδί του, τὸ ἀκριβό του βλαστάρι, στὴν Λάρισα ἀπὸ βομβαρδισμό. Πρόκειται γιὰ τὸν πατέρα τοῦ ἀειμνήστου Συναδέλφου μας Κωνσταντίνου Κωστούλα κ. Ἰωαν. Κωστούλα.

Ἀκοῦστε τὶ γράφει ὁ ὑπερήφανος Ἕλλην πατέρας, ὁ ἀληθινὸς Ἕλλην:

Ἐν Σούρπῃ, τῇ 3 Φιβρουαρίου 1941

Κύριον Γεώργιον Κουτσουδάκην
Διευθυντὴν Ἐθνοτραπέζης Λαρίσης
Λάρισαν

Κύριε Διευθυντά,

Διὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰ τόσον παρηγορητικά Σας λόγια διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ υἱοῦ μου Κωνσταντίνου, ὅστις ἔπεσε θῦμα μιᾶς ἀνάνδρου ἐπιδρομῆς ἀτίμου ἐχθροῦ κατ' ἀμάχου πληθυσμοῦ.

Τὴν δοκιμασίαν μου ταύτην περιώρισε κατὰ πολὺ τὸ ὅτι οὗτος θεωρεῖται μεταξὺ τῶν πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος, θὰ ἤμην δὲ πολὺ ὑπερήφανος ἐὰν οὗτος ἔπιπτε μαχόμενος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρὸς ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν κατὰ τῶν ἀτίμων ἐχθρῶν τῆς ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένης Πατρίδος μας.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὸν ἄδικον θάνατον τούτου θέλουσιν ἐκδικηθῆ οἱ ἐν τῷ μετώπῳ ἀγωνιζόμενοι 3 υἱοί μου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου.

Θερμῶς παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριε Διευθυντά, ὅπως διαβιβάσητε εἰς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους τοῦ υἱοῦ μου τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐγενικάς των φροντίδας τόσον δι' ἐμέ, ὅσον καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος υἱοῦ μου Κωνσταντίνου.

Ἐπίσης παρακαλῶ Ὑμᾶς, ὅπως ὑποβάλητε εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀμερικανικοῦ Ἐράνου Περιθάλψεως τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐγενικάς των φροντίδας τόσον δι' ἐμέ, ὅσον καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος υἱοῦ μου Κωνσταντίνου.

Ἡ μόνη μου ἐπιθυμία, ἥτις κατὰ πολὺ θὰ μὲ παρηγορήσῃ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ υἱοῦ μου εἶναι νὰ νικήσωμεν τοὺς ἀτίμους ἐχθρούς, οὓς καὶ θὰ νικήσωμεν.

Μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ
ΙΩΑΝ. Κ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ

Ἔχασαν τὸν μόνο τους προστάτη ἡ ἀδελφὲς τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου μας Σταύρου Παπαδοπούλου.

Ἀκοῦστε τί γράφουν οἱ ἄξιες Ἑλληνοποῦλες:

Ἐν Κομοτινῇ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1941.

Ἐπιτροπὴν Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου

Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

Μὲ βαθειὰ συγκίνησιν ἀνεγνώσαμεν τὸ συλλυπητήριο τηλεγράφημά σας διὰ τὸν ἡρωϊκὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ μας Σταύρου Παπαδοπούλου καὶ συναδέλφου σας.

Ἡ ψυχή μας πόνεσε πολὺ γιὰ τὸν πρόωρο χαμό του, διότι ἦτο γιὰ μᾶς ὁ μόνος προστάτης μας. Ἡ συναίσθησις ὅμως τοῦ ὅτι ἔπεσε μαχόμενος ἡρωϊκῶς γιὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος μετριάζει τὸν πόνο μας καὶ μᾶς κάμει νὰ ὑπερηφανευώμεθα ὡσὰν πραγματικὲς Ἑλληνίδες.

Εὐχόμεθα, ὅπως μὲ τὸ αἷμα ποὺ χύθηκε ἀπὸ τόσους Ἥρωάς μας καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων βεβαίως συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἀδελφός μας ποτισθῇ τὸ ἀθάνατο δένδρο τῆς Ἐλευθερίας τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος μας, χαρίσῃ δὲ ὁ Θεὸς τὴν τελικὴ Νίκη στὴν Πατρίδα μας μὲ μιὰ Μεγάλη καὶ Τρανὴ Ἑλλάδα.

Τέλος γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν ἀνελάβατε γιὰ μᾶς δὲν βρίσκουμε λόγια νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμε ὅλους σας. Ἰδιαιτέρως ἐκφράζουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης διὰ τὴν συμμετοχήν της στὸ πόνο μας καθὼς καὶ διὰ τὸ χορηγηθὲν βοήθημα. καθὼς ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν συμπόνοια μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιέβαλε καὶ τὸ χορηγηθὲν βοήθημα. Ἐπίσης εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ὑπ)ματος καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ὑπ)ματος ἐκφράζουμε θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἔδειξαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ δεικνύουν γιὰ μᾶς, ἐλπίζουμε δέ, ὅτι θὰ ἔχουμε σᾶς ὅλους τοὺς συναδέλφους τοῦ ἀλησμονήτου ἀδελφοῦ μας προστάτας πάντοτε.

Μετὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν καὶ ἀπείρου εὐγνωμοσύνης.

Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ πεσόντος Ἥρωος Συναδέλφου σας,
ΦΡΟΣΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

۞

Ὅση μποροῦμε στοργὴ καὶ ἀνακούφισι.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ φροντίζῃς. Πρέπει νὰ φροντίζῃς μὲ στοργὴ καὶ διάκρισι. Αὐτὸ ἔβαλε ὡς γραμμὴ κατευθύνσεως ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀλληλεγγύης. Μπορεῖ ἕνας νὰ δώσῃ πάρα πολλά, μὰ ξηρά, ἐπίσημα, τελετουργικά. Ἕνας ἄλλος δίδει λιγώτερα, πολὺ λιγώτερα ἴσως, αὐτὸ ποὺ δίδει ὅμως εἶναι ὅσο μπορεῖ καὶ τὸ δίδει μὲ συμπόνοια, ποὺ δείχνει πὼς ἔκαμε πόνο του τὸν πόνο τοῦ ἄλλου, πὼς τὸν ἀφωμοίωσε στὴν ψυχή του καὶ πὼς ἐννοεῖ νὰ κάμῃ τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ. Αὐτὸ τὸ δεύτερο εἶναι τὸ πνεῦμα, ποὺ διέπει τὴν Ἐπιτροπὴ καὶ μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα δὲν ἄφησε ἀνικανοποίητη καμμιὰ ἀπ'τὶς ἀνάγκες, ποὺ ἔπρεπε νὰ θεραπευθοῦν. Μερικὲς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις αὐτές:

Τὸ βρέφος ἑνὸς ἐπιστρατευμένου εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ χάσῃ τὸ μητρικὸ γάλα. Τοῦ στείλαμε γάλα τοῦ κουτιοῦ, ποὺ μᾶς εἶπε διακεκριμένος παιδίατρος πὼς μπορεῖ νὰ τὸ θρέψῃ. Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἰδίου βρέθηκε χωρὶς χρήματα, γιατὶ ἔλλειπαν ὡρισμένοι μῆνες γιὰ νὰ μπορῇ νὰ παίρνῃ τῆς ἀποδοχές του ἀπὸ τὴν Τράπεζα. Εἴχαμε στείλει Δρχ. 500 καὶ ἐστείλαμε ἄλλες Δρχ. 1.000. Τὰ παιδιὰ ἐπιστρατευμένων συναδέλφων σὲ μιὰ ἐπαρχία ἔχουν τὴν ἀνάγκην νὰ συντηρήσουν τῆς μορφωτικές των γνώσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ συμμετέσχε εἰς τὸ 1|3 τῆς σχετικῆς δαπάνης. Ἡ σύζυγος ἑνὸς συναδέλφου ἐργαζομένη σὲ ὀργανισμὸ ξένο πρὸς τὴν Τράπεζα ἔχει ἀνάγκην ἀναρρωτικῆς ἀδείας μετὰ τὸν τοκετό της. Ζητήσαμε τὸ κῦρος τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης μας στὴν πόλι ποὺ ἐργάζεται ἡ σύζυγος τοῦ συναδέλφου μας γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ αἴτημά της. Ἡ κόρη ἑνὸς παλαιοῦ συναδέλφου μας θέλει νὰ ἐπισκεφθῇ στὸ Λουτράκι τὸν τραυματία ἀδελφό της. Ἐφροντίσαμε μέσῳ συναδέλφου παρακολουθοῦντος ἐκεῖ τὸ ἀναρρωτήριο τῆς Τραπέζης μας νὰ εὕρῃ κάθε εὐκολία καὶ βοήθεια στὴν ἐπίσκεψι, ποὺ ἐκίνησε ἡ ἀδελφική της στοργή. Ὁ πατέρας ἑνὸς ἐπιστρατευμένου κλητῆρος ἐζήτησε νὰ μεσολαβήσωμε γιὰ τὴν μείωσι τῶν κρατήσεων τοῦ παιδιοῦ του ἀπὸ χρέος πρὸς τρίτον. Τὸ ἐπετύχαμε. Ὁ ἀδελφὸς ἐπιστρατευμένου συναδέλφου ἐζήτησε νὰ προμηθευθῇ ὡρισμένα εἴδη ἀπὸ τὸν Προμηθευτικό μας Συνεταιρισμὸ εἰς βάρος τῆς πιστώσεως τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὁ Συνεταιρισμὸς δέχθηκε πρόθυμα νὰ παραμερίσῃ κάθε τύπο καὶ νὰ γίνῃ ἡ δουλειὰ τοῦ συναδέλφου. Ἕνας συνάδελφος ἐζήτησε νὰ τὸν ἐνισχύσωμε γιὰ τὰ ἔξοδα ταξιδίου, ποὺ χρειάσθηκε νὰ κάμῃ ἡ μητέρα του λόγῳ τῆς στρατεύσεως τοῦ παιδιοῦ της. Ἐστείλαμε Δρχ. 1.000.

Ἕνας συνάδελφός μας εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ χάσῃ τὸν πατέρα του. Τὸ ΤΥΠΕΤ ἐνέκρινε γιὰ τὰ ἔξοδα κηδείας τὸ ἀνώτατο ὅριο ποὺ ἐπιτρέπει ὁ κανονισμός του, δηλ. Δρχ. 2.000. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔστειλε ἄλλες Δρχ. 2.000. Ἕνας συνάδελφος, ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ τὸ κρύο στὸ μέτωπο ἐζήτησε πουλόβερ καὶ ἄλλα μάλλινα εἴδη. Τοῦ ἐστάλησαν ἀμέσως. Ἡ σύζυγος ἑνὸς ἐπιστρατευμένου ἐζήτησε τὸ ἴδιο γιὰ τὸν ἄνδρα της. Ἐστάλησαν καὶ σαὐτὴ τὴν περίπτωσι ἀμέσως τὰ μάλλινα. Μιὰ συνάδελφος εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ χάσῃ τὸ σπίτι της ἀπὸ βομβαρδισμό. Τῆς ἐστάλησαν ἀμέσως Δρχ. 3.000 ὡς πρώτη δόσις. Μιὰ συναδελφικὴ οἰκογένεια ὑποφέρει οἰκονομικῶς. Ἐστάλησαν ἀμέσως δρχ. 1000. Μιὰ τυπικὴ ἀνωμαλία στὸν διακανονισμὸ τῆς διατροφῆς μιᾶς ἐν διαστάσει συζύγου συναδέλφου παρουσιάσθη. Ἐστείλαμε δρχ. 1000 γιὰ προσωρινὴ ἀντιμετώπισι τῆς καταστάσεως μέχρι διευθετήσεως τοῦ ζητήματος. Ἕνας πατέρας ἔχασε ἀπὸ τὸν πόλεμο τὸν γυιό του, τὸ στήριγμά του. Τοῦ στείλαμε γιὰ οἰκονομικὴ ἀνακούφισι δρχ. 2000.

Εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε τὴν καλὴ τύχη νὰ εὕρῃ ἀνεκτίμητη συνδρομὴ εἰς τὸ ἔργον της ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας. Ὅ,τι ἐζητήσαμε ἔγινε ὅσο μποροῦσε καλλίτερα. Χρειάσθηκαν διάφορα φάρμακα ἀπὸ οἰκογένειες ἐπιστρατευμένων, ἢ καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους. Ἐστάλησαν ἀμέσως ἐντελῶς δωρεάν.

Ἐζητήθη ἡ ἔγκρισις νοσηλευτικῆς δαπάνης. Τὰ δικαιολογητικὰ ἦσαν γιὰ δρχ. 3.800 Ἐστάλησαν δρχ. 3.000. Μᾶς ἐζήτησαν νὰ φροντίσωμε γιὰ τὴν ἐγχείρησι ἀδελφῆς συναδέλφου, ποὺ δὲν ἐπροστατεύετο ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας. Παρεκάμφθη ὁ τύπος καὶ ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τὸ ΤΥΠΕΤ. Δρχ. 1000. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔδωσε δρχ. 1500. Πρὸ παντὸς εἰσήχθη ἡ ἀσθενὴς ἀμέσως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον μὲ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν καὶ χωρὶς οἰκονομικοὺς περισπασμούς. Ἡ σύζυγος συναδέλφου ἐπίτοκος ἐζήτησεν νὰ γίνῃ ἐδῶ ὁ τοκετός, διότι ἡ πόλις ποὺ διέμενε ὑφίστατο βομβαρδισμούς. Τὸ ΤΥΠΕΤ ὑπερέβη τὸ ὅριον τοῦ κανονισμοῦ του, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὰ ἔξοδα μετακινήσεως ἀπὸ τὴν ἐπαρχία καὶ θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν δαπάνην τοῦ τοκετοῦ, ποὺ θὰ γίνῃ ἐδῶ, ὅσο τὸ δυνατὸν καλλίτερα. Ἡ μητέρα ἑνὸς συναδέλφου χρειάσθηκε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ γυαλιά της. Τὸ ΤΥΠΕΤ τῆς ἔστειλε ἐντελῶς δωρεὰν φακοὺς καὶ σκελετόν. Ἡ σύζυγος ἑνὸς ἐπιστρατευμένου κλητῆρος ἐζήτησε ἐπίδομα ὑπερσιτισμοῦ. Τὸ ΤΥΠΕΤ ἐνέκρινε δρχ. 500. Ἐμάθαμε, ὅτι τὸ παιδάκι ἑνὸς συναδέλφου πάσχει ἀπὸ τύφο. Τὸ Ταμεῖον Ὑγείας ἔστειλε ἀμέσως δρχ. 1500 ὡς προκαταβολὴν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐτηλεγράφησε στὸν Διευθυντὴ τοῦ Ὑποκαταστήματος νὰ θελήσῃ νὰ φροντίσῃ αὐτοπροσώπως, ὥστε νὰ γίνῃ τὸ καλλίτερο γιὰ τὸ παιδὶ καὶ νὰ μὴ φεισθῇ ἡ οἰκογένειά του ἐξόδων, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ καλά.

Νοσηλεύονται ἐδῶ ὁ πατέρας καὶ ὁ ἀδελφὸς δύο συναδέλφων. Μόλις μᾶς τὸ ἐγνώρισαν τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς μονίμου διαμονῆς των ἐκάμαμε, ὅ,τι μποροῦμε γιαὐτούς. Συνάδελφοι τοὺς ἐπισκέπτονται τακτικὰ καὶ παρακολουθοῦν τὴ κατάστασί τους. Νέα των διαβιβάζονται τακτικὰ στὶς οἰκογένειές των ἢ ὁποῖες δὲν ξέρουν πῶς νὰ ἐκφράσουν τὰ αἰσθήματά των γι' αὐτὴ τὴν ἐκδήλωσι τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ἀκόλουθον τηλ]μα τοῦ κ. Διευθυντοῦ Ὑποκαταστήματος Μυτιλήνης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ΕΑΜΣ κ. Διονύσιον Γκοῦσκον:

«Προσωπικὸν παρακαλεῖ δεχθῆτε ἐγκάρδια συγχαρητήρια τοῦ δρᾶσιν Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης, Οἰκογένεια Α..... εὐγνωμονεῖ».

ΑΝΤ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γενικὰ φροντίζομε νὰ αἰσθανθοῦν λιγώτερο οἱ ἀσθενεῖς αὐτοὶ τὴν ἀπουσία δικοῦ των, ποὺ ἐμεῖς ἀναπληρώνομε κοντά τους.

Τὴν ἴδια φροντίδα ἐλάβαμε καὶ γιὰ τραυματία συγγενῆ συναδέλφου, ποὺ βρίσκεται ἐδῶ ὁλομόναχος.

Ἔτσι σκύβοντας μὲ στοργὴ καὶ τρυφερὴ ἀγάπη ἐπάνω ἀπὸ κάθε συναδελφικὴ ἀνάγκη ἐπιστρατευμένου καὶ φροντίζοντας νὰ ἀνακουφίσωμε κάθε δυσκολία, θέλομε νὰ ξεκουράσωμε τὸν πολεμιστὴ συνάδελφο καὶ νὰ τὸν ἀφήσωμε ἀπερίσπαστο στὸ ἱερὸ ἔργο του γιὰ τὴν συντριβὴ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος.

Θᾶναι πραγματικὴ ντροπὴ ν' ἀκουσθῇ στεναγμὸς πόνου μέσα σὲ μιὰ τόσο μεγάλη καὶ ἰδιαίτερα φροντισμένη ἀπὸ τὴν Τράπεζα συναδελφικὴ οἰκογένεια.

Θᾶναι αἰωνία καταδίκη γιὰ ὅλους μας ἂν χυθῇ ἕνα δάκρυ ἀπὸ στέρησι κιἀπὸ οἰκονομικὴ δυσκολία.

۞

Οἰκονομικά.

Στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐγράφη, ὅτι εἰς τὸ νέο φύλλο μας, τὸ ἀνά χεῖρας, θὰ ἐδημοσιεύαμε τὶς εἰσφορὲς τῶν Ὑποκαταστημάτων γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς,

Δυστυχῶς οὔτε σ' αὐτὸ τὸ φύλλο δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις, ποὺ ὑποσχεθήκαμε, γιατὶ καθυστεροῦν ἀκόμη ἀρκετὲς ἀπαντήσεις.

Ἐλπίζομε στὸ προσεχὲς φύλλο νὰ ἔχουν συγκεντρωθῇ ὅλες ἡ ἀπαντήσεις, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ δημοσίευσίς των.

Ὁπωσδήποτε ἀπὸ 1ης Μαρτίου παύουν αἱ εἰσφοραὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου περὶ αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἡ αὔξησις αὕτη θὰ ἰσχύσῃ ὅσο διαρκεῖ ὁ πόλεμος.

Τὸ μέτρον αὐτὸ ἐκρίθη σκοπιμώτερον διὰ νὰ ὑπάρχῃ πλήρης ἰσότης καὶ ἀναλογία στὶς εἰσφορὲς καὶ γιὰ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ σὲ σταθερὸ ἔσοδο, πρᾶγμα ἀπαραίτητο γιὰ τὴ ρύθμισι τοῦ ἔργου της.

۞

Τὰ δέματα γιὰ τοὺς συναδέλφους μας.

Δέματα ἐστείλαμε στοὺς Συναδέλφους ἐκείνους, γιὰ τοὺς ὁποίους εἴχαμε διευθύνσεις ὡς τὶς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων. Δυστυχῶς στὴ συγκέντρωσι πληροφοριῶν γιὰ τὶς διευθύνσεις συναντήσαμε πολλὲς δυσκολίες, γιατὶ ἡ μετακινήσεις ἦσαν ἀλλεπάλληλες καὶ γιατὶ τὰ δελτία, ποὺ στείλαμε πρὸς συμπλήρωσιν μᾶς ἦλθαν καθυστερημένα, ἄλλα ἀπὸ ἀμέλεια τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἄλλα ἀπὸ ἀνωμαλίες τῆς συγκοινωνίας.

Δυστυχῶς οὔτε τώρα ἀκόμη δὲν μᾶς ἔχουν ἔλθει ὅλα τὰ δελτία, ποὺ ὅπως τόσες φορὲς γράψαμε στὴν «Τραπεζιτικὴ» εἶναι ἡ βάσις τῆς δουλειᾶς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης.

Ἐπαναλαμβάνομε ἄλλη μιὰ φορὰ τὴ θερμή μας παράκλησι νὰ μᾶς στείλουν συμπληρωμένα τὰ δελτία καὶ νὰ μᾶς κρατοῦν συνεχῶς ἐνημέρους κάθε μεταβολῆς.

Ὡς βάσις λοιπὸν γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν δεμάτων ἦσαν ἡ διευθύνσεις, ποὺ μᾶς εἶχαν ἔλθει ὡς τὶς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων, μὲ τὴν ἐπιφύλαξι, ὅτι μὲ νέα συγκέντρωσι διευθύνσεων θὰ κάναμε νέα ἀποστολή.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπηγορεύθη προσωρινῶς ἡ ἀποστολὴ δεμάτων μὲ ἄλλο περιεχόμενο ἐκτὸς ἀπὸ μάλλινα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ποὺ δὲν πῆραν ὅλοι οἱ ἐπιστρατευμένοι συνάδελφοι τὸ δέμα τους.

Θέλομε νὰ μᾶς πιστεύσουν, ὅτι αὐτὸ λυπεῖ ἐμᾶς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Ἡ λύπη μας γίνεται ἀκόμη μεγαλύτερη γιατὶ μερικοὶ συνάδελφοι διετύπωσαν παράπονο, ἀγνοώντας τὴν πραγ-

ματική ἐξήγησι καὶ νομίζοντας πὼς τοὺς ξεχάσαμε.

Ἐλπίζομε πὼς δὲν θἄχουν πειὰ παράπονο καὶ πῶς θὰ πεισθοῦν, ὅτι ἀρκεῖ ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιστρατευμένου γιὰ νὰ μᾶς κάμῃ δυὸ φορὲς πειὸ ἀξιαγάπητους ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους μας, ποὺ ὑπηρετοῦν τὴν Πατρίδα.

Ὅταν ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις αὐτη, θὰ συνεχίσωμε τακτικὰ τὴν ἀποστολήν των. Θὰ παρακαλούσαμε μόνο τοὺς ἀγαπητοὺς Συναδέλφους νὰ μᾶς γράφουν ποιὰ εἶναι ἡ ἰδιαίτερη ἐπιθυμία τους, ὥστε στὴν ἐκλογὴ τοῦ περιεχομένου τῶν δεμάτων νὰ εἴμεθα περισσότερο εὐχάριστοι στὸν καθένα.

Εἶναι συγκινητικὲς ἡ ἀπαντήσεις, ποὺ μᾶς στέλλουν οἱ συνάδελφοι γιὰ νὰ μᾶς γνωρίσουν τὴ λῆψι τοῦ δέματος. Θησαυροὶ ὁλόκληροι ἀγάπης, πατριωτισμοῦ, συναδελφότητος κλείνονται στὰ ἁπλᾶ τους στρατιωτικὰ δελτάρια. Καὶ κάτι, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐξαιρετικὰ ὡς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης: στὰ γράμματα τῶν συναδέλφων μας ὑπάρχει μιὰ ὑπερηφάνεια, ἕνα πραγματικὸ καμάρι γιὰ τὴν ὑπηρεσία στὸ Ἐθνικό μας Ἵδρυμα, ποὺ ἄν δὲν εἶναι μοναδικὸ εἶναι ἴσως σπανιώτατο γνώρισμα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἑνὸς ἐπαγγέλματος. Ἡ ἀφοσίωσις αὐτὴ στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν δείχνει μόνο ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν θέσι ποὖχει στὴν ψυχή μας ἡ Τράπεζα καὶ τὴν θέσι ποὖχει στὴν ψυχὴ τῆς Τραπέζης ἡ ἐργασία καὶ οἱ φορεῖς της, ἀλλ' ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς προόδου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἐγγύησι τῆς ἱστορικῆς της ἀποστολῆς στὴν Μεγάλη Ἑλλάδα.

Δημοσιεύομε ἐδῶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς ἀντιπροσωπευτικώτερες ἀπαντήσεις ποὺ ἐλάβαμε καὶ λυπούμεθα γιατὶ ὁ ὀλίγος χῶρος δὲν ἐπιτρέπει νὰ δημοσιεύσωμε ὅλες τὶς ἐπιστολὲς καὶ ὁλόκληρες.

Ὁ κ. Εὐτύχ. Τρακάκης γράφει:

Τὸ ἁπλὸ καὶ συνηθισμένο εὐχαριστῶ στὴν περίπτωσι αὐτὴ δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ ἐκφράσῃ ἐκεῖνο, ποὺ στὸ ἀντίκρυσμά των αἰσθάνθηκα.

Ὁ κ. Δ. Δρουγαλᾶς γράφει:

. . . Τὸ δέμα ποὺ τόσο ὤμορφα καὶ στοργικὰ τακτοποίησαν τὰ χέρια τῶν ἀγαπημένων μου συναδέλφων δείχνοντας ἔτσι, ὅτι πάντα μᾶς σκέπτονται καὶ διαρκῶς βρίσκονται νοερως κοντά μας.

Ὁ κ. Δ. Ζαχαριάδης γράφει:

Εἴθε ἡ πληγωθεῖσα Παναγιά μας νὰ χαρίζῃ εἰς πάντας ὑμᾶς ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρουροὺς τῶν δοξασμένων βουνῶν μας νὰ ἐνισχύῃ εἰς τὸν μόνον σκοπόν μας: τὴν Νίκην.

Ὁ κ. Ν. Μπρούμης γράφει;

Νὰ πῆτε εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν ἐδῶ συναδέλφων των εἶναι νὰ γυρίσουμε πίσω μόνο νικηταὶ καὶ μὲ Ἑλλάδα Μεγάλη, γιὰ νὰ γιορτάσουμε τότε ὅλοι μαζὶ γύρω ἀπὸ τὸν Πατέρα Διοικητή μας τὴ γιορτὴ μιᾶς Μεγάλης Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Ἀντ. Ζιώγας γράφει:

Θὰ ἀποδείξωμε τὴν ἀναλλοίωτη ὑπεροχὴ τῆς ψυχῆς ἀπέναντι τῆς ὕλης.

Ὁ κ. Κ. Χριστοδούλου γράφει:

Ἡ ἐπιδεικνυομένη ἀλληλεγγύη τῶν συναδέλφων μὲ τὴν θαυμαστὴν ὀργάνωσιν συγκινεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος.

Ὁ κ. Ι. Ταλιαδοῦρος γράφει:

Δάκρυα χαρᾶς καὶ συγκινήσεως περιέβρεξαν τὸ πρόσωπό μου, ποὺ βλέπω πόσο μᾶς ἐνθυμεῖσθε καὶ πόσο μᾶς ἀγαπᾶτε.

Ὁ κ. Α. Σκορδᾶς γράφει:

Διέκρινα τὸν πόνον καὶ τὴν λαχτάραν μέ τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖτε τοὺς μαχομένους στρατιώτας,

Ὁ κ. Α. Μυλωνᾶς γράφει:

Ἡ ἐνίσχυσις, ἡ ἠθική σας ἐνίσχυσις συνάδελφοι, ἔχει γιὰ μᾶς ἀνυπολόγιστη σημασία, γιατί γιγαντώνει τὴν θέλησί μας νὰ διώξουμε τὸν ἄνανδρο ἐπιδρομέα.

Ὁ κ. Α. Παπαδημητρίου γράφει:

Εἶναι γιὰ μᾶς. ποὺ ἀγωνιζόμεθα στό μέτωπο, μεγάλη ἀνακούφισις, τὸ νὰ βλέπωμεν, ὅτι μᾶς παρακολουθεῖ ἕως ἐδῶ ἡ σκέψις καὶ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον σας.

Ὁ κ. Α. Παναγιωτίδης γράφει:

Αἰσθάνομαι καὶ ἐγὼ τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς ἀνταποδώσω μ' ἕνα δῶρο τὴ συνσδελφική σας ἐκδήλωσι καὶ σᾶν τέτοιο σᾶς στέλνω ἀπὸ τὸ μέτωπο τὴν βεβαίωσι, ὅτι θὰ νικήσουμε.

Ὁ κ. Α. Δεληγιάννης γράφει:

Εἶμαι εὐτυχὴς γιατί στὴ συναδελφική μας οἰκογένεια βασιλεύει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀδελφωσύνη.

Ὁ κ. Ι. Προέδρου γράφει:

Μὲ τὴ γλυκειὰ χαρά, ποὺ μοῦ δώσατε μὲ τὸ δῶρόν σας εὔχομαι γρήγορη νίκη καὶ καλὴ ἀντάμωσι στὴν κοινὴ προσπάθεια ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀγαπητῆς μας Τραπέζης.

Ὁ κ. Α. Σέντερης γράφει:

Μὲ συγκινήσατε πολὺ καὶ αἰσθάνθηκα γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια γιατὶ ἀνήκω στὴν μεγάλη Ἐθνοτραπεζιτικὴ οἰκογένεια.

Ὁ κ. Γ. Λαμπρόπουλος γράφει:

Διὰ τῶν δώρων σας ὑπενθυμίσατε εἰς τοὺς πολεμιστὰς συναδέλφους, ὅτι δὲν εἴμεθα μακρυὰ ἀπὸ τὰς σκέψεις σας καὶ ὅτι μεταξύ μας ὑπάρχει μιὰ πραγματικῶς ζηλευτὴ ἀλληλεγγύη.

Ὁ κ. Ι. Γραμματικόπουλος γράφει:

Αἱ ἐκδηλώσεις σας ὑπὲρ τῶν ἐπιστρατευθέντων συναδέλφων μὲ συγκινοῦν ἰδιαιτέρως καὶ γεμίζουν τὴν καρδιάν μου ἀπὸ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν.

Ὁ κ. Κ Κοττίκας γράφει:

Τὰ δῶρά σας παρέλαβον μὲ πραγματικὴν συγκίνησιν βλέποντας τὸ ὡραῖον ἔργον τοῦ ἀγαπητοῦ μας Συλλόγου.

Ὁ κ. Κ. Δημολίτσας γράφει:

Ἀπὸ μιὰ γωνία γῆς, ποὺ ξανάγινε καὶ θὰ μείνῃ γιὰ πάντα Ἑλληνική σᾶς εὐχαριστῶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ κ. Σ. Πατρίκιος γράφει:

Μὲ συγκίνησι βαθειὰ πήρα τὸ δεματάκι σας, ποὺ μὲ μετέφερε νοερὰ κοντά σας καὶ ποὺ μοῦ χάρισε τὴ χαρὰ νὰ νοιώσω, πὼς πλάϊ στὸν Στρατό, ποὺ πολεμᾶ, ὑπάρχει ἕνας δεύτερος Στρατὸς εἰρηνικός, ποὺ ἡ μόνη του φροντίδα εἴμαστε ἐμεῖς καὶ οἱ οἰκογένειές μας.

Ὁ κ. Ἐμ. Λάϊος γράφει:

Τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον σας μᾶς προκαλεῖ βαθεῖαν συγκίνησιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὰ τόσον εὐγενῆ Σας αἰσθήματα τιμῶντα τὴν Τράπεζάν μας καὶ ἅπαν τὸ Προσωπικόν Αὐτῆς.

Ὁ κ. Φ. Καφαντάρης γράφει:

Μὲ πεποίθησι ἀκράδαντη σᾶς στέλνουμε τὴν ὑπόσχεσί μας, ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ σᾶς χαρίσωμε τὴ χαρὰ τῆς τελικῆς νίκης καὶ θὰ σᾶς δώσωμε μιὰ δαφνοστεφανωμένη μεγάλη Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Σ. Ἀλεξάνδρου γράφει:

Ἡ ὄντως ἀδελφικὴ στοργή σας μᾶς ἐνθουσιάζει καὶ μᾶς ἀτσαλώνει τὰ νεῦρα, γιὰ νὰ συνεχίσωμε μὲ μεγαλυτέραν δυναμικότητα τὸν τίμιον καὶ ἠθικὸν ἀγῶνα μας.

❁

Ἂς εὕρῃ πολλοὺς μιμητάς.

Ὁ συνάδελφος Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος κ. Ἀντ. Μυλωνᾶκος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀλληλεγγύης εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Ἀγγέλου Κοτρώνη δαχ. 500.

Μαζὶ μὲ τὰς εὐχαριστίας μας γιὰ τὴν προσφορὰ θὰ εἴχαμε νὰ εὐχηθοῦμε νὰ εὕρῃ πολλοὺς μιμητὰς ἡ ὡραία αὐτὴ σκέψις.

Ὅλοι μας ἔχομε ἀγαπημένα πρόσωπα, ποὺ γιὰ τὴ μνήμη τους προσφέρομε διάφορα ποσά. Μαζὶ μὲ τὸ μνημόσυνο, ποὺ γίνεται ἔτσι γιὰ τοὺς προσφιλεῖς μας νεκροὺς ἐνισχύεται καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης, τόσο ἐπιβεβλημένο καὶ ἀνακουφιστικὸ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας.

❁

Καὶ μία παράλειψις.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» λυπεῖται εἰλικρινῶς, διότι ἀπὸ παραδρομὴ παρέλειψε νὰ δημοσιεύσῃ στὸ προηγούμενο φύλλο της τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Ἀρ. Κούμαρη, ποὺ προσέφερε μέχρι τέλους τοῦ πολέμου δρχ. 250 κατὰ μῆνα γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δημοσιεύοντας τὴν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἀρ. Κούμαρη παρακαλοῦμε νὰ μᾶς συγχωρηθῇ ἡ παράλειψις.

Ἀγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας ὑμῶν ἐπιστολῆς διὰ τὴν ἀλληλεγγύην τοῦ μαχομένου συναδέλφου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρακαλέσω, ὅπως ὡς ἐλάχιστον συμβολῆς μου διὰ ταύτην, θελήσητε νὰ σημειωθῇ μηνιαία εἰσφορά μου μέχρι λήξεως τοῦ πολέμου, τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 250.

Μὲ τιμὴν

Ἀρ. Γ. Κούμαρης

Ἀθῆναι, 18 Δεκεμβρίου 1940.

Πρόθυμη φροντίδα γιὰ τὶς ὑποδέσεις των.

Ἕνα σωρὸ ζητήματα ἐκκρεμῆ στὴν Τράπεζα, στὰ Ὑπουργεῖα, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες. Ὁ συνάδελφός μας, ἢ ἡ οἰκογένειά του μακρὰν τοῦ κέντρου, ἢ χωρὶς τὴν εὐχέρεια νὰ ἐνεργήσῃ. Σκοπός μας ἐδῶ εἶναι νὰ γίνῃ ἡ ἐνέργεια τὸ ἴδιο καλὰ καὶ μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον σᾶν νὰ ἤτανε παρὼν ὁ ἴδιος ὁ συνάδελφός μας.

Εἰς αὐτὸν τὸν τομέα τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπεβάλαμε αἰτήσεις γιὰ τὴν ὀνομασία δικαιουμένων συναδέλφων ὡς ἀξιωματικῶν τῆς Διαχειρίσεως, ὑπεβάλαμε αἴτησι σὲ μιὰ περίπτωσι, ποὺ ὁ ἀδελφὸς ἐπιστρατευμένου συναδέλφου δικαιοῦται νὰ ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τὴν στράτευσι, ἐδώσαμε ἀπάντησι σὲ περιπτώσεις παραπόνων διὰ παράλειψιν ἀπὸ τὰς προαγωγὰς καὶ σὲ αἰτήσεις μετατάξεως ἀπὸ τὸν ἕνα κλάδο τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης σὲ ἄλλον, συνηγορήσαμε διὰ τὸν περιορισμὸ των κρατήσεων προσμετρήσεως συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐφροντίσαμε γιὰ τὴν εἴσπραξι ἐνοικίων, ποὺ εἶχε λαμβάνειν ἡ σύζυγος ἑνὸς συναδέλφου μας, φροντίσαμε γιὰ μιὰ ὑπόθεσι στὸ Ἐλεγκτικὸ Συνέδριον, ἐπετύχαμε τὴν πρόσληψι στὴν Τράπεζα τοῦ ἀδελφοῦ ἐπιστρατευμένου κλητῆρος, γενικὰ ἐδώσαμε χωρὶς καμμιὰ καθυστέρησι κάθε πληροφορία, ποὺ μᾶς ζητήθηκε.

Πολλοὶ μᾶς ζητοῦν φαναράκια, στῆλες πλακὲ καὶ στρογγυλὲς καὶ ἡμερολόγια τσέπης.

Παρ' ὅλη μας τὴν καλὴ διάθεσι νὰ ἱκανοποιήσωμε τὶς ἐπιθυμίες τῶν συναδέλφων μας δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ κάμωμε γιατὶ ὑπάρχει ἀπαγόρευσις ἀποστολῆς ταχυδρομικῶν δεμάτων μὲ ἄλλο περιεχόμενο ἐκτὸς ἀπὸ μάλλινα εἴδη.

Ἂς ξέρουν οἱ καλοί μας συνάδελφοι, ὅτι ἔχομε ἀγοράσει ὅ,τι μᾶς ζήτησαν καὶ περιμένομε τὴν ἄρσι τῆς ἀπαγορεύσεως γιὰ νὰ τὰ στείλωμε ἀμέσως.

Ἡ Τράπεζα δὲν ἐξέδωσε ἐφέτος ἡμερολόγια τσέπης. Ἐπήραμε ὅμως ἀπὸ τὴν ἀγορὰ καὶ θὰ τὰ στείλωμε σὲ ὅσους ζήτησαν, μόλις ἐπιτραπῇ.

Στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐγράψαμε, ὅτι τὸ Δικαστικὸν τῆς Τραπέζης προσεφέρθη διὰ τῶν νομικῶν συναδέλφων νὰ ἐξυπηρετῇ νομικῶς ἐντελῶς δωρεὰν τοὺς ἐπιστρατευμένους συναδέλφους καὶ τὶς οἰκογένειές των.

Μαζὶ μὲ τὶς θερμότατες εὐχαριστίες μας πρὸς τὸν Δικαστικὸν Σύμβουλον κ. Π. Γουναράκην καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους του Δικαστικοῦ, τῆς ὁποίες ἐξέφρασε καὶ ἐγγράφως ἡ Ἐπιτροπή, γνωρίζομε στοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι τὶς νομικὲς των ὑποθέσεις θὰ ἀκούῃ καθημερινῶς ἀπὸ 1-3 μ.μ. ὁ Δικηγόρος συνάδελφος κ. Γεωργ. Στεφόπουλος (Παράρτημα Γ' Σ]βρίου) καὶ θὰ φροντίζῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

Οἱ συνάδελφοι ποὺ βρίσκονται ἐπιστρατευμένοι καὶ οἱ οἰκογένειές των, ποὺ εἶναι σὲ ἐπαρχία θὰ γράφουν στὴν Ἐπιτροπὴ κι' αὐτὴ θὰ φροντίζῃ μέσῳ τοῦ Δικαστικοῦ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὶς ὑποθέσεις, ποὺ μᾶς ἀνέθεσαν νὰ διεκπεραιώσωμε διαγνώσαμε κάποια διστακτικότητα καὶ ἐξαιρετικὴ διακριτικότητα ἀπὸ τὸν φόβο, μήπως μᾶς κουράζουν, θέλομε νὰ τονίσωμε ἄλλη μιὰ φορὰ στοὺς πολεμιστές μας συναδέλφους καὶ τὶς οἰκογένειές τους, πὼς δὲν μποροῦν νὰ μᾶς κάμουν μεγαλύτερη εὐχαρίστησι ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς ἐμπιστεύωνται τὰ ζητήματά τους. Ἂς ξέρουν ἀκόμη οἱ καλοί μας συνάδελφοι, ὅτι δὲν ὑποχρεώνονται σὲ κανένα. Ὅταν ζητάει κανεὶς ἀπὸ τὸν ἀδελφό του νὰ φροντίσῃ γιὰ μιὰ ὑπόθεσί του δὲν τοῦ λέει εὐχαριστῶ. Ἂν λοιπὸν αὐτὸ δὲν γίνεται σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωσι, σκεφθῆτε τὶ πρέπει νὰ γίνῃ ὅταν ὁ ἀδελφός σας πολεμάει.

Τότε ὄχι μόνον δὲν παρακαλεῖ, ἀλλὰ κάθε του ἐπιθυμία εἶναι προσταγή, ποὺ οἱ ἄλλοι αἰσθάνονται σᾶν ἱερὴ ὑποχρέωσι.

❁

Εὐγενικὰ παραδείγματα.

Στὴν ἀπρόσωπη ἐμφάνισι κάθε ἐργασίας καὶ συμβολῆς στὸ ἔργο τῆς Ἀλληλεγγύης θὰ κάμωμε μιὰ ἐξαίρεσι, γιατὶ ξεπερνᾷ κατὰ πολὺ τὰ ὅρια τοῦ συνήθους καὶ φωτίζεται σᾶν ἕνα ὡραῖο, ἀνώτερο καὶ εὐγενικὸ παράδειγμα.

Ὁ Συνάδελφος Γραφεὺς τοῦ Ὑπ)τος Ἀμφίσσης κ. Εὐστρ. Ἐμπειρῖκος προσέφερε γιὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς δρχ. 5000 καὶ ὁ Συνάδελφος Ὑποταμίας τοῦ Ὑποκ)ματος Κυπαρισσίας κ. Ἀνδρ. Μπομπῆς δρχ. 900.

Τί δὲν κάνει ἀλήθεια ἡ καρδιά, ὅταν ξέρει νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ πονέσῃ!

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἰδιαίτερα ἐξαίρει τὴν εὐγενικὴ χειρονομία εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔγινε. Δὲν μᾶς τὸ ἐπληροφόρησε κανείς. Μέσα σὲ δύο καταστάσεις εἴδαμε σημειωμένα τὰ δυὸ αὐτὰ ὀνόματα μὲ τὰ γενναῖα ποσά, ποὺ προσέφερε ὁκαθένας τους.

Δὲν πέρασε καθόλου ἀπτὸ μυαλό μας νὰ ὑποτιμήσωμε κανενὸς ἄλλου συναδέλφου τὴν συμβολή, ποὺ ἀνάλογη ἄλλωστε μὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ καθενὸς ἦτανγενναία, γενναιοτάτη.

Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ μὴ σταθοῦμε μὲ προσοχὴ καὶ ἐκτίμησι στὰ δυὸ αὐτὰ ὀνόματα Συναδέλφων, στὴν ἀνώτερη αὐτὴ συγκίνησι γιὰ τὸν ἱερὸ σκοπὸ τῆς Ἀλληλεγγύης, ποὺ ἔνοιωσαν οἱ καλοὶ αὐτοὶ συνάδελφοι καὶ πιστεύομε πὼς δὲν θἄχῃ κανεὶς ἀντίρρησι γιὰ τὴν ἰδιαίτερη μνεία, ποὺ ἀληθινὰ τοὺς ἀξίζει.

❁

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὀργανώσεών μας εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀλληλεγγύης.

Εἰς προηγούμενο φύλλο τῆς «Τραπεζιτικῆς» δημοσιεύσαμε τὴν ἔκκλησι, ποὺ ἀπηύθυνε ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸν Σύλλογον Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων, τὸν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμὸν καὶ τὸ ΤΥΠΕΤ γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον της. Σἄλλη θέσι δημοσιεύομε τὶς ἀπαντήσεις των, ποὺ ἀποδεικνύουν τὴν συνοχή, ποὺ κυριαρχεῖ στὴ συλλογική μας ζωὴ καὶ τὴν πλήρη σύμπτωσι τῶν σκέψεων τοῦ Συλλόγου μὲ τὰ παρακλάδια του.

Ὁ Σύλλογος τῶν Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων ἀπεφάσισεν ὡς πρώτην εἰσφορὰν δρ. 10.000 καὶ ἐδήλωσε ὅτι θὰ φέρῃ σὲ προσεχῆ Γενικὴ Συνέλευσι τὴν πρότασι καὶ γιὰ ἄλλη μηνιαία συμβολή.

Ὁ Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς προσέφερε δρχ. 25.000, ἐκτὸς ἀπὸ 250 μπουκαλάκια κονιάκ, ποὺ προσέφερε γιὰ νὰ στείλωμε στοὺς ἐπιστρατευμένους συναδέλφους μας.

Τὸ ΤΥΠΕΤ προσέφερε δραχ. 10.000 καὶ καθημερινὴ πρόθυμη καὶ ἀνεπιφύλακτη συνδρομὴ σὲ γιατροὺς καὶ φάρμακα.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» προσέφερε δρχ. 30.000, τὴν προῖκα ποὺ τῆς εἶχε δώσει ὁ Σύλλογος, ὅταν ἱδρύθηκε καὶ ποὺ τὴν φύλαξε ἄθικτη γιὰ νὰ προικίσῃ, ὅταν ἦλθε ἡ στιγμή, τὴν Ἀλληλεγγύη, νεώτερη ἀδελφή της. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσφορὰ αὐτὴ ἡ «Τραπεζιτικὴ» προσέφερε ὁλόκληρο τὸ φύλλο της καὶ τὸν ὀργανισμό της πιστεύοντας, ὅτι κανεὶς καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ σήμερα ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος.

Νὰ ποῦμε εὐχαριστῶ στὶς συλλογικές μας ὀργανώσεις, ποὺ τόσο πρόθυμα βοηθοῦν τὸ ἔργον τῆς Ἀλληλεγγύης θὰ ἦταν πολὺ λίγο.

Ἂς εὕρουν τὴν ἱκανοποίησι, ποὺ τοὺς ἀξίζει, στὶς ἴδιες τὶς πράξεις των. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ καλλίτερη καὶ πλουσιώτερη ἀνταπόδοσι γιὰ τὴν συμβολή τους στὸ ἱερό μας ἔργο.

❁

Νίκες καὶ Νικηφόροι.

Ὁ Σύλλογος σᾶν μιὰ ὀργάνωσις ποὺ δὲν ἔχει μόνο μέλλον, ἀλλὰ καὶ σκέπτεται ἀδιάκοπα γιὰ τὸ μέλλον αὐτό, θέλησε νὰ βάλῃ ἀπὸ τώρα τὴ βάσι μιᾶς ζωντανῆς ἀναμνήσεως τοῦ ἐπικοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ποὺ θἄναι συγχρόνως καὶ ἕνας ζωντανὸς κρίκος τοῦ ὡραίου αἰσθήματος τῆς συναδελφικῆς ἀγάπης, ποὺ ἑνώνει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ξεκινώντας ἀπ' αὐτὴ τὴ σκέψι ὁ Σύλλογος ἀπεφάσισε νὰ ἀναδεχθῇ ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα τὰ παιδάκια ἐκεῖνα τῶν ἐπιστρατευμένων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας, ποὺ θὰ γεννηθοῦν στὴν ἀπουσία τοῦ πατέρα των στὸν πόλεμο, ἢ ποὺ ἔφυγε ὁ πατέρας τους καὶ τὰ ἄφησε ἀβάπτιστα. Στοὺς ἀναδεκτούς του αὐτοὺς ὁ Σύλλογος θὰ δώσῃ τὸ ὄνομα Νίκη καὶ Νικηφόρος καὶ θὰ τοὺς παρακολουθήσῃ ἀπὸ κοντὰ ὥσπου νὰ μεγαλώσουν καὶ νὰ γίνουν καλοὶ καὶ χρήσιμοι ἄνθρωποι στὴν κοινωνία.

Τὴν πραγματοποίησι τῆς σκέψεως αὐτῆς ἀρχίσαμε ἀπὸ δύο συναδέλφους ποὺ χάσαμε στὸν πόλεμο: τὸν Ἄγγελο Κοτρώνη καὶ τὸν Κωνσταντῖνο Κωστούλα. Τὰ παιδάκια τους θὰ γεννηθοῦν χωρὶς νὰ γνωρίσουν τὸν πατέρα τους. Ὅταν νοιώσουν τὸν ἑαυτό τους καὶ καταλάβουν τί δὲν ἐγνώρισαν, θὰ αἰσθανθοῦν τὴν πρώτη πίκρα τῆς ζωῆς τους. Θὰ πρέπῃ τότε ἡ μαννούλα τους νὰ μπορῇ νὰ τοὺς πῇ: Ναὶ παιδάκι μου, ὁ Θεὸς σοῦ στέρησε τὸν πατέρα σου, ποὺ ἔπεσε στὴν ἑλληνικὴ γιγαντομαχία τοῦ 1940. Ὅμως ὁ πατέρας σου εἶχε πολλοὺς ἀδελφούς, πάρα πολλοὺς ἀδελφούς, ποὺ δὲν σἄφισαν νὰ νοιώσῃς τὴν ὀρφάνια σου.

Καὶ τότε φέρνοντάς το ἀπτὸ χεράκι στὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου θὰ πάρῃ ἀπτὸ χέρι του μαζὶ μὲ τὴν εὐλογία καὶ τὸ πατρικὸ χάδι, ποὺ δὲν γνώρισε.

Ἐλπίζομε πὼς ἡ μητέρες τῶν παιδιῶν, ποὺ περιμένομε νὰ γεννηθοῦν, θὰ θελησουν νὰ δώσουν στὸ Σύλλογο τη μεγάλη χαρὰ ποὺ τοὺς ζητάει.

Ἐπίσης προτείναμε νὰ μᾶς δώσῃ τὸ παιδάκι του γιὰ νὰ τὸ βαπτίσῃ ὁ Σύλλογος στὸν δικηγόρο συνάδελφο κ. Ἀγαμ. Θεοδοσιάδην.

Ἡ ἴδια πρότασις θὰ γίνῃ καὶ στοὺς ἄλλους ἐπιστρατευμένους συναδέλφους γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ἔτσι ὁ Σύλλογος πολλὲς Νίκες καὶ πολλοὺς Νικηφόρους, παιδιὰ τῶν ἀδελφῶν μας καὶ δικά μας παιδιά.

❁

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης στὸν μῆνα ποὺ πέρασε. Θελήσαμε νὰ δώσωμε ἕνα λεπτομερῆ ἀπολογισμὸ γιὰ ἕνα διπλὸ λόγο. Ὁ ἕνας εἶναι, ὅτι δὲν διαχειριζόμαστε μιὰ ἐντολή, ποὺ στὰ συνηθισμένα χρονικὰ ὅρια πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὴν μορφὴ τῆς λογοδοσίας στοὺς ἐντολεῖς, γιὰ νὰ δώσουν τὴν ἔγκρισί τους, ἢ νὰ ἐπιβάλουν τὶς κυρώσεις των. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ μιὰ ζωντανὴ πραγματικότητα, ποὺ ζοῦν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης μας. Κάθε λεπτομέρειά της λοιπὸν τοὺς ἐνδιαφέρει. Κάθε στιγμή της τοὺς συγκινεῖ. Στενεύουν ἔτσι τὰ χρονικὰ ὅρια τοῦ ἀπολογισμοῦ, γιατὶ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ καλλίτερο ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ γιατὶ τὸ καλλίτερο αὐτὸ πρέπει ὅλοι νἄχουν πάντοτε ὅλα τὰ μέσα νὰ τὸ παρακολουθήσουν, νὰ τὸ ἐλέγξουν, νὰ τὸ διορθώσουν.

Ὁ ἄλλος λόγος εἶναι, ὅτι στοὺς συναδέλφους, ποὺ πολεμοῦν πρέπει νὰ ἔρχεται ὅσο εἶναι δυνατὸν συχνότερα ἡ ἀπήχησις τῆς σκέψεώς μας γι' αὐτούς, σᾶν σύνδεσμος μεταξύ μας, σᾶν ἐνθάρρυνσις καὶ σᾶν χαιρετισμός.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» θἄναι τὸ βάθρο γιὰ ν' ἀκουσθῇ καλλίτερα ἡ φωνή μας στοὺς σκορπισμένους στὸν πόλεμο συναδέλφους μας καὶ σὄλη τὴν Ἑλλάδα δικούς των.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΗΡΩΪΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ο συνάδελφος κ. Ἰωάν. Χασιρτζιόγλου τοῦ Ὑπ)ματος Κομοτινῆς, ὅπου ὡς γνωστὸν ὑπηρέτει ὁ ἡρωϊκῶς πεσὼν Σταῦρος Παπαδόπουλος μᾶς ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ βαθειὰ συγκίνησι διαβάσαμε εἰς τὸ Συλλογικὸ Δελτίο τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. τὰ γραφέντα γιὰ τὸν ἡρωϊκὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου μας συναδέλφου Σταύρου Παπαδοπούλου ἡ δὲ ψυχή μας πόνεσε πολὺ στὸ ἀντίκρυσμα τῆς γλυκειᾶς του μορφῆς τὴν ὁποίαν εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ ἀποθανατίσητε εἰς περίβλεπτον μέρος τοῦ Δελτίου ὅπως τοῦ ἄξιζε.

Γιονέσαμε ὅλοι μας πάρα πολὺ γιὰ τὸν πρόωρο χαμό του, ἡ συναίσθησις ὅμως ὅτι προσέφερε τὴν ζωήν του πρῶτος ἀπὸ ὅλους μας γιὰ ὅ,τι πολυτιμότερο καὶ ἱερώτερο, δηλαδὴ γιὰ τὴν γλυκειά μας Ἑλλάδα, μᾶς κάμει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ μᾶς δυναμώνει τὴν ψυχή μας εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσουμε μὲ μεγαλύτερη ὁρμὴ τὸν Ἱερὸ ἀγῶνα τῆς Φυλῆς μας, οἱ μὲν στρατευθέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ἐκδικούμενοι τὸν θάνατο τοῦ ἀγαπητοῦ μας συναδέλφου, ἡμεῖς δὲ οἱ παραμένοντες εἰς τὰ Γραφεῖα μας μὲ ὅ,τι μποροῦμε, μέχρις ὅτου κατασυντρίψουμε τὸν ἄνανδρο εἰσβολέα καὶ ἐπιτύχουμε τὴν τελικὴ Νίκη.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Σεβαστοῦ μας Διοικητοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεύς μας ἐνεπιστεύθη τὴν διακυβέρνησι τῆς χώρας μας εἰς στιγμὰς κρισίμους γιὰ τὸ Ἔθνος μας, ἔχουμε πλήρη πεποίθησι καὶ εἴμεθα βέβαιοι πὼς θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ Μεγάλο Ἔργο τοῦ ἐκλιπόντος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου μας καὶ θὰ χαρίσῃ μὲ τὴν δύναμι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Μεγαλόχαρης καὶ μὲ τὶς ἡρωϊκὲς αὐτοθυσίες τοῦ ἐνδόξου Στρατοῦ μας καθοδηγουμένου ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Βασιλέως τὴν τελικὴ Νίκη στὴν Πατρίδα μας, κάμνοντάς την πολὺ μεγάλη καὶ ἔνδοξον.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, τὰς ὁποίας εἶχον, ὁ ἀλησμόνητος συνάδελφός μας Σταῦρος Παπαδόπουλος ἔπεσε μαχόμενος ἡρωϊκῶς τὴν 22αν Δεκεμβρίου π. ἔ. εἰς τὸ Κεντρικὸν Μέτωπον. Ὁ ἐνθουσιασμός του τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστρατεύσεως τὴν 28ην

Σταῦρος Π. Παπαδόπουλος

Ὀκτωβρίου π. ἔ. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιγραφῇ. Ὅταν τὴν ἐπομένην μᾶς ἀποχαιρετοῦσε γιὰ νὰ παρουσιασθῇ στὸ Σύνταγμά του νόμιζε κανεὶς πὼς πήγαινε σὲ γάμο, ἀκόμη δὲ ἀντηχοῦν καὶ θὰ ἀντηχοῦν γιὰ πάντα τὰ τελευταῖα του λόγια ὅταν μὲ ἀποχαιρετοῦσε σφίγγοντας τὸ χέρι μου: «Θὰ τοὺς φᾶμε τοὺς μακαρονάδες». Μὲ τέτοια πίστι καὶ ἐνθουσιασμὸ ἔφυγε καὶ ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος μας. Ἡ θυσία του θὰ μᾶς εἶναι παράδειγμα πρὸς μίμησιν ὅλοι δὲ οἱ ἐν τῷ Μετώπῳ εὑρισκόμενοι συνάδελφοι τοῦ Ὑποκαταστήματός μας ὡρκίσθησαν νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν θάνατόν του καὶ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα μὲ περισσότερη ὁρμὴ καὶ θάρρος μέχρι τῆς τελικῆς Νίκης, ἡ ὁποία εἴμεθα πεπεισμένοι πὼς δὲν θ' ἀργήσῃ.

Γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς τοῦ Ἥρωός μας ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις παρὰ τῆς οἰκογενείας του κατὰ τὴν ὁποίαν πλῆθος γνωστῶν καὶ ξένων συνέρρευσεν διὰ νὰ ἀποτίσῃ τὸν τελευταῖον φόρον τιμῆς καὶ ν' ἀναφωνήσῃ: Αἰωνία ἡ μνήμη εἰς τοὺς ἐνδόξους καὶ ἀθανάτους Νεκρούς μας! Ὁ Σεβαστός μας κ. Διευθυντὴς ὡμίλησεν ἐν Ἐκκλησίᾳ προκαλέσας τὴν συγκίνησι καὶ ἐνθάρρυνσι συνάμα εἰς ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Συνημμένως ἀποστέλλω ἀντίγραφον τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου τοῦ Σεβαστοῦ κ. Διευθυντοῦ μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς Συλλογικὸ Δελτίον.

Τελειώνοντας θεωρῶ καθῆκον νὰ ἐκφράσω ἐκ μέρους ὅλων τῶν κ.κ. Συναδέλφων τοῦ Ὑποκ)ματος θερμὰς εὐχαριστίας καὶ ἄπειρον εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν συμμετοχὴν στὴ λύπη μας, πρῶτον πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησίν μας ἥτις δι' ἐμπνευσμένου τηλ)ματος συνελυπήθη τὸ Ὑποκ)μά μας, δεύτερον πρὸς τὸν Σύλλογον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης—Ἐπιτροπὴν Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου, διὰ τὰ θερμότατα συλλυπητήρια τηλ)ματα τόσον πρὸς τὸ Ὑποκ)μά μας ὅσον καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πεσόντος Ἥρωός μας καὶ τέλος πρὸς ὅλους τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος μας.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΣΙΡΤΖΙΟΓΛΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΥΠ)ΜΑΤΟΣ

Ὁ ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρ. Κουλεϊμάνη, διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος Κομοτινῆς, λόγος κατὰ τὴν γενομένην ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τοῦ ἐν πολέμῳ πεσόντος Σταύρου Παπαδοπούλου εἶχεν ὡς ἀκολούθως:

«Ὅταν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν, ἡ Πατρὶς ἐκάλει τὰ τέκνα της νὰ λάβωσιν ἀνὰ χεῖρας τὰ ὅπλα καὶ σπεύσωσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς καὶ ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος μας ἐναντίον ὑπούλου καὶ ἀνάνδρου ἐχθροῦ, ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος Σταῦρος Παπαδόπουλος φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου Ἀνθυπολοχαγοῦ Πεζικοῦ γεμᾶτος ἐνθουσιασμόν, νεανικὸν σφρῖγος (δὲν εἶχε κλείσει ἀκόμη τὰ 26 του χρόνια) καὶ μὲ πλήρη αὐτοπεποίθησιν ἐπὶ τὴν νίκην ἀποχαιρέτα χαρούμενος τὰς ἀδελφάς του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς συναδέλφους του καὶ τοὺς φίλους του καὶ ἔσπευδεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος.

Ὅλοι ἡμεῖς οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὰ μετόπισθεν μὲ ἱερὰν συγκίνησιν παρακολουθοῦμεν νοερῶς τοὺς ἀνδρείους πολεμιστάς μας καὶ μὲ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν πληροφορούμεθα τὰς πρώτας νίκας τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ μας.

Ἀλλὰ μὲ ὅλως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην, ὡς ἦτο φυσικόν, ἡμεῖς οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρακολουθοῦμεν τοὺς 6 συναδέλφους μας, τοὺς ὁποίους τὸ ἐδῶ Ὑποκ)μα εἶχε τὴν τιμὴν ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ μέτωπον διὰ νὰ προτάξωσι καὶ οὗτοι τὰ στήθη των ἐναντίον τοῦ ἀνάνδρου ἐχθροῦ. Μὲ ἀνέκφραστον δὲ χαρὰν, μὲ ψυχικὴν εὐχαρίστησιν ἐμανθάνομεν παρὰ τῶν ἰδίων συναδέλφων τὰς ἡρωϊκὰς προόδους των καὶ μὲ κάποιον ἐγωϊσμὸν (διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν) διεκηρύττομεν, ὅτι καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ Ἔθνους μας προθύμως προσέφερε πᾶν ὅ,τι τῆς ἐζητήθη, καὶ κατὰ τὸν σημερινὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα προσέφερεν ἐκτὸς τῆς ὑλικῆς βοηθείας καὶ 600 περίπου ὑπαλλήλους της, οἵτινες ἀγωνίζονται μετὰ τῶν ἄλλων τέκνων τῆς Ἑλλάδος τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀγαπημένης μας Πατρίδος.

Αἴφνης μία εἴδησις ἐκ τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου ἔρχεται νὰ διαταράξῃ τὴν γαλήνην τῆς ὑπαλληλικῆς οἰκογενείας μας. Μία εἴδησις ἡ ὁποία μᾶς ἐπληροφόρει, ὅτι ὁ ἀγαπητός μας συνάδελφος Σταῦρος Παπαδόπουλος ἔπεσεν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

Ὁ ἀγαπητὸς Σταῦρος, λέγει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ταγματάρχου του, ἦτο ἐνθουσιώδης νέος, λαβὼν μέρος εἰς διαφόρους μάχας, καθ' ἃς ἐπεδείξατο ἀρίστην διαγωγήν, διὸ καὶ ἐγένετο πρότασις εἰς τὴν Διοίκησίν του πρὸς ἀπονομὴν αὐτῷ εὐσρεσκείας.

Καὶ πῶς ἦτο δυνατὸν ὁ πάντοτε ἐνθουσιώδης, ὁ γεμᾶτος ἀπὸ πατριωτικὸν μένος, ὁ πλήρης ζωῆς καὶ δράσεως Σταῦρος νὰ μὴ διατηρήσῃ καὶ μὴ ἐκδηλώσῃ τὰ ὡραῖα αὐτὰ ψυχικὰ χαρίσματά του ἐκεῖ ὅπου μόνον ἥρωες, μόνον πραγματικοὶ πατριῶται ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργήσωσι τὸ σημερινὸν θαῦμα, τὸ ὁποῖον ὅλη ἡ Ὑφήλιος ἀναγνωρίζει καὶ μὲ σεβασμὸ μνημονεύει.

Ἔτσι ἡ μοῖρα δὲν θέλησε ν' ἀφήσῃ τὸ γενναῖον τέκνον τῆς πατρίδος Σταῦρον νὰ συνεχίσῃ τὰς ἡρωϊκάς του πράξεις μέχρι πλήρους ἐκμηδενίσεως τοῦ ἀτίμου ἐχθροῦ. Καὶ ἔπεσεν, ἔπεσεν ὅπως ξεύρουν νὰ πίπτουν οἱ ἥρωες, ὅταν ἀγωνίζονται ἀγῶνα τίμιον, ἀγῶνα ἱερόν, ἀγῶνα εὐλογημένον ἀπὸ τὸν Θεόν. Ναί, ὁ γενναῖος Σταῦρος ἔπεσεν, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανε, δὲν ἀποθνήσκουν ποτὲ οἱ ἥρωες, ζοῦν αἰώνια εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ ὄνομά των μεταφέρεται εἰς τὰς δέλτους τῶν ἀθανάτων ἡμιθέων.

Δὲν ἀπέθανεν ὁ φίλτατος συνάδελφός μας, ὄχι. Ἁπλούστατα ἔκαμεν ἕνα ἡρωϊκὸν ἅλμα, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ γνωστά του ἅλματα μὲ τὰ ὁποῖα ὡδήγει τοὺς στρατιώτας του εἰς τὴν κατάληψιν τῶν κορυφογραμμῶν τῶν Ἀλβανικῶν ὀρέων. Ἡρωϊκὸν ἅλμα μὲ τὸ ὁποῖον ἀνῆλθεν εἰς τὴν πανύψηλον κορυφήν, τὴν ὁποίαν μόνον ἥρωες ἐγγίζουν, ἀνῆλθεν εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ἐκεῖ ἥσυχος, μὲ ἀναπαυμένην τὴν συνείδησίν του, ὅτι ἐξεπλήρωσε τιμίως τὸ ὑπέρτατον πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, θὰ πληροῦται χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἡ ψυχή του βλέπουσα, ὅτι οἱ στρατιῶταί του καὶ οἱ συνάδελφοί του συνεχίζουν τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα ἐκείνου ἐκδικούμενοι τὴν ἀπώλειάν του.

Ἔνδοξε Συνάδελφε,

Ἡ Πατρίς σου εἶναι ὑπερήφανος διὰ σέ, τὸν ἥρωα πολεμιστήν, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅπως ὁ σεβαστός μας Διοικητὴς καὶ σημερινὸς Κυβερνήτης μας τηλεγραφεῖ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῆς θυσίας σου «σὰν Ἕλληνις μητέρα προπέμπει εἰς τὴν ἀθανασίαν ἔνδοξα τέκνα της πίπτοντα ὑπὲρ μεγαλείου πατρίδος μὲ δάκρυα ὑπερηφανείας δι' αὐτοὺς καὶ ὀδύνης διὰ τὴν ἀπώλειάν των. Χαράσσει εἰς τὴν πλάκα τῆς αἰωνιότητος ὄνομα ἐνδόξου νεκροῦ Σταύρου Παπαδοπούλου».

Καὶ ὁ Σύλλογός μας, τοῦ ὁποίου καὶ σὺ ὑπῆρξες ἀγαπητὸν τέκνον ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀπωλείας σου σπεύδει νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν συναδελφικὸν πόνον εἰς τὰς λέξεις «Συμμετέχομεν ὀδύνην καὶ ὑπερηφάνειαν Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ Ὑποκ)ματος ἡρωϊκὸν θάνατον συναδέλφου Παπαδοπούλου. Ὑποκ)μα Κομοτινῆς τιμᾶται μὲ πρώτην προσφορὰν αἵματος συναδελφικῆς οἰκογενείας βωμὸν Πατρίδος».

Πολυαγαπημένε μας Συνάδελφε,

Ὅλοι οἱ συνάδελφοί σου, ναί, πονοῦμεν πραγματικὰ διὰ τὸν πρόωρον χωρισμόν σου ἀπὸ τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειαν, παρηγορούμεθα ὅμως καὶ ὑπερηφανευόμεθα, διότι ὁ χωρισμός σου αὐτὸς ὑπῆρξε τόσον ἡρωϊκός, τόσον ἔνδοξος, ὥστε τὰ δάκρυά μας νὰ δίδουν τόπον εἰς ὕμνος πρὸς τὴν ἀνδρείαν σου καὶ τὸ ὑπέροχον ἄλμα σου, τὸ ὁποῖον σὲ ἔφερε μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ καλοῦ Θεοῦ μας.

Καὶ σήμερον κλίνοντες εὐλαβικὰ τὸ γόνυ πρὸ τῆς ἱερᾶς μνήμης σου ὑψώνομεν φωνὴν προσευχῆς καὶ ἱκεσίας πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος, ὅπως εὐλογῇ τὸν ἱερὸν ἀγῶνά μας καὶ δίδῃ δύναμιν καὶ ψυχικὴν ὁρμὴν εἰς τοὺς ἥρωάς μας, ἵνα ταχέως ἡ Νίκη στέψῃ τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα. Εἰς τὰς καλὰς σου δὲ ἀδελφάς αἱ ὁποῖαι τόσον ὑπερήφαναι εἶναι καὶ αὐταὶ διὰ τὸν ἥρωα ἀδελφόν μας συνάδελφε, αἰωνία σου ἡ μνήμη».

ΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΑΜΣ

Ὁ Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς τῶν Ὑπαλλήλων Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Σύλλογον Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (Ἐπιτροπὴν Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου) τὴν ἀκόλουθον, ὑπ' ἀριθ. 158 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Φεβρουαρίου, ἐπιστολήν:

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ὅτι τὰ Συμβούλια, Διοικητικὸν καὶ Ἐποπτικόν, τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐμφορούμενα ἀπὸ τὰ αὐτὰ μὲ Ὑμᾶς αἰσθήματα καὶ ἀναγνωρίζοντα ἐνσυνειδήτως τὰς πρὸς τοὺς μαχομένους Συναδέλφους καὶ Μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὑποχρεώσεις καὶ ἐπιθυμοῦντα, ὅπως συμβάλωσιν εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ, ὃν ἡ ὑμετέρα Ἐπιτροπὴ ἐπιδιώκει, ἀπεφάσισαν, ὅπως θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν δρχ. 25.000 (εἴκοσι πέντε χιλιάδας) ἵνα, ὅπως κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, οὕτω καὶ σήμερον συμμετάσχῃ ὁ Συνεταιρισμὸς εἰς πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν σας γενησομένην ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τοὺς μαχομένους ἀγαπητοὺς Συναδέλφους μας καὶ τὰς οἰκογενείας των συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Σύμβουλος

Α. ΜΥΛΩΝΑΚΟΣ Π. ΤΣΙΜΙΚΑΛΗΣ

❁

Ὁμοίως τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης (Τ.Υ.Π.Ε.Τ.) ἀπήντησεν εἰς τὴν γενομένην ἔκκλησιν ὡς ἑξῆς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 201 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Φεβρουαρίου ἐγγράφου του:

Κύριοι,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου ὑμῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Ὀργανισμοῦ, ἐπιθυμοῦν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν εὐόδωσιν ἑνὸς εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ, ἀπεφάσισε παμψηφεὶ τὴν παροχὴν παρὰ τοῦ Ταμείου Ὑγείας Δρχ. 10.000 (δεκακισχιλίων) πρὸς ὑμᾶς.

Ὡσαύτως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῆς πρὸς τὸν μαχόμενον συνάδελφον ἀλληλεγγύης, θεωρεῖ καθῆκον αὐτοῦ κατὰ τὸν σημερινὸν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τούτου νὰ κρίνῃ συντόμως καὶ μὲ τὸν πλέον εὐμενῆ τρόπον πᾶσαν αἴτησιν στρατευθέντος συναδέλφου καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἀφορῶσαν φαρμακευτικὴν ἢ νοσηλευτικὴν ἀνάγκην των.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

❁

Ἐπίσης ὁ Σύλλογος Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησεν ὡς κατωτέρω, διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ἐπιστολῆς:

Κύριε Πρόεδρε.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς Ὑμᾶς ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 11)1)1941 ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἀπὸ 8)1)41 ἐγγράφου σας, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον, ἐκφραστικὸν τῶν συναισθημάτων τὰ ὁποῖα κατέχουν ὅλον τὸν Τραπεζοϋπαλληλικὸν κόσμον πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ συνόλου συναδέλφους, βαθύτατα μᾶς συνεκίνησε.

Πράγματι, οἱαδήποτε χρηματικὴ διάθεσις ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ἡρώων μας, οἵτινες διὰ τοῦ τιμίου αἵματός των θεμελιώνουν τὴν νέαν μεγαλειώδη καὶ φωταυγῆ περίοδον τοῦ ἔνδοξου Ἔθνους μας, εἶναι μικρά.

Ἰδιαιτέρως ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὰ μέλη τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας καθίσταται καθῆκον ἐπιβεβλημένον καὶ ἀναντίρρητον.

Εἴμεθα ἑπομένως ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι καὶ εὐγνώμονες διὰ τὴν ἐμπνευσμένην πρωτοβουλίαν σας καὶ τὴν ἡγεσίαν σας εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐργαζομένην Ἐπιτροπήν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκφράζει τὴν ζωηράν του ἐπιθυμίαν ὅπως ἐκπροσωπῆται δι' ἑνὸς μέλους του.

Ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου κ. Ἠλ. Τσιούνη, τὸ Δ. Συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν διάθεσιν δρχ. δεκακισχιλίων, ἐπιφυλασσόμενον ὅπως εἰς τὴν ἐπικειμένην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας ζητήσῃ τὴν κατὰ μῆνα χρηματικὴν ἐνίσχυσιν δι' ἀναλόγου χρηματικοῦ ποσοῦ.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΗΛ. ΤΣΙΟΥΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ε. ΙΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου ἀπήντησε τῇ 17-1-41 ὡς ἑξῆς:

Σύλλογον Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἐνταῦθα

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὴν λῆψιν τῆς ἀπὸ 14 τρέχ. ἐπιστολῆς, δι' ἧς μᾶς γνωρίζετε τὴν ἐκ δρχ. 10.000 προσφορὰν σας διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου καὶ τὴν πρόθεσίν σας, ὅπως εἰς τὴν ἐπικειμένην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν σας προκαλέσητε ἀπόφασιν περὶ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως.

Βεβαιωθῆτε, ὅτι μᾶς συνεκίνησαν βαθύτατα τὰ γραφόμενά σας, προερχόμενα ἀπὸ ἀγαπητοὺς συνεργάτας ἐν τῇ Τραπέζῃ, τῶν ὁποίων τὰ αἰσθήματα γνωρίζομεν ἄριστα.

Μᾶς συνεκίνησεν ἐπίσης ἡ προθυμία σας τῆς συνεργασίας μεθ' ἡμῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀλληλεγγύης καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, πλὴν τῆς χρηματικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς θερμῶς ἐπὶ τούτῳ παρακαλοῦμεν ὅπως ὁρίσητε τὸν ἀντιπρόσωπόν σας, ἵνα συνεργασθῇ μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπισκέψεως καὶ περιθάλψεως τῶν τραυματιῶν μας.

Μὲ θερμὰ καὶ πάλιν συγχαρητήρια διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Συλλόγου σας, διατελοῦμεν

Μὲ ἀγάπην

Ἐπιτροπὴ Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου

Ὁ Πρόεδρος

ΔΙΟΝ. ΓΚΟΥΣΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΔΗΜ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων εἰς τὴν Ε. Α. Μ. Σ. ὡρίσθη ὁ κ. Ἠλ. Τσιούνης.

❁

Τέλος ἡ Διευθύνουσα τὴν «Τραπεζιτικὴν» Ἐπιτροπή, ἐκπληροῦσα ὑπόσχεσιν δοθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις τῆς Ε.Α.Μ.Σ., ἀπέστειλε πρὸς τὴν τελευταίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ της δραχ. 30.000, συνώδευσε δὲ τὴν προσφορὰν αὐτῆς διὰ τῆς ἀκολούθου ἐπιστολῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» κατὰ τὴν ἵδρυσίν της ἔλαβεν ὡς προῖκα ἀπὸ τὸν Σύλλογον δραχ. 30.000. Τὴν προῖκα αὐτὴν ἡ «Τραπεζιτικὴ» διεφύλαξε ἄθικτον καὶ ἔχει ἤδη τὴν εὐτυχίαν νὰ προικίσῃ μὲ αὐτὴν τὴν νεωτέραν ἀδελφήν της, τὴν Ἀλληλεγγύην τοῦ Μαχομένου Συναδέλφου.

Ἡ στοργὴ τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖ τὴν ἄλλην ἐκείνην προῖκα, πολὺ δαψιλεστέραν οἱουσδήποτε χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἡ ὁποία, ὅπως διὰ τὴν «Τραπεζιτικὴν» καὶ διὰ τὴν Ἀλληλεγγύην τοῦ Μαχομένου Συναδέλφου τώρα, θὰ εἶναι ὁ ἀγαθὸς δαίμων τῆς πλήρους ἐπιτυχίας καὶ τῆς εὐοδώσεως τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ τῆς «Τραπεζιτικῆς»

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

Ὁ Διευθυντὴς

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἀφροδισιολόγος καὶ δερματολόγος. Δέχεται ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ Κλινικῇ: Πλατεῖα Ἁγ. Εἰρήνης ἀρ. 11.

— Ἀθῆναι —

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΠΩΣ ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ΜΑΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

=Τοῦ κ. ΤΗΛΕΜ. ΚΑΒΒΑΔΙΑ, Ἰατροῦ, Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου=

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ κάτοικοι τῆς ἐνδόξου ταύτης χώρας, ἥτις καλεῖται Ἑλλάς, ἠγάπησαν τὴν Γυμναστικὴν καὶ μετεχειρίσθησαν τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις πρὸς ὑγιεινὸν καὶ θεραπευτικὸν σκοπόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἤδη τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ὁ σοφὸς Παλαμήδης συνιστᾷ ὅπως οἱ στρατιῶται τῶν Ἀχαιῶν, διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὰς διαφόρους ἀσθενείας, ἀσκῶνται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν κωπηλασίαν, διότι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνδρός, πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν νόσων ἐχρειάζετο λεπτὴ δίαιτα καὶ ἔντονος σωματικὴ διαπόνησις.

Ὁ Ἱπποκράτης, ὁ μέγας οὗτος τῆς ἀρχαιότητος ἰατρός, ὑπῆρξε φίλος τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων καὶ μετεχειρίσθη αὐτὰς πρὸς θεραπευτικὸν σκοπόν. Εἰς τὰ συγγράμματα αὐτοῦ ὑποδεικνύει τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ διάφοροι ἀσκήσεις δύνανται νὰ θεραπεύσουν ὡρισμένας ἀσθενείας. Εἰς τὸ ἔργον του «Περὶ φύσιος ἀνθρώπου» ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «.... Εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ τάδε πρὸς ἐκείνοισιν, ὅτι ὁκόσα πλησμονὴ τίκτει νοσήματα κένωσις ἰῆται· ὁκόσα δὲ ἀπὸ κενώσιος γίνεται νοσήματα πλησμονὴ ἰῆται· ὁκόσα δὲ ἀπὸ ταλαιπωρίης γίνεται ἀνάπαυσις ἰῆται· **ὁκόσα δ' ὑπ' ἀργίης τίκτεται ταλαιπωρίη ἰῆται.** Τὸ δὲ ξύμπαν γνῶναι δεῖ τὸν ἰητρὸν ἐναντίον ἵστασθαι τοῖσι κατεστεῶσι καὶ νουσήμασι καὶ εἴδεσι καὶ ὥρῃσι καὶ ἡλικίῃσι καὶ τὰ συντείνοντα λύειν καὶ τὰ λελυμένα συντείνειν». Ἐπίσης εἰς τὸν «Διαιτητικὸν Τρίτον» αὐτοῦ λέγει: «Τοῖσι δὲ λουτροῖσι τοῖσι θερμοῖσι ξυμφέρει καὶ τοῦτον χρέεσθαι, **καὶ τῇ τρίψει ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πρόσθεν**». Εἰς τὸ περὶ ἄρθρων ἔργον αὐτοῦ λέγει: «**Χρὴ δὲ καὶ ἀνατρίβειν ἡσυχαίως καὶ λιπαρῶς. Πολλῶν δὲ ἔμπειρον δεῖ εἶναι τὸν ἰητρόν**».

Ὁ μέγας τῆς Ἀρχαιότητος φιλόσοφος Ἀριστοτέλης εἶναι καὶ αὐτὸς φίλος τῆς Γυμναστικῆς καὶ θεωρεῖ αὐτήν, πρῶτος αὐτός, ὡς ἐπιστήμην λέγων: «Περὶ δὲ τὸ σῶμα τέχναι εἰσὶν ἰατρική τε καὶ γυμναστική· ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμας τίθεμεν» (Ἀριστοτέλους Ἀποσπ. Διαλογ. 52). Οὗτος συνέστησε τὴν λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων «ὅπως τὰ σώματα βέλτιστα γένηται τῶν τρεφομένων» (Πολιτικά, Βιβλίον VII, Κεφ. XIV σελ. 249).

Ἄλλος μεγάλος ἰατρὸς τῆς Ἀρχαιότητος, ὁ Γαληνός, ἠσχολήθη ἐπισταμένως μὲ τὴν μελέτην τῶν ἀσκήσεων, ἔγραψε δὲ λίαν ἐνδιαφέροντα ἔργα ὅπως τὰ περὶ τῶν ὀστῶν, περὶ τῆς κινήσεως τῶν μυῶν, περὶ ἀναπνοῆς, περὶ τῆς ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σώματος ἡμῶν, περὶ εὐεξίας, περὶ Ἰατρικῆς καὶ Γυμναστικῆς, περὶ τοῦ διὰ μικρᾶς σφαίρας γυμνασίου, περὶ ὑγιεινῆς κ.λ.π. Ὁ Γαληνὸς θεωρεῖ τὴν γυμναστικὴν ὡς ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς ὑγιεινῆς. «Τῆς οὖν ὑγιεινῆς τέχνης, λέγει, μέρος ἐστὶν ἡ Γυμναστικὴ» (περὶ Ἰατρικῆς καὶ Γυμναστικῆς, Κεφ. ΛΕ΄). «Πολλοστοῦν οὖν μέρος γίνεται τῆς ὑγιεινῆς τέχνης ἡ περὶ τῶν γυμνασίων ἐπιστήμη» (περὶ Ἰατρικῆς καὶ Γυμναστικῆς Κεφ. Μα΄).

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες Ἰατροὶ καὶ Γυμνασταὶ ἐγένοντο οἱ θεμελιωταὶ τῆς θεραπευτικῆς γυμναστικῆς καὶ κινησιοθεραπείας, πρῶτος δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξεν Ἡρόδικος ὁ ἐκ Συληβρίας, ζήσας κατὰ τὸν 5ον π. Χ. αἰῶνα.

❁

Μὲ τὴν θεραπευτικὴν Γυμναστικὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἠσχολήθησαν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους πλεῖστοι ἰατροὶ καὶ γυμνασταὶ τῶν διαφόρων χωρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τὸν θεμελιωτὴν τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς Ἀμβρόσιον Παρὲ (1575), τὸν Γερμανὸν ἰατρὸν Λεονάρδον Fuchs, καθηγητὴν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῆς Tubingue (1566), τὸν ἐπίσης Γερμανὸν ἰατρὸν καὶ Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Hall Φρειδερῖκον Χόφμαν (1708), τὸν θεμελιωτὴν τῆς Ὀρθοπεδικῆς Γάλλον Καθηγητὴν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων Νικόλαον Ἀντρὺ (1734), τὸν Ἄγγλον Ἰατρὸν Francis Fuller, ὅστις τῷ 1749 ἔγραψε τὸ ἔργον του Medicina Gymnastica, τὸν Γάλλον Ἰατρὸν Tissot ὅστις τῷ 1780 ἔγραψε τὴν «Gymnastique medicale et chirurgicale», τὸν Ὁλλανδὸν ἰατρὸν Mezger, ὅστις μετὰ τῶν μαθητῶν του Bergmann καὶ Helleday ἔγραψε περὶ τῶν φυσιολογικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μαλάξεως (massage) τῷ 1873, τὸν μεγάλον Σουηδὸν Γυμναστὴν Πέτρον Ἐρρῖκον Λιγκ (1776-1839), ὅστις ὑπῆξεν ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Σουηδικοῦ Γυμναστικοῦ Συστήματος καὶ τῆς θεραπευτικῆς αὐτοῦ γυμναστικῆς (Sjukgymnastik) καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Μπράντιγκ καὶ Γεώργιϊ, ὅστις ἔγραψε τῷ 1847 ἐν Παρισίοις τὴν «Kinèsithêrapie ou traitement des maladies par le mouvement selon la methode de P. H. Ling». Ἀναφέρομεν ἐπίσης τὸν Σουηδὸν ἰατρὸν Χαρτέλιους, ὅστις τῷ 1870 ἐξέδωκε τὸ ἔργον του «Lärobok i sjukgymnastik» τὸ ὁποῖον μετεφράσθη τῷ 1899 καὶ εἰς τὴν Γαλλικήν, τὸν Γάλλον Dally, ὅστις τῷ 1857 ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις τὴν Κινησιολογίαν του, τὸν ἐπίσης Γάλλον Ἰατρὸν Estradére ὅστις τῷ 1863 ἐξέδωσε τὸ ἔργον του «Du massage, son historique, ses manipulations, ses effets physiologiuqes et thèrapeutiques», τὸν Σουηδὸν Ἰατρὸν Wide, διευθυντὴν τοῦ Ὀρθοπεδικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Στοκχόλμης, ὅστις ἔγραψε περισπούδαστον ἔργον περὶ θεραπευτικῆς γυμναστικῆς καὶ μαλάξεως (Στοκχόλμη 1896), τὸ ὁποῖον μετεφράσθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν τῷ 1902, τὴν Γαλλικὴν τῷ 1898 καὶ τὴν Γερμανικὴν τῷ 1897, τὸν Σουηδὸν Ἰατρὸν Αἰμίλιον Κλέεν ὅστις μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ὀρθοπεδικῆς ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τῆς Στοκχόλμης P. Haglund καὶ τοῦ Καθηγητοῦ ἰατροῦ J. Arvedson, διευθυντοῦ ἰδιοκτήτου Γυμναστικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Στοκχόλμη, ἐξέδωκε τῷ 1923 τὸ «Handbok i massage och sjukgymnastik. Τέλος ἀναφέρομεν τὸν Σουηδὸν ἰατρὸν Zander ὅστις ἀπὸ τοῦ 1865 ἐγένετο ὁ δημιουργὸς τῆς μηχανοθεραπείας, ἥτις τόσον διεδόθη ἀνὰ τὸν κόσμον. Διὰ μηχανημάτων Zander νεωτάτου τύπου εἶναι ἐφωδιασμένον καὶ τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἀποθεραπεύονται οἱ ἡρωϊκοὶ τραυματίαι τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Τραυματίαι ὑπὸ μηχανοθεραπείαν.

❁

Εὐθὺς ὡς οἱ πρῶτοι τραυματίαι κατέφθασαν εἰς Ἀθήνας, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ νῦν Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κύριος Ἀλέξανδρος Κοριζῆς, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Τραπέζης, καὶ μάλιστα τὰς μηχανοθεραπευτικὰς αὐτοῦ ἐγκαταστάσεις, διὰ τὴν ἀποθεραπείαν τῶν ἡρωϊκῶν τραυματιῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποδεχθὲν τὴν προσφορὰν τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης, ἀπέστειλε τὸν Γενικὸν Ἀρχίατρον κ. Γκινάκαν, ὅστις ἐπισκεφθεὶς τὸ Ἰνστιτοῦτον εὗρεν αὐτὸ καταλληλότατον διὰ τὴν ἀποθεραπείαν τῶν τραυματιῶν.

Τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1940 προσῆλθον οἱ πρῶτοι τραυματίαι Γεώργιος Παπαθανασόπουλος ἐπιλοχίας τῶν Εὐζώνων, Ἐπαμεινώνδας Κοντοθανάσος καὶ Παναγιώτης Κόντος στρατιῶται.

Τὰ μέχρι σήμερον (5 Φεβρουαρίου) ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ὑπερέβαλον πᾶσαν προσδοκίαν. Διὰ καταλλήλου χρήσεως τῆς μαλάξεως (massage), παθητικῶν καὶ ἐνεργητικῶν κινήσεων καὶ τῆς μηχανοθεραπείας, αἱ μετατραυματικαὶ παθήσεις τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ χύσουν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τὸ αἷμά των, ὑπερασπίζοντα τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, θεραπεύονται τελείως καὶ οἱ καλοὶ οὗτοι στρατιῶται ἀποστέλλονται ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τὰς ἑστίας των τελείως ὑγιεῖς.

Ἀναφέρομεν τινὰς ἐκ τῶν πρώτων θεραπευθέντων τραυματιῶν μετὰ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς παθήσεως αὐτῶν.

Ἀριθμὸς 1.—Ἐπιλοχίας τῶν Εὐζώνων Παπαθανασόπουλος Γεώργιος ἐκ Θέρμου Τριχωνίδος, ἐτῶν 24. Ἔφερε τραῦμα διαμπερὲς τοῦ ἀριστεροῦ ἀντιβραχίου, τραυματισθεὶς τὴν 19 Νοεμβρίου 1940. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 18ην Δεκεμβρίου παρουσιάζων ἀγκύλωσιν τῆς κατ' ἀγκῶνα ἀρθρώσεως τῆς ἀριστερᾶς χειρός. Τὸ ἀντιβράχιον, τελείως ἀκίνητον, ἐσχημάτιζε μετὰ τοῦ βραχίονος ὀρθὴν γωνίαν. Ὑποβληθεὶς εἰς σχετικὴν θεραπείαν ἐθεραπεύθη τελείως, ἐπανακτήσας τὴν πλήρη κινητικότητα τῆς ἀρθρώσεως. Ἀποτελέσματα δυναμομετρήσεως τῆς 18 Δεκεμβρίου 1940, διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς 29, διὰ τῆς ἀριστερᾶς 24. Ἀποτελέσματα δυναμομετρήσεως τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1941, διὰ τῆς δεξιᾶς 36, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἥτις ἦτο καὶ ἡ τραυματισθεῖσα χεὶρ 32.

Ἀριθμὸς 2.—Στρατιώτης Κοντοθανάσος Ἐπαμεινώνδας ἐκ Δάφνου Δωρίδος ἐτῶν 20. Ἔφερε τραῦμα τοῦ δεξιοῦ καρποῦ, μὴ δυνάμενος ὡς ἐκ τούτου νὰ κάμψῃ εὐχερῶς τοῦτον. Διὰ καταλλήλου θεραπείας ἐγένετο τελείως ὑγιής.

Ἀριθμὸς 3.—Στρατιώτης Κόντος Παναγιώτης ἐκ Σπάρτης ἐτῶν 28. Ἔφερε τραῦμα διαμπερὲς τῆς γαστροκνημίας τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ἐβάδιζε ὡς ἐκ τούτου λίαν δυσχερῶς. Μὲ τὴν κατάλληλον θεραπείαν ὄχι μόνον ἐβάδιζε λίαν εὐχερῶς ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ποδηλασίαν ἠσκεῖτο εἰς τὰ εἰδικὰ ποδήλατα τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἀπῆλθεν εἰς ἄδειαν τελείως ὑγιής.

Ἀριθμὸς 4.—Στρατιώτης Τσιρίκογλου Ἀναστάσιος ἐξ Ἀδάνων διαμένων εἰς Γιανιτσά, ἐτῶν 25. Ἔφερε καὶ οὗτος τραῦμα διαμπερὲς τῆς γαστροκνημίας τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ἐβάδιζε μετὰ δυσχερείας. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου. Ἀπῆλθεν εἰς ἄδειαν τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1941 τελείως θαραπευθείς.

Ἀριθμὸς 5.—Στρατιώτης Φράγκος Σπυρίδων ἐκ Κεφαλοβρύσου Ἄργους ἐτῶν 28. Ἔφερε τραῦμα διαμπερὲς μεταξὺ τῶν δευτέρου καὶ τρίτου μετακαρπίων ὀστῶν τῆς δεξιᾶς χειρός, μὲ ἐλάττωσιν τῆς κινητικότητος τοῦ δείκτου καὶ τοῦ μέσου δακτύλου. Μετὰ τὴν σχετικὴν θεραπείαν ἐγένετο τελείως ὑγιής. Ἀποτελέσματα δυναμομετρήσεως: 21 Δεκεμβρίου 1940, δεξιὰ χεὶρ 0 (μηδέν), ἀριστερὰ 35. 11 Ἰανουαρίου 1941: δεξιὰ χεὶρ 24, ἀριστερὰ 37.

Ἀριθμὸς 6.—Στρατιώτης Καπακλῆς Κων)τῖνος ἐξ Ἀλμυροῦ. Προσῆλθε τὴν 21 Δεκεμβρίου 1940, παρουσιάζων ἀγκύλωσιν τῶν δύο τελευταίων δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός, κατόπιν τραύματος διὰ βολῖδος τυφεκίου. Μετὰ τὴν σχετικὴν θεραπείαν ἐγένετο τελείως ὑγιής, ἐπανακτήσας τὴν κινητικότητα τῶν φαλάγγων τῶν δακτύλων αὐτοῦ.

Ἀριθμὸς 7.—Λοχίας Παρασκευαΐδης Χαράλαμπος ἐξ Ἐδέσσης. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 21 Δεκεμβρίου 1940 παρουσιάζων ἀγκύλωσιν τῆς ἀρθρώσεως τῆς κάτω σιαγόνος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα αὐτοῦ, κατόπιν τραύματος διαμπεροῦς τοῦ προσώπου. Κατόπιν εἰδικῆς θεραπείας κατώρθωσε νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα μέχρι δύο δακτύλων.

Ἀριθ. 8. — Στρατιώτης Ἰγγλέζος Ἀνδρέας ἐκ Χίου ἐτῶν 26. Ἔφερε τραῦμα διαμπὰξ τοῦ δεξιοῦ μετακαρπίου μετὰ κατάγματος τοῦ τρίτου μετακαρπίου ὀστοῦ. Δυσχέρεια περὶ τὴν κίνησιν τῶν δακτύλων. Ἐπίσης ἔφερε τραῦμα τυφλὸν τῆς δεξιᾶς κνήμης. Διὰ καταλλήλου θεραπείας ἐθεραπεύθη τελείως καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἄδειαν.

Ἀριθμὸς 9. — Λοχίας Λαγώνικος Θεόδωρος ἐκ Χίου ἐτῶν 34. Ἔφερε τραῦμα τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος μετ' ἀγκυλώσεως τῆς κατ' ἀγκῶνα ἀρθρώσεως. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1940. Μετὰ τὴν θεραπείαν ἐπανέκτησε τελείως τὴν κινητικότητα τῆς ἀρθρώσεως καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἄδειαν τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1941.

Ἀριθμὸς 10.—Στρατιώτης Συντάγματος Βαρέος Πυροβολικοῦ Κατεβαίνης Ἠλίας ἐκ Φλαμουριᾶς Ἐδέσσης. Ἔφερε κάταγμα τῆς δεξιᾶς κλειδὸς τοῦ ἀκρωμίου τῆς δεξιᾶς ὠμοπλάτης καὶ τῆς κορακοειδοῦς ἀποφύσεως μετ' ἀγκυλώσεως τῆς κατ' ὦμον ἀρθρώσεως. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 13ην Ἰανουαρίου. Μετὰ κατάλληλον θεραπείαν ἡ ἄρθρωσις ἐπανέκτησε τὴν κινητικότητα αὐτῆς, δύναται δὲ νὰ φέρῃ τὸν ἀκίνητον πρῶτα βραχίονα εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκτάσεως καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀνατάσεως. Ἡ θεραπεία του ἐξακολουθεῖ (5 Φεβρουαρίου 1941).

Ἀριθμὸς 11.—Στρατιώτης Μισιρτζῆς Δημοσθένης ἐκ Χίου. Ἔφερε κάταγμα τοῦ ἄνω τριτημοτίου τοῦ δεξιοῦ βραχιονίου ὀστοῦ κατόπιν τραύματος διὰ πολυβόλου. Μετὰ τὴν θεραπείαν τοῦ τραύματος καὶ τοῦ κατάγματος παρέμεινεν ἀγκύλωσις τῆς κατ' ὦμον ἀρθρώσεως. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 15ην Ἰανουαρίου. Μετὰ τὴν σχετικὴν θεραπείαν ἡ κινητικότης τῆς ἀρθρώσεως ἐπανῆλθε πλήρως. **Δυναμομέτρησις**: τῆς 15 Ἰανουαρίου 1941 διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς 7, διὰ τῆς ἀριστερᾶς 33. Τῆς 27 Ἰανουαρίου διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς 24 καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς 33. Ἡ θεραπεία του ἐξακολουθεῖ (5.2.1941).

Μάλαξις ὤμου καὶ βραχίονος τραυματίου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου ἰατροῦ κ. Τηλ. Καββαδία.

Ἀριθμὸς 12.—Στρατιώτης Σεψᾶκος Γρηγόριος ἐκ Μαυροβουνίου Λακωνίας ἐτῶν 28. Ἔφερε τραῦμα διαμπὰξ τοῦ κάτω τριτημορίου τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ. Μετὰ τὴν θεραπείαν τοῦ τραύματος, καθ' ἣν ἐπὶ ἑβδομήκοντα ἡμέρας ἔμεινεν ἀκίνητος, παρέμεινεν ἀγκύλωσις τῆς κατὰ γόνυ ἀρθρώσεως. Προσῆλθεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου. Μετὰ κατάλληλον θεραπείαν σήμερον 5ην Φεβρουαρίου δύναται νὰ κάμψῃ τὴν κνήμην πρὸς τὸν μηρὸν μέχρις ὀρθῆς γωνίας. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι θὰ ἐπανακτήσῃ πλήρως τὴν κινητικότητα τοῦ ποδός του. Ἡ θεραπεία του ἐξακολουθεῖ.

Τραυματίαι ὑπὸ μηχανοθεραπείαν.

Ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω τὰ λίαν χαρακτηριστικὰ ταῦτα περιστατικά, μεταξὺ τῶν πολλῶν τὰ ὁποῖα ἐθεραπεύθησαν κατὰ τὰς πρώτας τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον. Μέχρι σήμερον (5 Φεβρουαρίου 1941) προσῆλθον πρὸς θεραπείαν 85 τραυματίαι, ἕτεροι δὲ διακόσιοι (200) πρόκειται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ ἀποσταλῶσιν ὑπὸ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν Νοσοκομείων.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κα-

θηγητοῦ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κυρίου Ἰωάννου Γεωργιάδου, ὅστις μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὴν ἀποθεραπείαν τῶν ἡρωϊκῶν τραυματιῶν μας, εἰς αὐτὸ δὲ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀξίων παντὸς ἐπαίνου ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα Ι. Γεωργιάδου, ὁ κ. Νίκος Ι. Γεωργιάδου, ὁ ἔφορος τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Λεωνίδας Καλογερόπουλος, ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ἀλκμήνη Τσεβᾶ, Ἐπιμελήτρια Πανεπιστημίου, ἡ δεσποινὶς Σοφία Βιτσαξῆ καὶ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Δρίβας, Καθηγηταὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς, Γ. Λυμπερόπουλος, δίδες Μ. Τζαβάρα, Μ. Παπαζῆ, Φραγκάκη, Καθηγηταὶ Γυμναστικῆς, Δὶς Λ. Ζάννου, τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, Ἀναστάσιος Δοντᾶς, Σπυρίδων Κριτσίκης, Ἀντώνιος Γκοῦσκος, Κωνσταντῖνος Γερρολᾶκος, Μιχαὴλ Νούσιας, Δημοσθένης Ἰωαννίδης, Βασίλειος Πατεράκης, Ἰωάννης Εὐσταθιάδης καὶ ἡ Δὶς Ρέα Παπαγιαννοπούλου, φοιτηταὶ Ἰατρικῆς.

♣

Τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς Ἀγωγῆς τὸ ὁποῖον κατὰ τοὺς χρόνους τῆς εἰρήνης ἱδρύθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς, προσφέρει ἤδη μεγάλας ὑπηρεσίας, ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθέντων γίνεται φανερόν, εἰς τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα εἶχον τὴν τιμὴν νὰ χύσουν τὸ αἷμα των εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου ὑπερασπιζόμενα τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς.

ΤΗΛΕΜ. Σ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
Ἰατρὸς
Ἔφεδρος Λοχαγὸς

Ἀθῆναι 5-2-1941.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγράφη τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ κ. Καββαδία, ἡ παρὰ τῶν Στρατ. Νοσοκομείων ἀποστολὴ τραυματιῶν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον πρὸς ἀποθεραπείαν ἐσυνεχίσθη οὕτως ὥστε μέχρι καὶ τῆς 15ης τρέχοντος ἔχουσι προσέλθει, ἐξετασθῆ καὶ ὑποβληθῆ εἰς θεραπείαν 163 ἐν ὅλῳ τραυματίαι.

Ἡ Στρατ. Ὑγειον. Ὑπηρεσία παρακολουθεῖ μὲ ἱκανοποίησιν τὴν συντελουμένην ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ ἐργασίαν, ἐδέχθη δὲ τοῦτο τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομ. Ὑπηρεσίας, Ἀνωτ. Γενικοῦ Ἀρχιάτρου κ. Σερμπέτη.

Τὴν 15ην τρέχοντος ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας ἐτίμησε διὰ τῆς ἐπισκέψεως του τὸ Ἰνστιτοῦτον. Τὸν κ. Ὑπουργὸν ὑπεδέχθη ὁ Διοικῶν τὴν Τράπεζαν κ. Ζαβιτζιᾶνος μετ' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ταύτης καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Προέδρον τῆς Ἑνώσεως καθηγητὴν κ. Γεωργιάδην καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Καββαδίαν.

Ὁ κ. Ὑπουργός, παραμείνας εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον περὶ τὴν ὥραν, παρηκολούθησε τὴν συντελουμένην ἐν αὐτῷ ἐργασίαν, συνδιελέχθη μετὰ τῶν ὑπὸ θεραπείαν τραυματιῶν, περιειργάσθη τὸ Ἰνστιτοῦτον καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις του καί, φεύγων, ἐξέφρασε τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν του καὶ τὰ συγχαρητήριά του.

Οὕτω καὶ ἐπισήμως ἀποδίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν ὁ δίκαιος ἔπαινος διὰ τὴν παρεχομένην διὰ τοῦ Ἰνστιτούτου της νέαν ταύτην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν της ἡ ὁποία τῆς περιποιεῖ ἐξαιρετικὴν τιμήν.

Οἱ προσφέροντες εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὰς ὑπηρεσίας των εἶναι πράγματι εὐτυχεῖς παριστάμενοι συχνὰ εἰς σκηνὰς συγκινητικὰς καθ' ἃς τραυματίαι βλέπουν τὰ μέλη των, τὰ ὁποῖα ἐνόμιζον ὡς ὁριστικῶς ἄχρηστα, νὰ ζωντανεύουν, νὰ ἀνακτοῦν βαθμηδὸν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἱκανότητά των.

Ἡ Τράπεζα ἀποδίδει ἀρτιμελῆ καὶ ὑγιᾶ εἰς τὴν οἰκογένειαν των καὶ τὴν πατρίδα τὰ πολύτιμα, τὰ προσφιλῆ καὶ ἔνδοξα παιδιά των.

Ἡ Ἕνωσις Φιλάθλων

Σχετικῶς δημοσιεύομεν κατωτέρω τρεῖς ἐπιστολάς, προερχομένας ἀπὸ θεραπευθέντας εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς Ἀγωγῆς τραυματίας μας.

Κύριε Καθηγητά,

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἀποτείνω καὶ ἐγγράφως τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς Ὑμᾶς καὶ πρὸς τὸ ὑμέτερον Ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον παρεχώρησε τὸ Ἰνστιτοῦτον μηχανοθεραπείας του πρὸς θεραπείαν τραυματιῶν τοῦ πολέμου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγομαι καὶ ἐγώ, ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ προσωπικὸν τούτου. πρὸς ὃ ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, καθ' ὅσον ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν Ὑμῶν προσέφερε μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προθυμίας καὶ ἐγκαρδιότητος τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς ἡμᾶς.

Μετὰ παντὸς σεβασμοῦ,
Στρ. ΙΓΓΛΕΖΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἀθῆναι τῇ 4 Δεκεμβρίου 1940

Πρὸς τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Κύριε Διευθυντά,

Τελειώσας τὴν θεραπείαν μου εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μὲ τὴν ἐπιστολήν μου αὐτὴν θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, διότι μὲ τὴν βοήθειαν τῶν μηχανημάτων σας μοὶ ἐδώσατε καὶ πάλιν δύναμιν εἰς τὸ τραυματισμένο πόδι μου.

Εὐχαριστῶ τὸν κύριον Διοικητὴν τῆς Τραπέζης ποὺ παραχώρησε τὸ Ἰνστιτοῦτον διὰ τὴν θεραπείαν στρατιωτῶν.

Μὲ πολλὰς εὐχαριστίας
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΣ
32ου Συν)τοχ Πεζικοῦ

Ἡ τρίτη ἐπιστολή, διατηρουμένης καὶ τῆς ὀρθογραφίας της, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Σας εὐχαριστὸ πάρα πολὶ Κίριε διεφιντὰ τόρα φεύγο στὸ σπίτι καὶ ποὺ ἔκανα θεραπία στὶν μεχανί σας ἐγεινα καλά.

ΤΣΙΡΙΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
Ἐν Ἀθήνα 4 γιεναριου 1941.

Τραυματίαι τινὲς ὑπὸ θεραπείαν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου.

Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς ἡμιθέους τοῦ Μετώπου

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέας Λαμπρόπουλος ἀπηύθυνε ἀπὸ τοῦ Ῥαδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν τὴν 22αν λήξαντος τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον ἐμπνευσμένον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Ἡμιθέους τοῦ Μετώπου, χαιρετισμὸν ἐξωτερικεύοντα τὰ αἰσθήματα τοῦ θαυμασμοῦ, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ γενναῖα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, ποὺ μάχονται τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς τιμῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης :

«Ξέρω πὼς κάθε ἀνάστημα εἶναι μικρὸ μπροστὰ στὸ δικό Σας, καὶ πὼς ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ Σᾶς ἀτενίσῃ, θὰ πρέπει νὰ σηκωθῇ ψηλὰ —πολὺ ψηλά, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ ἰδῇ στὰ μάτια Σας τὰ ἀστραφτερὰ —σὰ σὲ καθρέφτη—τῆς ψυχῆς Σας τὸ μεγαλεῖο.

Μικρὸς καὶ ἐγὼ μπροστὰ στὸ δικό Σας τὸ ὕψος, μὰ μεγάλη—ἀπέραντη ἡ ἀγάπη μου καὶ ὁ πόνος μου γιὰ Σᾶς. Γιατὶ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ κείνους ποὺ ὑπερηφανεύονται γιὰ Σᾶς καὶ ποὺ γονατίζουν μπροστά Σας μὲ σεβασμὸ καὶ μὲ θαυμασμό.

Ὀρθώνοντας τὴ σκέψη μου ἕως ἐκεῖ πάνω ποὺ βρίσκεσθε Σεῖς, βλέποντάς Σας μὲ τῆς ψυχῆς μου τὰ μάτια πλημμυρισμένα μὲ τὰ δροσερώτερα δάκρυα, Σᾶς στέλνω ἀπὸ δῶ κάτω τὸν πύρινο χαιρετισμὸ τῶν πατεράδων καὶ τῶν μανάδων. τῶν συζύγων καὶ τῶν ἀδερφιῶν καὶ τῶν μικρῶν ἀγγελουδιῶν, τὸ χαιρετισμὸ ὅλης τῆς Φυλῆς, τῆς μιᾶς ξεχωριστῆς Φυλῆς τοῦ κόσμου, ποὺ μόνο αὐτὴ μποροῦσε νὰ γεννήσῃ παιδιὰ σὰν καὶ Σᾶς, ποὺ μόνο αὐτὴ μπόρεσε νὰ γεννήσῃ ἄλλοτε ἐκείνους, ποὺ ὑπερηφανεύονται σήμερα γιατὶ εἶναι πρόγονοι δικοί Σας.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς τὴν ἰδέα τὴ θεϊκή, ποὺ ἐξαφανίζει, ποὺ καθυποτάσσει καὶ συντρίβει κάθε ὑλικὸ ὑπολογισμὸ ἀνάξιο ἀνωτέρων ἀνθρώπων.

Χαιρετίζω σὲ σᾶς τὴν ἐκπροσώπηση τῶν ἀρετῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες πηγάζουν οἱ πολυτιμότερες ἀξίες—ἡ Πατρίδα, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Τιμή.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς τὰ χαλύβδινα, τὰ ἀπόρθητα τείχη, ποὺ μέσα σ' αὐτὰ—ποὺ μέσα Σας—ἐκτρέφονται καὶ μεγαλύνονται τὰ ὡραῖα καὶ τὰ ἰδανικά, τὸ φῶς ποὺ θαμπώνει, ἡ ἀγάπη ποὺ καίει, ἡ δροσιὰ ποὺ δροσίζει, ἡ ὑπερηφάνεια ποὺ δυναμώνει, ἡ στοργὴ ποὺ συγκινεῖ, ἡ αὐτοθυσία ποὺ καταπλήσσει, ἡ λεβεντιὰ ποὺ σκορπάει τὸν θαυμασμό, ἡ γλύκα ποὺ ἀπαλύνει, ὁ σεβασμὸς ποὺ δημιουργεῖ κοινωνίες σὰν τὶς Ἑλληνικές, ἡ ὑπομονὴ ποὺ νικᾷ, ἡ ἐπιμονὴ ποὺ ἐπιτυγχάνει, ἡ θυσία τῆς ζωῆς ποὺ χαρίζει τὴν ἀθανασία.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς τὰ σεμνὰ παλληκάρια τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀκρογιαλιῶν. Τὰ σεμνὰ παλληκάρια τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ λόγγου καὶ τοῦ κάμπου καὶ τῆς θάλασσας καὶ τοῦ ἀέρα.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς τὴν ὠμορφιὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σκέψης, τὴν ὠμορφιὰ τοῦ κορμιοῦ καὶ τὸ ρυθμὸ κάθε Σας κίνησης.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς τοὺς Ἡμιθέους, ποὺ βρίσκονται πάντα ψηλὰ καὶ πάντα μπροστά.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς τὰ παιδιὰ τῆς γλυκειᾶς μας Ἑλλάδας, τῆς Μάνας τῶν Μανάδων—τῆς Πατρίδας τῶν Πατρίδων.

Σᾶς χαιρετίζω μὲ στοργή, μὲ χαρὰ καὶ μὲ πόνο, μὲ συγκίνηση καὶ μὲ λατρεία.

Γιατὶ εἴσαστε Σεῖς ποὺ κρατᾶτε στὰ δυνατά Σας τὰ χέρια τὴν ἱερὴ παρακαταθήκη, τόσων αἰώνων, μιᾶς ἀπέραντης ἀνθρώπινης ὡμορφιᾶς, ἀξίων προγόνων ἀξιώτεροι Σεῖς ἀπόγονοι.

Γιατὶ εἴσαστε Σεῖς οἱ καινούργιοι Προμηθεῖς, οἱ φορεῖς τοῦ Πυρσοῦ ποὺ ἡ φωτιά του φωτίζει καὶ στὸν κόσμο ξεχύνει καὶ πάλι καινούργιο ἕνα φῶς στὶς ψυχές, ποὺ συγκλονίζει τὰ θέμελα κάθε ποταπῆς καὶ μικρῆς καὶ ἀνάξιας σκέψης.

Γιατὶ εἴσαστε Σεῖς τῆς Φυλῆς τὸ καμάρι—τῆς γλυκειᾶς Παναγιᾶς τὰ λατρεμένα παιδιά. Γιατὶ εἴσαστε ὑπέροχοι Σεῖς καὶ τρανοὶ καὶ μεγάλοι.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς μιὰ ἰδέα ποὺ τὴ λένε Ἑλλάδα.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς κάποιο σύμβολο ἁγιασμένο, φωτεινὸ καὶ μεγάλο ποὺ τὸ λένε Ἑλλάδα.

Κάθε σκέψη δική μας, κάθε χτύπος καρδιᾶς καὶ παλμὸς Σᾶς ἀνήκει. Γιατὶ εἴσαστε Σεῖς οἱ Ἡμίθεοι, ποὺ Σᾶς πρέπει κάθε δόξα καὶ κάθε τιμή, μέσα σὲ μιὰ Ἑλλάδα πιὸ τρανὴ καὶ μεγάλη σᾶν καὶ Σᾶς ποὺ τὴ φτιάξατε.

Τιμημένα παιδιά. Στὸ δαφνόσπαρτὸ δρόμο Σας ὁ μεγάλος Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος μὲ στοργὴ παραστέκει στὸ κάθε Σας βῆμα.

Στὴν ὁρμὴ τὴ δική Σας, ποὺ σαρώνει ποταποὺς καὶ χυδαίους ὑπονομευτὲς τῆς τιμῆς μας. ὁ κόσμος ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τῆς γῆς ξανανιώνει καὶ βαθειὰ στὴν ψυχή του ξαναβρίσκει κρυμμένα διαμάντια, ποὺ ἡ δική μας ἡ Μάνα, ἡ Ἑλλάδα, ἄφθονα εἶχε σκορπίσει στοὺς ἀνθρώπους δῶ καὶ τόσους αἰῶνες.

Ὁ δικός Σας δαφνόσπαρτος δρόμος θὰ ξανοίξῃ τὰ μάτια σὲ λαοὺς καὶ σὲ χῶρες, θὰ χαράξῃ στὸν κόσμο τὸν δρόμο τὸν ἴσιο τῆς ἀρετῆς, τῆς τιμῆς, τῆς Πατρίδας, σεβαστῆς καὶ ἐλεύθερης.

Ἦταν γραμμένο, γιὰ μιὰ ἄλλη ἀκόμη φορά, πρωτοπόρος νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάδα σὲ μιὰ καινούργια ἀνάσταση τῶν ψυχῶν καὶ τῆς σκέψης τοῦ κάθε λαοῦ, τοῦ κάθε ἀνθρώπου

Ἀγνοὶ καὶ ὡραῖοι τοῦ καινούργιου πολιτισμοῦ σκαπανεῖς! — Σᾶς συνοδεύουν, γιὰ μιὰ ἄλλη ἀκόμη φορὰ στὸ δημιουργικό—τὸ μεγαλόπρεπο—τὸ ἱστορικό Σας ξεκίνημα, ἡ εὐγνωμοσύνη μιᾶς Ἑλλάδας καὶ ὁ θαυμασμὸς ὅλου τοῦ κόσμου.

Χαιρετίζω σὲ Σᾶς μιὰ καινούργια ζωή, ποὺ τὸ φῶς της ροδίζει στὸν καθάριο, γαλανὸ οὐρανὸ τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδας, ποὺ ἕνα βάλσαμο χύνει γλυκὸ στὶς καρδιές, ποὺ γιατρεύει τοὺς πόνους, ποὺ καινούργιες χαρὲς μᾶς χαρίζει.

Τιμημένα παιδιὰ—Τιμημένης Πατρίδας—Ὁ Θεὸς στὸ πλευρό Σας».

Πολεμικαὶ ἀναμνήσεις=

Εἰκόνες ἀπὸ τὸ Μέτωπο

Ὁ συνάδελφος κ. Ἀνδρ. Δελακοβίας, Διευθυντὴς τοῦ Ὑ]τος Ἄρτης, μᾶς ἀπέστειλε τὰς κατωτέρω δημοσιευομένας «Εἰκόνας ἀπὸ τὸ Μέτωπον». Αἱ «Εἰκόνες» αὐταὶ ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον ὅταν ὑπηρέτει εἰς τὸ Μακεδονικὸν Μέτωπον κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1916—1918, εἰς οὓς ἔλαβε μέρος ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐκστρατειῶν τοῦ 1912—1913.

Μολονότι γραφεῖσαι πρὸ εἴκοσι καὶ πλέον ἐτῶν αἱ «Εἰκόνες ἀπὸ τὸ Μέτωπον» εἶναι καὶ σήμερον ἐξαιρετικῶς ἐπίκαιροι.

Α) ΓΥΡΩ ΑΠΟ Τ' ΑΝΤΙΣΚΗΝΟ

Σὲ μιὰ ὥμορφη ποιητικὴ ρεμματιὰ μπροστὰ σὲ πλατάνια ποὺ αἰώνια ὑψοῦνται καὶ γεμίζουν μὲ τὸν ἴσκιο τους τὶς πλαγιές της, καὶ σὲ νερὰ ποὺ τρελλὰ τρέχουν, κελαϊδοῦν καὶ σκορπίζουν τὴ δροσιά, ἔχουμε στήσει ἀντίσκηνα πρὸ δύο περίπου μηνῶν.

Ἡ πρόνοια γιὰ τὰ ἀεροπλάνα μᾶς ἔκανε νὰ τὰ σκεπάσουμε μὲ κλαδιά, κι' ἔτσι ὅπως εἶναι ἀραδιασμένα στὴ γραμμή, καταπράσινα, λὲς καὶ μοιάζουν μὲ τεράστιες φωλιὲς ποὺ στοργικά, πονετικά, ἔπηξαν οἱ φαντάροι· ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ μὴ τὰ πονοῦν ; Ἔχετε ἰδέα τί ἐστὶ ἀντίσκηνο καὶ μάλιστα στὸ μέτωπο ;

Ἐκεῖ μέσα ζῇ, ἀναπνέει ὁ στρατιώτης· εἶναι τὸ σπίτι του ἡ ὕπαρξίς του. Ἐκεῖ μεσα τὸ ὅπλο, τὸ ξίφος, ἡ παλάσκες, τὸ κρεββάτι του (στρῶμα ἀπὸ ἄχυρα, κλαδιὰ καὶ ἐπάνω κανένα τσουβάλι, μισὴ κουβέρτα). Ἐκεῖ ἡ καραβάνα του, τὰ κουτιὰ τὸ γάλα, μπρίκια καμωμένα ἀπὸ ἄδεια κουτιὰ κονσερβῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεράσαμεν γύρω σύρμα γιὰ χέρι, ὅλα αὐτὰ μὲ τάξι βαλμένα.

Ἐκεῖ μέσα ἀκόμη καὶ τὰ μυθιστορήματά του, ἐνίοτε γαλλικὰ κομψοδεμένα βιβλία ποὺ ἀβρὸ χεράκι ἐπακετάρισε μὲ ἐπιμέλεια καὶ ἔστειλε—πέρα ἐκεῖ—γιὰ νὰ διαβάζῃ τώρα ὁ ἀγαπημένος τὴν ὥρα ποὺ γέρνει νὰ ξεκουραστῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὰς ὡραίας ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς...

Καὶ πρέπει νὰ πιστέψετε ὅτι σιγὰ σιγὰ χωρὶς κι' ὁ ἴδιος νὰ τὸ καταλάβῃ ἀρχίζει νὰ δημιουργῇ ἐκεῖ μέσα μιὰ γλυκειὰ ἀτμοσφαῖρα, καὶ τόσο πολὺ μάλιστα ποὺ καμμιὰ φορὰ ξεχνιέται καὶ λέει : «Αἴ βρὲ παιδιά!!! σὰν καλὰ εἶναι κι' ἐδῶ !» —«Οὔτε σπίτι σου δὲν ἤσουνα ἔτσι κακομοίρη!» Ἀκούεται ἡ ἀπάντησις εὐθύμου συναδέλφου.

Ὅταν βραδυάζῃ νέα κατάστασις, νέα κίνησις. Μετὰ τὸ συσσίτιο ὁμιλοι μικροὶ σχηματίζονται, κάθονται μπροστὰ στ' ἀντίσκηνά τους. Παραμυθάκια, ἱστορίες ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολέμους, τραγουδάκια καὶ κανένα «Δόξα Πατρί...» ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς τοῦ λόχου, κανένας ἀμανὲς παρακάτω ἀπὸ μερακωμένο συνάδελφο, ὡς ποὺ νυκτώνει στὰ καλά. Σκορπιστὰ κανένα ἀντίσκηνο τώρα ἂν καὶ ἡ ὥρα περασμένη λάμπει ὅλο ἀπὸ μέσα, εἶναι κατάφωτο, κοκκινίζει στὸ πυκνὸ σκοταδι τῆς νύχτας. Ποκεράκι λαμβάνει χώραν, ἀλλοῦ συντηρητικὸ μαλακό, ἀλλοῦ ἄγριο κερδοσκοπικό... καὶ δός του κυλοῦν τὰ φράγκα ποὺ μὲ τὸν ἦχο τους γαργαλίζουν τοὺς φουκαράδες τοὺς φαντάρους.

Ἀλλοῦ πάλιν «πρεφίτσα» ἥσυχη ἥσυχη, μὲ ὅλη τὴ ξενοιασιά, σὰν νὰ βρισκόμαστε σὲ κανένα ἀπὸ τὰ πολυθόρυβα καφενεῖα τῆς Πλατείας Ὁμονοίας ποὺ παίζουν ὧρες ὁλόκληρες οἱ συμπατριῶτες.

Καὶ ἡ νύχτα προχωρεῖ ἀργὰ-ἀργὰ μὲ ὅλη της τὴ φρίκη. τὰ σκοτάδια της, τοὺς μυστηριώδεις θορύβους ..

Σβύνουν ἀπὸ τὰ ἀντίσκηνα, καὶ τὰ τελευταῖα κεράκια καὶ νὰ πιὰ ὁ λόχος βυθισμένος ἡδονικὰ στὸν ὕπνο.

Ἐκεῖ ποὺ πρὸ ὀλίγου διάφορα εὐτράπελα, ἀστεῖα ἔξυπνα ἢ κουτά, καυγαδάκια, θόρυβος, ζωή, ἐγέμιζαν τὴ ρεμματιά, ὁ ὕπνος ἔχει ἀγκαλιάσει σφικτὰ τοὺς φαντάρους καὶ μόνον δύο σκοποὶ στὶς ἄκρες τῆς κατασκηνώσεως ἀγρυπνοῦν γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἀνδρῶν.

Β) ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός ! Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν δασῶν, τῶν κοιλάδων, τῶν ποταμῶν, τῶν ἀποκρήμνων βράχων, τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων ! Σὺ δεσπόζεις τῆς φύσεως.

Γεμᾶτος ὑπερηφάνεια καὶ συγκίνησι γιὰ τὴν ὑψηλὴ ἀποστολή σου, ἕτοιμος νὰ ὑπερασπίσῃς μὲ τὸ αἷμά σου τοὺς συντρόφους σου καὶ τὴν Πατρίδα σου, ἐκπληροῖς τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ μᾶλλον ἀνδρικώτερον ἔργον, νοιώθεις ὅτι δὲν εἶσαι καμωμένος γιὰ τὰ εὔκολα ἔργα τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ὅτι εἶσαι ἕνας ρωμαλέος ὀργανισμὸς ποὺ σὲ κάθε εὐκαιρία μπορεῖς νὰ μεγαλουργήσῃς καὶ νὰ κάμῃς νὰ λάμψουν τὰ αἰσθήματα ποὺ ἀπὸ αἰῶνες τώρα ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἐκουράσθη νὰ ψάλλῃ, καὶ ποὺ λέγονται Αὐταπάρνησις, Ἀνδρεία, Μεγαλαψυχία...

Βροχές, χιόνια, ἀστραπόβροντα, τρικυμίες περνοῦν ἀπὸ πάνω σου μὲ μανία, ἐνῷ ἔχθρὸς ὕπουλος, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, γεμίζει τὴ νύκτα μ' ἀστραπὲς ἀδειάζοντας ἐπάνω σου μὲ λύσσα τὸ κανόνι του· σκάβει μπροστὰ στὰ πόδια σου τὴ γῆ, σπάζει, τινάζει βράχους μὲ θόρυβο δαιμονιώδη, ἀνάβει πυρκαϊές !!...

Μειδιᾷς Σύ ! Τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν σὲ πτοεῖ γιατὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπὸ ὕλη, ἐνῷ Σὺ εἶσαι Ψυχή. εἶσαι Ἰδέα !

Καὶ ὅταν σὲ δύο τρεῖς ὧρες γυρίζῃς γιὰ ν' ἀναπαυθῇς εἶσαι γεμᾶτος ὑπερηφάνεια, εὐτυχὴς γιατὶ στὸ διάστημα αὐτὸ ἤσουνα ὁλοψύχως ἀφωσιωμένος στὴν ὑπηρεσία τῆς Πατρίδος, καὶ Σὺ ἐκράτησες τὴν Τιμή της, καὶ τὴν ἐφύλαξες ὑψηλὰ ἀκεραίαν, μὲ φόβο, μὲ ἔκστασι, ὡς νὰ ἐκράτεις τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

. . . . . .

Αἰσθήματα ὑπέροχα, αἰώνια ποὺ μόνα κάνετε ὁ ἄνθρωπος νὰ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό του Θεὸ καὶ νὰ πλέῃ—μακρυὰ ἀπ' τὴ γῆ πιὰ—σὲ μιὰ ἀτμοσφαῖρα οὐρανίας μακαριότητος !... Ποὺ κάνετε— ὦ Θαῦμα ! τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ θάνατος μᾶς ἁφαιρεῖ τὴ ζωή, ἀντὶ γιὰ παράπονο, γιὰ κάθε πικρὸ λόγο, ξεχνῶντας ὅλα τὰ θέλγητρα ποὺ κλείνουν μέσα τους τὰ νειᾶτα, ὅσα δάκρυα θὰ χύνωνται ἴσως γιὰ μᾶς στὴν ἰδιαιτερη πατρίδα, στὸ χωριό,στὸ σπίτι,—ἕνα χαμόγελο εὐτυχίας, ἀνέκφραστης ψυχικῆς γαλήνης ν' ἀνθίζῃ στὴ μορφή. Ποιὸς ποτὲ θὰ μπορέσῃ νὰ ψάλλῃ τὴν ὡραιότητα, τὴν μεγαλειώδη ὁρμή σας;

✾

Ἀπὸ αἰώνων, καὶ τώρα καὶ πάντα, ταπεινοὶ θαυμασταὶ θὰ κλίνωμεν τὸ μέτωπο καὶ θὰ πέφτουμε στὰ γόνατα μὲ ἄπειρη εὐλάβεια καὶ συγκίνησι στὴ μυσταγωγία ποὺ συντελεῖται ὅταν ἕνα παλληκάρι πηδᾷ, ἔτσι, γελῶντας, ἀπὸ τὴν ὕπαρξι στὴν ἀνυπαρξία μ' ἕναν ἀλλαλαγμὸ Χαρᾶς.

Μέτωπον Στρυμῶνος 1918.

Α. Χ. ΔΕΛ.

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἕνα τεράστιον ἔργον ἐγιγαντώθη μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπὸ τὴν φωτεινὴν κατεύθυνσιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Διοικητοῦ μας κ. Ἀλεξ. Κοριζῆ, ἕνα ἔργον, τὴν ἔκτασιν τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ὑπωπτεύετο, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμίαν σχεδὸν εἶχε λαβει δημοσιότητα.

Πρόκειται περὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐράνου διὰ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου ἔχουν οἱ Ἀμερικανοὶ φίλοι καὶ θαυμασταὶ τῆς χώρας μας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐράνου τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ κ. Harold Vanderbilt. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας, Γενικὸς Διευθυντὴς ὁ κ. Σπ. Σκούρας, συμμετέχουν δ' αὐτῆς διάφοροι προσωπικότητες.

Διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐράνου καὶ τὴν παροχὴν περιθάλψεως εἰς τὰ θύματα καὶ τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου δυστυχοῦντας συνεστήθη ἐν Ἑλλάδι Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἀμερικανικοῦ Ἐράνου Περιθάλψεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἀλεξάνδρου Κοριζῆ, ὅστις μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως παρῃτήθη τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ Διοικοῦντος Συμβούλου τῆς Τραπέζης μας κ. Κ. Ζαβιτζιάνου. Τῆς Ἐπιτροπῆς συμμετέχουν οἱ κ.κ. Ἰωάννης Ἀθανασάκης, Ἰωάν. Ἡλιάσκος, Dr **Homer Davis, Laird Archer, Charles House, Harry Hill, Dr Ruth Parmelee, James Fulton Shafer** καὶ Μαρῖνος Γερουλᾶνος, ὡς συμβουλευτικὸν μέλος.

Ἐπίσης συνεστήθησαν κατὰ τόπους εἰς τὰς πληγείσας ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐπαρχίας τοπικαὶ ὑποεπιτροπαί, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς παροχῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς δεομένους αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἀνωτέρων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, τῶν λοιπῶν μελῶν ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν ἐπιφανῶν κατοίκων ἑκάστης πόλεως, ἀσχολουμένων ἢ ἀσχοληθέντων εἰς κοινωφελῆ καὶ κοινωνικὰ ἔργα, καὶ ἐν γένει προσώπων ἐπιβολῆς καὶ κύρους.

Τοιαῦται Ἐπιτροπαὶ συνεστήθησαν εἰς Κέρκυραν, Πάτρας, Κεφαλληνίαν, Λευκάδα, Θεσσαλονίκην, Φλώριναν, Ἰωάννινα, Βόλον, Κοζάνην, Καστορίαν, Λάρισαν, Πρέβεζαν, Χανιά, Ζάκυνθον, Λιμένα Βαθέος καὶ Τηγάνιον Σάμου, Καρδίτσαν, Φιλιατρά, Γρεβενά, Λουτράκιον, Κορυτσᾶν, Πειραιᾶ, Ἀργυρόκαστρον, ἤτοι εἰς πόλεις ὑποστάσας βομβαρδισμοὺς ἢ ἐχθρικὴν εἰσβολήν.

Διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστάμενον εἰς τὴν παροχὴν ἀνακουφίσεως εἰς πληθυσμοὺς περιφερειῶν πληγεισῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τῆς παροχῆς χρηματικῶν βοηθημάτων, διανομῆς εἰδῶν τροφῆς, ἱματισμοῦ, ἰατρικῆς περιθάλψεως μετὰ διανομῆς φαρμάκων, παροχῆς ἐργασίας δι' ἱδρύσεως ἐργαστηρίων καὶ ἐκτελέσεως μικρῶν δημοσίων ἔργων καὶ προνοίας προσωρινῆς καὶ μονίμου εἰς τοὺς ἀναπήρους πολέμου, ἐλήφθησαν ἑπτὰ ἐμβάσματα ἀνὰ δολ. 250.000 ἕκαστον, ἤτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν δολλάρια 1.750.000, ὑπάρχει δὲ ἡ βεβαιότης, ὅτι θὰ συνεχισθοῦν τὰ ἐμβάσματα μὲ τὸν αὐτὸν ὡς μέχρι τοῦδε ρυθμόν. Τὰ διανεμηθέντα κατὰ περιφερείας ποσὰ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἰωάννινα δρχ. 25.000.000, Κέρκυρα δρχ. 13.000.000, Πάτραι δρχ 8.000.000, (ἐξ ὧν 2 ἑκατ. δι' ἐργαστήρια καὶ 1 ἑκατ. διὰ καταφύγια). Θεσσαλονίκη δρ. 8.000 000, Λάρισσα δρχ. 3.000.000, Πρέβεζα δρχ. 2.500.000, Ἀργυρόκαστρον δρχ. 2.000.000, Φλώρινα δρχ. 1.500.000, (ἐξ ὧν 500 χιλιάδας διὰ διανομὴν ἀραβοσίτου). Κεφαλληνία δρχ. 1.000.000, Λευκὰς δρχ. 1.000.000, Βόλος δρχ. 1.300.000, Κοζάνη δρχ. 1.000.000, Καστορία δρχ. 1.000.000, Χανιά δρχ. 1.000 000, Κορυτσᾶ δρχ. 1.000.000, Ζάκυνθος δρχ. 500.000, Λιμὴν Βαθέος-Τηγάνιον δρχ. 500.000, Πειραιεὺς μέχρι δρχ. 500.000, Καρδίτσα δρχ. 100.000, Λουτράκιον δρχ. 100.000. Φιλιατρὰ δρχ. 50.000, Γρεβενὰ δρχ. 50.000.

Διὰ τὰς ἐκπατριθείσας καὶ εὑρισκομένας ἐν Ἀθήναις οἰκογενείας τῆς πόλεως Πρεβέζης συνεστήθη ὑποεπιτροπὴ ἐξετάζουσα τὰς ἀνάγκας καὶ μέλλουσα νὰ ὑποβάλῃ σχετικὰς προτάσεις.

Τὰ εἰς χρήματα καταβαλλόμενα ἐφάπαξ εἰς μὴ εὐπόρους βοηθήματα εἶναι:

Δρχ. 5.000 εἰς οἰκογενείας, ὧν ἐφονεύθη ὁ προστάτης (οὐχὶ στρατιωτικὸς) ἐκ βομβαρδισμῶν.

Μέχρι δρχ. 5.000 ἀναλόγως τῆς ζημίας, εἰς τραυματισθέντας ἢ ὑποστάντας ζημίας (ἀκίνητα, ἔπιπλα, σκεύη) ἐκ βομβαρδισμῶν καὶ εἰς οἰκογενείας ὧν μέλη συνεισφέροντα ἐφονεύθησαν ἐκ βομβαρδισμῶν.

Δρχ. 10.000 εἰς οἰκογενείας, ὧν ὁ προστάτης, ὑπηρετῶν εἰς τὸν στρατόν, ναυτικόν, ἀεροπορίαν, σώματα ἀσφαλείας, λιμενικὸν σῶμα, πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφονεύθη ἢ ἀπέθανε κατὰ τὸν πόλεμον.

Τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀναληφθέντος μεγάλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου καταδεικνύει ὁ μέχρι τοῦδε πλούσιος ἀπολογισμός του. Πράγματι ὁ Ἀμερ. Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ φαρμακευτικὰ καὶ νοσοκομειακὰ εἴδη ἀξίας περίπου δολλ. 5.000.000. Ἐστάλησαν ἤδη εὑρισκόμενα ἐν πλῷ εἴδη τροφίμων, ἱματισμοῦ, νοσοκομειακὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἀξίας δολ. 1.200.000. Ἠγοράσθησαν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀποστέλλονται: 5 κινητὰ χειρουργεῖα, 3 νοσοκομεῖα ἐκστρατείας, 15 φορητοὶ κλίβανοι, 25.000 ὀρροὶ ἀντιγαγγραινικοί, 25.000 ὀρροὶ ἀντιτετανικοί, 10 τόννοι Vert de Paris (διὰ καταπολέμησιν ἑλονοσίας), φάρμακα κα κινίνη. Κατηρτίσθησαν ἐπιμελείᾳ καὶ ἐντολῇ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου πίνακες ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων εἰς νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν.

Διετέθησαν πιστώσεις δι' ἐφοδιασμὸν νοσοκομείων δι' ἐλλειπόντων νοσοκομειακῶν εἰδῶν, ἤτοι:

Λινοθήκης Νοσοκομείου δραχμαὶ 2.000.000, διὰ σινδόνια, εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ἐν γένει λινοθήκης.

Διὰ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δρχ. 2.000.000, διὰ ἐργαλεῖα, νοσηλευτικὰ καὶ νοσοκομειακὰ εἴδη καὶ φάρμακα. Ἐνηργήθησαν προμήθειαι τοιούτων εἰδῶν καὶ ἀποστολὴ αὐτῶν εἰς Ἤπειρον εἰς δύο ἀποστολάς.

Διετέθησαν εἴδη διατροφῆς εἰς πόλεις πληγεισῶν ἀμέσως ἐκ βομβαρδισμῶν καὶ ἐχθρικῆς εἰσβολῆς περιφερειῶν. Ἐνισχύθησαν τὰ λειτουργοῦντα λαϊκὰ συσσίτια, διὰ καταβολῆς ἐπιχορηγήσεων ἐκ τῶν διατεθειμένων διὰ τὴν γενικὴν περίθαλψιν πιστώσεων τῶν τοπικῶν ὑποεπιτροπῶν, εἴτε πρὸς αὔξησιν τῶν διανεμομένων μερίδων, εἴτε πρὸς καλλιτέρευσιν τοῦ συσσιτίου. Εἰς ἀγροτικὰς καὶ ὀρεινὰς περιφερείας διενεμήθη ἀραβόσιτος ἢ ἄλευρον εἰς δυστυχοῦντας. Ἀγοράζονται, κατασκευάζονται καὶ διανέμονται εἰς δυστυχοῦντας πληθυσμοὺς εἴδη ἐνδύσεων, ὑποδύσεως, κλινοσκεπάσματα.

Συνεστήθη Ἐπιτροπὴ ἐν 4 Ἀμερικανῶν Μελῶν πρὸς προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων εἰδῶν περιθάλψεως, ἐνδύσεως, ὑποδύσεως, κλινοσκεπασμάτων. Τὰ εἴδη ταῦτα εἴτε ἀγοράζονται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἑτοίμων, εἴτε παραγγέλλονται, εἴτε κατασκευάζονται ἐπὶ τόπου ἢ ἐν Ἀθήναις, ἀγοραζομένων τῶν πρώτων ὑλῶν. Ἡ **Near East Foundation** ἔθεσε πρὸς τοῦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ὅλην ὀργάνωσίν της καὶ τὰ ἐργαστήριά της.

Τοιαῦτα εἴδη περιθάλψεως εἶναι: Κουβέρται, φορέματα, μποχτσάδες, φανέλες, ἐσώρρουχα, καλτσες, ὑποδήματα. Ἐνεκρίθη πίστωσις δραχ. 50.000.000. Διενεμήθησαν ἤδη κουβέρτες εἰς Μακεδονίαν, Θεσσαλίαν, Ἤπειρον, Κέρκυραν, ὡς καὶ φανέλες, λοιπὰ εἴδη ρουχισμοῦ καὶ ἀπεστάλησαν εἰς ὑποεπιτροπὰς καὶ πρῶται ὗλαι πρὸς κατασκευὴν ἐπὶ τόπου τοιούτων εἰδῶν. Ἐστάλη εἰς Ἰωάννινα ἡ κ. Χατζημιχάλη πρὸς ὀργάνωσιν ἐργαστηρίων. Ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις ἐργαστηρίου ἐν Πάτραις πρὸς κατασκευὴν εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ νοσοκομειακῶν. (Πίστωσις δρχ. 2.000.000 ἐκ διατεθειμένης πιστώσεως διὰ γενικὴν περίθαλψιν). Ὁ Οἶκος Rosenberg, Νέας Ὀρλεάνης, ἀπέστειλε 80.000 ζεύγη ὑποδημάτων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων. Μελετᾶται ἡ σύστασις Ἰνστιτούτου μηχανοθεραπευτικοῦ πρὸς περίθαλψιν, θεραπείαν καὶ παροχὴν μέσων καὶ δυνατοτήτων διὰ τὴν ζωὴν καὶ ἐργασίαν τῶν ἀναπήρων. Παρέχεται προσωρινὴ πρόνοια μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ ἄνω Ἰνστιτούτου, διὰ τοποθέτησιν τεχνητῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (τῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας παρεχομένης δωρεάν), διὰ θεραπείαν ὀδόντων, σιαγόνων καὶ τεχνητῶν μελῶν ὡς καὶ χορήγησιν βοηθητικῶν τῆς κινήσεως ὀργάνων διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Λαμβάνονται φωτογραφίαι καταστροφῶν καὶ θυμάτων ὑπὸ τοπικῶν ὑποεπιτροπῶν. Γενικώτερον λαμβάνονται φωτογραφίαι καὶ κινηματογραφικαὶ ταινίαι καταστροφῶν καὶ μαχῶν ὑπὸ Ἑταιρείας «Σκούρας Φίλμς Κόμπανυ», τῆς ἐργασίας ταύτης παρεχομένης δωρεάν. Τὸ ὑλικὸν τοῦτο στέλλεται εἰς Ἀμερικὴν πρὸς προβολὴν καὶ δημοσίευσιν διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου συλλογῆς ἐράνων. Συνεστήθη παρὰ τῇ **Near East Foundation** εἰδικὸν γραφεῖον δημοσιότητος καὶ προπαγάνδας βοηθούμενον ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ χρησιμοποιοῦντος Ἀμερικανοὺς δημοσιογράφους καὶ Ἀμερικανοὺς διανοουμένους.

Εἰς τὰς πληγείσας ἐκ τοῦ πολέμου περιφερείας ἐνηργήθησαν περιοδεῖαι: τοῦ κ. Ἀλεξ. Κοριζῆ μετὰ τῶν κ. House καὶ Dr Ruth Parmelee εἰς Ἤπειρον, Ἀλβανίαν, Μακεδονίαν, τοῦ κ. Dr Davis καὶ Dr Parmelee εἰς Πάτρας, τοῦ κ. Davis εἰς Λάρισαν, Βόλον, Καρδίτσαν, τοῦ κ House μετὰ τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Thorn εἰς Κέρκυραν πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἀναγκῶν, μελέτην τῶν συνθηκῶν καὶ λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων.

Τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐράνου Περιθάλψεως, ἀποσπῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς χώρας μας πρὸς τοὺς μεγάλους φίλους μας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔτυχε παρὰ πάντων, ὡς ἦτο ἄλλως τε ἑπόμενον, τῆς ζωηροτέρας ἐνισχύσεως.

Οὕτως: ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διεξάγει τὴν ὅλην ἐργασίαν διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν της, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως προμηθείας, ἀμοιβῆς ἢ ἐπιβαρύνσεως. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καθώρισεν ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν τιμὴν ἀγορᾶς τῶν δολλαρίων τῶν ἐμβασμάτων, τὴν καθωρισμένην τιμὴν πωλήσεως δολλαρίων, ἤτοι πρὸς δραχμὰς 152.50 τὸ δολλάριον. Διὰ τοῦ Νόμου 2782)1941 παρεσχέθη πλήρης ἀπαλλαγὴ τῆς ὅλης διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ φόρων, τελῶν, δασμῶν, ἐπιβαρύνσεων κρατικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ ἀπὸ περιορισμῶν εἰσαγωγικῶν, συναλλαγματικῶν, ἀγορανομικῶν κλπ. Ὁμοίως παρεσχέθη ἄδεια εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαλλαγῆς ἀπὸ φόρων καὶ δασμῶν τῶν ὑπὸ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἀποστελλομένων καὶ μεταφερομένων εἰδῶν περιθάλψεως. Ἀπηλλάγη ἀπὸ κομίστρων ἡ μεταφορὰ εἰδῶν περιθάλψεως τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς. Γίνεται δωρεὰν ἡ μεταφορὰ ἐν Ἑλλάδι δι' ἀτμοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀποστελλομένων εἰς ἐπαρχίας πρὸς διανομὴν εἰδῶν περιθάλψεως. Παρέχεται πᾶσα διευκόλυνσις εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ Κρατικῶν ἀρχῶν καὶ ὀργανώσεων κατόπιν ἐγκυκλίων διαταγῶν τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Προνοίας, Στρατιωτικῶν, Δημοσίας Ἀσφαλείας, Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ Ναυτιλίας. Παρέχονται ὑπὸ τοῦ Κράτους τὰ μεταφορικὰ μέσα διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀποστολῶν περιθάλψεως, ἐχορηγήθη εἰδικὴ ἄδεια διὰ χρησιμοποίησιν αὐτοκινήτων μὴ ἐπιταχθέντων καὶ παραχωρεῖται ἀριθμὸς αὐτοκινήτων ἐκ λυθησομένων τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτάξεως τοιούτων.

Τελευταίως ἀφίκετο ἐνταῦθα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Ροῦζβελτ ὁ Colonel Donovan, ὁ ὁποῖος ἐτηλεγράφησεν εἰς Ἀμερικὴν τονίζων τὰς ὑπαρχούσας μεγάλας ἀνάγκας καὶ ἐξαίρων τὴν ἡρωϊκὴν καρτερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μεγάλην φίλην μας, τὴν εὐγενῆ Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς περιθάλψεως ὡς καὶ τὴν καλὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς.

Αὐτὸ εἶναι εἰς ὀλίγας ἁδρὰς γραμμὰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Ἀμερικανικοῦ Ἐράνου περιθάλψεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἔθεσε τὴν σφραγίδα τῆς δημιουργικότητός του ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Διοικητὴς μας κ. Ἀλέξανδρος Κοριζῆς καὶ τὸ ὁποῖον χάρις εἰς τὰ ἀνώτερα αἰσθήματα φιλαλληλίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ τῶν Ἀμερικανῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος ἀνεπτύχθη τεραστίως εἰς ἐλάχιστον χρόνον. Τὸ ἔργον αὐτὸ παρέχει πραγματικὴν ἀνακούφισιν εἰς τὰ θύματα ἑνὸς βαναύσου πολέμου, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπέβαλεν ἡ ἐπιβουλὴ ἑνὸς πολιτισμένου ὑποτίθεται γείτονος καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διεξάγει μὲ πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀποφασιστικότητα ἔχων μαζί του τὸ δίκαιον.

Τὰ αἰσθήματα γονίμου συμπαθείας, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκδηλώνει ἡ μεγάλη πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Χώρα, τόσον κοντά μας εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς τῆς δοκιμασίας, προκαλοῦν τὴν βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἡρωϊκοῦ μας Λαοῦ.

Dr ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΟΠΕΛΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Διευθυντὴς τοῦ Ὀφθ. Τμήματος τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκ. Ἀθηνῶν
Δέχεται Σατωβριάνδου καὶ Σωκράτους 52.
Καθ' ἑκάστην 3—5 μ. μ.
Ἀρ θ Τηλ 52-900
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ε.Α.Μ.Σ.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὑπ)τος Θεσσαλονίκης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συναδέλφους τοῦ Ὑπ)τος ἐμπνευσμένην ἐγκύκλιον διὰ τὴν συλλογὴν εἰσφορῶν, ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Ε.Α.Μ.Σ.

Ἡ ἐγκύκλιος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μας, συνεχίζουσα τὰς κατὰ τὴν πολυετῆ ζωὴν αὐτοῦ σφυρηλατηθείσας ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἰδέας τῆς θερμῆς συναδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης καὶ πρὸς οὐσιαστικωτέραν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τούτων πρός τε τὰς οἰκογενείας καὶ αὐτοὺς τούτους τοὺς στρατευθέντας συναδέλφους μας, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἐθνικῆς μας ἐξορμήσεως προσθέτουσιν εἰς τὰ κεφάλαια τῆς μακραίωνος Ἑλληνικῆς Ἱστορίας νέας Δέλτους ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων, συνέστησεν ἐν Ἀθήναις τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου, ἡ ἀποστολὴ τῆς ὁποίας εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὴ ἐκ τῆς ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου ἀνακοινώσεως τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκ τοῦ κυκλοφορήσαντος Συλλογικοῦ Δελτίου τῆς «Τραπεζιτικῆς» τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπή, πλὴν τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῆς «Τραπεζιτικῆς», ἀπευθύνεται καὶ πρὸς ὅλους τοὺς μὴ στρατευθέντας συναδέλφους ἵνα συμβάλλωσι διὰ μηνιαίας εἰσφορᾶς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν οἰκονομικῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν ὅστις τῇ ἀνετέθη.

Πρὸς τοῦτο, ἐκφράζοντες τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν ἡμῶν διὰ τὴν μετ' ἐνθουσιασμοῦ συμμετοχήν σας εἰς τὸν πρὸ μηνὸς διενεργηθέντα ἔρανον πρὸς ἀποστολὴν δώρων κατὰ τὰς ἑορτὰς εἰς τοὺς στρατευθέντας ἀγαπητοὺς συναδέλφους μας, καλούμεθα ἤδη νὰ δηλώσωμεν οἱονδήποτε ποσόν, ὅπερ ἕκαστος, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσφέρῃ μηνιαίως πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης Μαχομένου Συναδέλφου εἰς τὸ ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτῆς ὑψηλὸν ἔργον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει καταρτισθῆ μερίμνῃ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου κ. Ἐμμ. Βλάχου ὀνομαστικὸς πίναξ τῶν ὑπηρετούντων συναδέλφων, ἐν τῷ ὁποίῳ θέλει ἀναἀναγραφῆ τὸ ποσὸν δι' οὗ μετέσχε τοῦ ἐνεργηθέντος ἐράνου ὡς καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ θέλει εἰσφέρει μηνιαίως εἰσπραττόμενον ἐκ τῆς μισθοδοσίας του.

Οἱ Διευθυνταὶ Ὁ Ὑποδιευθυντὴς

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΠΑΝΑΓ. Θ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ
Ἐκ Μυστρᾶ Σπάρτης
Ἔφεδρος στρατιώτης πεζικοῦ

Εἶναι ὁ πρῶτος ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς Τραπέζης Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Πίστεως, πεσὼν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς εἰς Κλεισούραν. Οἱ συνάδελφοί του μὲ ὀδύνην διὰ τὴν ἀπώλειάν του, τὸν μακαρίζουσι διὰ τὸν ἔνδοξον θάνατόν του. Εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Πίστεως, εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ ὁποίου ἀνῆκε καὶ ἔζησεν ὁ ἡρωϊκὸς νεκρός, ἔλαχεν ἡ πρώτη τιμητικὴ θέσις διὰ τὴν τοιαύτην συμβολὴν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ἀγῶνα. Δι' ὃ καὶ δικαίως ἡ Τράπεζα κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνέτειλε τὴν ἀνάρτησιν τῆς εἰκόνος τοῦ ἐνδόξου τέκνου της εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναλλαγῶν τοῦ Ὑπ]τος Σπάρτης, ἵνα συμβολίζῃ αὕτη τὴν ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος θυσιαζομένων. Ὁ Παναγιώτης Δημητρακάκης, ὁ ἐξαιρετικὸς ὑπάλληλος, ὁ στοργικὸς ἀδελφός, ὁ λαμπρὸς νέος, δὲν ἀνήκει πλέον μεταξὺ ἡμῶν. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἐνδόξων ἡρώων!

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

«Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν καὶ ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Πρώτου Στρατιώτου, Πρώτου Ἐργάτου, Πρώτου Ἀγρότου, ἀνδρὸς ὁραματισθέντος τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, συντάξαντος τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ ὁδηγήσαντος αὐτὰς εἰς τὴν Νίκην, ἀνδρὸς ἐκπροσωπήσαντος διὰ τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 τὰς μακραίωνας ἐθνικὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς Τιμῆς, ἀνδρὸς ἀγαπήσαντος τὴν ἐργασίαν καὶ ἀνυψώσαντος τοὺς φορεῖς της, ἀνδρὸς Ἕλληνος τὸν νοῦν, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ἀξίου τῆς Πατρίδος καὶ πεσόντος ὑπὲρ Αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ καθήκοντος,

Ψηφίζει

1) Νὰ ὑποβληθῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος Μεγάλου Ἕλληνος.

2) Νὰ διατεθοῦν δραχμαὶ 30.000 ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου, ἵνα διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου διανεμηθοῦν δῶρα ὑπὸ Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς ἡρωϊκούς μας τραυματίας τοὺς νοσηλευομένους εἰς ἓν τῶν στρατιωτικῶν Νοσοκομείων Ἀθηνῶν εἰς μνήμην τοῦ μεγατίμου Νεκροῦ.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν σώματι τὴν κηδείαν.

4) Νὰ ὑψωθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Καταστήματος τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τριήμερον.

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1941

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Ὁ Πρόεδρος
ΑΛΕΞ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
Τὰ Μέλη
Διον. Γκοῦσκος, Σπ. Βρεττός, Θ. Ἰατροῦ, Γ. Κορνέτης, Ι. Σωτηρόπουλος, Ἰω. Τζωρτζόπουλος, Μαρ. Παπαδοπούλου, Γ. Σεπετζῆς, Ἠλίας Κόνδης.

❋

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κυριῶν Γκούσκου καὶ Τζαννέτου, τῶν συναδέλφων δεσποινίδων Α. Δημητριάδου, Α. Κυριακοῦ, Α. Μπουχάτζαρ, Μ. Οἰκονομίδου καὶ Ν. Σαπουνάκη καὶ τῶν συναδέλφων κ. κ. Γ. Σεπεντζῆ, Ν. Τζαννετάκη κ. Δ. Σαγκριώτη μετέβη τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 2 Φεβρουαρ. εἰς τὸ 8ον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον (Διπλάρειος Βιοτεχνικὴ Σχολὴ) καὶ διένειμεν εἰς πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ νοσηλευομένους 700 ἡρωϊκοὺς τραυματίας μας ἀνὰ ἓν μεγάλο πακέτο σιγαρέττων, ἓν δέμα καραμέλλες καὶ ἓν μανδύλιον εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος Ἐθνικοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ τραυματίαι μας ἐμνημόνευον μὲ μεγάλην συγκίνησιν καὶ θλῖψιν τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου ὁ Στρατός μας κατήγαγε τὰς ἐνδόξους νίκας τῆς Ἀλβανίας.

Συγκινητικαὶ ὑπῆρξαν καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τῶν παλληκαριῶν μας ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μας, σχόντος μίαν πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία πολὺ ηὐχαρίστησε καὶ ἀνεκούφισε τὸν πόνον τῶν ἐνδόξων τραυματιῶν μας.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως ἐξακολουθεῖ νὰ καταφθάνη καθημερινῶς σωρεία ἐπιστολῶν ἐπιστρατευμένων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι μὲ θερμὰς ἐκφράσεις εὐχαριστοῦν τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης μας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον της ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων, μίαν ἐκδήλωσιν τοῦ ὁποίου, μεταξὺ τόσων ἄλλων καὶ τόσον σημαντικῶν, ἀπετέλεσε καὶ τὸ ἀποσταλὲν διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων δέμα.

Δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δημοσιεύσωμεν ὅλας τὰς ληφθείσας ἐπιστολάς. Περιοριζόμεθα ὅθεν εἰς τὴν δημοσίευσιν μερικῶν ἐξ αὐτῶν κατὰ σειρὰν λήψεως.

Ὁ κ. Γ. Σαμψὼν γράφει:

Βεβαιωθῆτε, κύριε Διοικητά, ὅτι οἱ στρατευθέντες ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετοῦν, προσφέρουν προθύμως ὅ,τι διαθέτουν σὲ ζωὴν καὶ θάρρος διὰ τὴν Τιμήν, Ἐλευθερίαν καὶ Νίκην τῆς ἀγαπητῆς μας Πατρίδος.

Ὁ κ. Ι. Βασιλείου γράφει:

Πάντοτε, πολὺ δὲ περισσότερον σήμερον, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχη καὶ ὑπερήφανον, διότι ἡ μοίρα μὲ ἔταξεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐθνοτραπεζιτικῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας ἡ στοργή, εκδηλουμένη ποικιλοτρόπως πρὸς τα ὑπερασπίζοντα τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀκεραιοτητα τῆς Πατρίδος μας, μέλη αὐτῆς, πολὺ δὲ περισσότερον πρὸς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ειναι ἀπαράμιλλος ὑπερβαίνουσα κάθε ὅριον νοητῆς ἀλληλεγγύης, ἀδελφωσύνης καὶ πατριωτισμοῦ.

Ἡ ἁπλῆ σκέψις, πῶς ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς Ὑμῶν, ὡς καὶ ολοκλήρου τῆς τραπεζιτικῆς οἰκογενείας, στρέφεται καὶ μᾶς παρακολουθεῖ σὲ κάθε μας βῆμα, μέσα εἰς τὰ ἄβατα καὶ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας, δίδει εἰς ὅλους μας ὁλονὲν καὶ περισσότερον θάρρος καὶ δύναμιν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν φυσικῶν καὶ ὑλικῶν ἐμποδίων, εἰς τὸ κτύπημα τοῦ ἀνάνδρου καὶ ἀτίμου εἰσβολέως καὶ εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ δρόμου τῆς Νίκης καὶ δημιουργίας μιᾶς Ἑλλάδος Μεγάλης καὶ Ἐνδοξου.

Ὁ κ. Θ. Σταυρίδης γράφει:

Περὶ τοῦ πατρικοῦ Σας ἐνδιαφέροντος πλεῖστα ὅσα δείγματα ἐλάβομεν κατὰ τὴν εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπηρεσίαν μας, βεβαιωθῆτε δέ, Κύριε Διοικητά, ὅτι βλέποντες ζωηρῶς τοῦτο ἐκδηλούμενον καὶ ἐν πολεμῳ, αἰσθανόμεθα ἀληθῆ ἀνακούφισιν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἴμεθα πρὸς τὴν Διοίκησίν μας ἐσαεὶ εὐγνώμονες.

Ὁ κ. Σπ. Ἀλεξάνδρου γράφει:

Ὁ Μεγάλος καὶ καλὸς τῆς Ἑλλάδος Θεὸς καὶ ἡ Μεγαλόχαρη, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἠθικὴν θὰ προστατεύσουν καὶ θὰ μᾶς βοηθήσουν, ὡς μέχρι τοῦδε νὰ τιμωρήσωμεν παραδειγματικῶς τοὺς διανοηθέντας!! νὰ μολύνουν τ' ἄσπιλα ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κ. Ι. Δημᾶκος γράφει:

Ἡ Νίκη πιὰ δὲν εἶναι εὐχὴ δὲν εἶναι πόθος, εἶναι πεποίθησις πραγματική.

Ὁ κ. Δ. Κορωναῖος γράφει:

Μὲ ἠθικὸν ἔρμα τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις τοῦ Ἱδρύματος εἰς ὃ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκωμεν, τὸ διοικούμενον, τύχῃ ἀγαθῇ παρ' Ὑμῶν, ἀγωνιζόμεθα, συντρίβομεν καὶ καταδιώκομεν τὸν ἐπιδρομέα, ἐλπίζοντες εἰς ταχεῖαν ἐπιστροφὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Ι. Ἀποστολίδης γράφει:

Ἕνα δῶρον ποὺ Σᾶς ἑτοιμάζομεν ἐδῶ πάνω στ' ἀπρόσιτα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας, θὰ μᾶς κάνῃ νὰ βγάλουμε γιὰ λίγο τὰς ἀπείρους ὑποχρεώσεις ποὺ Σᾶς ὀφείλομεν.

Τὸ δῶρο μας θὰ εἶναι ἡ Νίκη.

Ὁ κ. Α. Χανιώτης γράφει:

Δὲν ἔχω λόγους νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ νὰ Σᾶς διαδηλώσω περιτράνως, ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται μᾶς κάμνουν νὰ ἑδραιωθῇ ἀκόμα περισσότερον ἡ πίστις μας πρὸς τὸ Ἵδρυμα εἰς ὃ ἀφιερώθημεν ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ ἐὰν ὡς θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὁ Θεὸς μᾶς βοηθήσῃ καὶ ἐπιστρέψουμε νικηταί, νὰ διπλασιάσωμεν τὸν ζῆλόν μας.

Ὁ κ. Α. Δεληγιάνης γράφει:

Τὸ τόσον μεγάλον ἐνδιαφέρον καὶ ἡ καλωσύνη Σας πρὸς ἡμᾶς μᾶς γεμίζει χαρὰ καὶ συγκίνησι, ἡ δὲ πατρική σας μέριμνα διὰ τὰς οἰκογενείας μας μᾶς ἀφήνει ἀπερισπάστους νὰ συνεχίσωμεν τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνά μας διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος.

Ὁ κ. Α. Κοτρῶτσος γράφει:

Παντοῦ καὶ πάντοτε κατεχόμενοι μὲ τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις τοῦ Ἱδρύματος, πιστοὶ εἰς τὸν Ἱερό μας ὅρκο ἐπιτελοῦμεν τὸ καθῆκόν μας πρὸς τὴν μεγάλην μας Πατρίδα εἰς τὰς μεγάλας καὶ Ἱστορικὰς ταύτας στιγμάς.

Ὁ κ. Ν. Φωτόπουλος γράφει:

Εὔχομαι, ὅπως γρήγορα ἡ νίκη στέψῃ τὰ ὅπλα μας ἵνα ἑορτάσωμεν ἐν εἰρήνῃ μέσα σὲ μιὰ μεγάλη καὶ δοξασμένη Ἑλλάδα τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἀγαπητῆς μας Τραπέζης.

Ὁ κ. Ὁ. Παπαδόπουλος γράφει:

Ἡ πατρικὴ στοργὴ μεθ' ἧς μᾶς παρακολουθεῖτε εἰς τὸν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀγῶνά μας εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπιστρατευθέντας ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης ἡ μεγαλυτέρα ἠθικὴ ἐνίσχυσις.

Ὁ κ. Θ. Στεργίου γράφει:

Ἡ ὡραία ἔμπνευσίς σας μὲ ἔκαμε νὰ ἀναπολήσω τὶς εὐτυχισμένες ἡμέρες ποὺ διῆλθον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀγαπητοῦ μας Ἱδρύματος ἀπὸ τοῦ ὁποίου μετὰ λύπης ἀπεχωρίσθην. Μὲ ἐμψυχώνει μόνον ἡ σκέψις, ὅτι καὶ ἐδῶ εἶμαι στρατιώτης τοῦ ἰδίου σκοποῦ, ἐκείνου ποὺ ἐπιδιώκει καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Κ. Φλῶρος γράφει:

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὸ πατρικό Σας πράγματι ἐνδιαφέρον καὶ Σᾶς φιλῶ τὸ χέρι μὲ ἄπειρο σεβασμό.

Ὁ κ. Γιαβερόπουλος Ι. γράφει:

Νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι θὰ πετάξουμε τὸν ὕπουλο καὶ ἄνανδρο ἐχθρὸ στὴ θάλασσα, καὶ τότε μόνον θὰ γυρίσουμε ὅταν εἴμεθα βέβαιοι. ὅτι ἔχουμε ἀσφαλίσει τὴν ἀνεξαρτησία μας καὶ τὴν δόξα εἰς τὴν ἀγαπημένην μας Πατρίδα.

Ὁ κ. Σ. Μουλᾶς γράφει:

Δὲν περνάει ἑβδομάδα ποὺ νὰ μὴν πληροφορηθοῦμε καὶ μιὰ νέα θυσία, ἕνα νέο εὐεργέτημα ποὺ θὰ μᾶς χαρίζετε, καὶ γίνονται αἱ πληροφορίες αὐτὲς γοργόφτερες, διασχίζουν ἀπόκρημνες χαράδρες, πανύψηλα κάτασπρα βουνά, δάση, πεδιάδες, γιὰ νὰ μᾶς προφθάσουν καὶ νὰ μᾶς ποῦνε: «Παιδιά, ἀφῆστε τὶς μαῦρες σκέψεις, αὐτὸ ἔκανε ἡ Τράπεζα γιὰ σᾶς. Μὴ σκέπτεσθε πῶς θὰ ζήσουν αἱ οἰκογένειές σας, ἐκεῖνο κάνει ἡ Τράπεζα γι' αὐτές. Πολεμῆστε λοιπὸν ἀπερίσπαστοι».

Ὁ κ. Ε. Λιβεριάδης γράφει:

Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὴν ζωήν μας, αἱ ὁποῖαι μᾶς κάμνουν νὰ δοκιμάζωμεν ὅλον τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ ἡ ἐκδηλουμένη ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀλληλεγγύη, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς φιλαλληλίας, εἶναι γεγονὸς ἀπείρως συγκινητικόν.

Ὁ κ. Γ. Κούκιος γράφει:

Ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀγάπη σας πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐνδιαφέρον σας πρὸς τὰς οἰκογενείας μας μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς χαλυβδώνουν τὰς καρδίας μας διὰ τὸν ἱερὸν τῆς Πατρίδος ἀγῶνα.

Ὁ κ. Ψάλτης Α. γράφει:

Εἶμαι ὑπερήφανος διότι φορῶ τὴν δοξασμένην στολὴν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου καὶ διότι τυγχάνω ὑπάλληλος τῆς ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν Διοίκησιν Τραπέζης.

Ὁ κ. Α. Ἀθανασιάδης γράφει:

Ἐπιτραπήτω μοι, Σεβαστέ μοι Κύριε Διοικητὰ νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὰ αἰσθήματα συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποῖα πλημμυρίζουν τὰ στήθη μου διὰ τὸ ἄνευ προηγουμένου ἐνδιαφέρον σας διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης καὶ εἰδικώτερον, κατὰ τὰς στιγμὰς αὐτάς, διὰ τοὺς στρατευμένους ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. Ν. Ἀθανασιάδης γράφει:

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς ἀμέτρητες φορές. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, τὰ ἑλληνικὰ νειάτα ποὺ μὲ τὴ λόγχη τους λαμπρύνουν τὴν ἔνδοξον πατρίδα μας πάνω στὰ χιονισμένα καὶ ἀπόκρυμνα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ πλατύνουν τὰ σύνορα τῆς δόξας της ὡς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν αἰώνια.

Ὁ κ. Σ. Κιουρεσιδάκης γράφει:

Κεῖ καὶ κάτω ἀπὸ 'να ταπεινὸ ἀντίσκηνο μὲ βρῆκε σήμερα τὸ καλόδεχτο δέμα τῆς «Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τοὺς στρατιώτας της» μὲ τὰ πολύτιμα κι' ἄφθονα κι' ὡραῖα δῶρα ποὺ περιεῖχε.

Οἱ εὐχαριστίες μου οἱ καρδιόβγαλτες καὶ οἱ χαιρετισμοί μου οἱ Ἐθνικοὶ σᾶς στέλνονται μὲ τὸ μεθυστικὸ ἀγέρι τῆς Ἐλευθερίας, ποὺ πνέει στὶς κάτασπρες κορυφογραμμὲς τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ κ. Π. Κουτλῆς γράφει:

Εἶμαι εὐτυχὴς καὶ θεωρῶ τιμή μου τὸ ὅτι ὑπηρετῶ εἰς ἓν τοιοῦτον Ἵδρυμα τὸ ὁποῖον γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ ἀνακουφίζῃ τοὺς ὑπαλλήλους του.

Ὁ κ. Μποτσαρᾶκος Ι. γράφει:

Τὸ ἐγνωσμένον ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ὑμῶν ὡς Διοικητοῦ αὐτῆς, ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἔτι μᾶλλον ἤδη, ὁπότε ἡ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συμμετέχει ἐκτὸς ἄλλων καὶ διὰ πολλῶν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων της εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ Πατρίς μας ἔναντι βαρβάρου καὶ ἀνάνδρου ἐπιδρομέως.

Ὁ κ. Ι. Συριώτης γράφει:

Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ τυγχάνω αὐτὴν τὴν στιγμὴν Ἕλλην στρατιώτης, καὶ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Ὁ ἀποχωρήσας Διευθυντὴς τοῦ ΤΥΠΕΤ κ. Ν. Ἰατρίδης ἀπέστειλε πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του, τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, μετὰ μιᾶς δωρεᾶς του ἐκ δραχμῶν χιλίων (1000).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1940

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἀποχωρῶν τῆς Τραπέζης καὶ συνεπῶς καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ταμείου Ὑγείας, ἐκφράζω ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν βαθεῖαν μου λύπην διότι ἀποχωρίζομαι ἐπιλέκτων συνεργατῶν καὶ ἀπομακρύνομαι Κοινωφελοῦς Ὀργανισμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομήν, ἣν μοῦ παρέσχετε κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου μου.

Εἰς ἔνδειξιν τοῦ ὑψηλοῦ ἀνθρωπιστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ προορισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιτελεῖ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, σᾶς ἀποστέλλω μικρὰν δωρεὰν ἐκ δρχ. 1.000 καὶ παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ταύτην.

Μετὰ συναδελφικῶν ἀσπασμῶν

Ν. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Ἰατρίδην ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τοῦ ΤΥΠΕΤ.

Ἐν Ἀθήναις 5 Φεβρουαρίου 1941

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Τὸ Δ. Συμβούλιον σᾶς εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν προσφορὰν ἐκ δρχ. 1.000 πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἣν ἐλάβατε τὴν καλωσύνην νὰ τῷ ἀνακοινώσητε διὰ τῆς ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1940 ἐπιστολῆς σας καὶ εὐχαρίστως γνωρίζει ὑμῖν ὅτι ἀπεδέχθη ταύτην.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκφράζει τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ λύπην διὰ τὴν ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ΤΥΠΕΤ ἀποχώρησίν σας καὶ τὴν στέρησιν οὕτω τῶν ἀνεκτιμήτων ὑπηρεσιῶν σας πρὸς τὸν Ὀργανισμόν μας, τὸν ὁποῖον ὑπηρετήσατε μετὰ στοργῆς, μὴ φεισθέντες οὐδενὸς κόπου καὶ μόχθου.

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐκτιμήσεως τὸ Δ. Συμβούλιον διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας σᾶς ἐξέλεξε παμψηφεὶ καὶ ὑπὸ τὴν νέαν ἰδιότητά σας τοῦ συνταξιούχου τῆς Τραπέζης ὡς τακτικὸν αὐτοῦ μέλος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ΤΥΠΕΤ καὶ εὐελπιστεῖ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσητε νὰ λαμβάνητε τακτικῶς μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

ΤΟ ΤΥΠΕΤ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ ΤΟΥ

Πρὸς τοὺς ἀποχωρήσαντας Δ. Συμβούλους τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. κ. κ. Ἀθ. Ραυτόπουλον καὶ Π. Καλκανδῆν, τὸ Δ. Συμβούλιον ἀπέστειλεν εἰς ἀνάμνησιν τῆς συνεργασίας μετ' αὐτῶν τὴν εἰκόνα τῆς «ΥΓΕΙΑΣ», μετ' ἐπιστολῆς εὐχαριστηρίου, ἧς ἀντίγραφον παραθέτομεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1941

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς παρέσχετε εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ μετείχετε τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ἀπεφάσισεν ἐν ὁλομελείᾳ, ὅπως, ὁμοῦ μετὰ τῶν θερμοτάτων εὐχαριστιῶν του, ἀποστείλῃ ὑμῖν τὴν εἰκόνα τῆς «Θεᾶς Ὑγείας» ἵνα σᾶς ὑπενθυμίζῃ αὐτὴ τὸ κοινωφελές Ἵδρυμα εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὁποίου τοσοῦτον συνετελέσατε.

Παρακαλοῦντες νὰ δεχθῆτε τὸ ἐνθύμιον τοῦτο.

Διατελοῦμεν μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν,

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ὁ κ. Καλκανδῆς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης

Ἐνταῦθα

Σεβαστέ μοι Κύριε Πρόεδρε,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου ἐ. ἔτους ἐπιστολήν σας. Δοκιμάζω βαθυτάτην συγκίνησιν διὰ τὰς συναδελφικὰς ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας μετὰ τοῦ ὑμετέρου Συμβουλίου εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην ὅπως μοὶ ἐπιδαψιλεύσητε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποχωρήσεώς μου ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Ἡ ἐν τῷ ὑφ' ὑμᾶς Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ταμείου Ὑγείας συμμετοχή μου θὰ ἀποτελῇ πάντοτε δι' ἐμὲ φωτεινὴν περίοδον καὶ λαμπρὸν τίτλον τιμῆς καὶ τοῦτο διότι ἔχω βαθυτάτην τὴν συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, οὗτινος ἡ αὔξουσα εὐεργετικὴ ὑπὲρ τῶν πασχόντων συναδέλφων δρᾶσις τυγχάνει πλέον τῆς γενικῆς ἀναγνωρίσεως.

Θὰ αἰσθάνωμαι πάντοτε δικαίαν τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν διότι διὰ τῆς συμμετοχῆς μου εἰς τὸ ὑφ' ὑμᾶς Διοικητικὸν Συμβούλιον μοὶ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ὑπὸ τὴν ἀληθῶς ἐμπνευσμένην ὑμῶν καθοδήγησιν νὰ προσφέρω, ὅπως πάντοτε ἐπεθύμουν, ὅλας μου τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις διὰ νὰ συμβάλω καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ὡραίου σκοποῦ.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ἐπιδεικνύω καὶ τώρα ὡς ἁπλοῦν μέλος τοῦ ὑφ' ὑμᾶς Ταμείου.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1941

Π. ΚΑΛΚΑΝΔΗΣ

όπως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τραπέζης φροντίζω νὰ ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου μὲ κάθε τρόπον, ἔτσι καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῆς λατρευτῆς μας Πατρίδος ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου ἕτοιμος διὰ κάθε θυσίαν.

Ἐπιστολὰς ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ οἱ κ. κ. Ι. Δημητριάδης, Ν. Βλάχος, Κ. Κόκκινος, Ι. Μανοῦσος, Λ. Ἀναγνώστου, Α. Σκορδᾶς, Γ. Μπρίλλης, Π. Κασιμάτης, Α. Παπαδημητρίου, Η. Ἀθανασούλης, Ν. Καρέτσος, Κ. Γιαννακόπουλος, Σ. Ζαφειρόπουλος, Ε. Ἀρετάκης, Γ. Λεονταρίδης, Α. Σαράτσογλου, Κ. Πατεράκης, Φ. Δημουλᾶς, Α. Τάγιαν, Ε. Τυρόπουλος, Ι. Συριώτης, Γ. Ρηγανᾶκος, Σ. Νικολάου, Γ. Ζαχαριάδης, Γ. Κέλλης, Ν. Παυλόπουλος, Ν. Γραικός, Γ. Γκιταρᾶκος, Ε. Κλήμης, Π. Ζάννες, Σ. Κολοκούρης, Μ. Καστρινάκης, Ν. Ἀντωνόπουλος, Γ. Παπαγιαννίτσας, Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Λαμπρόπουλος, Ε. Νικολαΐδης, Ε. Γκουντῆς, Κ. Δημολίτσας, Σ. Θεοτόκης, Μ. Πουλάκης, Π. Λαμπρόπουλος, Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Ἀφεντάκης, Ν. Στεργιόπουλος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ἀπὸ 1ης Μαρτίου ὧραι δανεισμοῦ βιβλίων ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου ὡρίσθησαν αἱ 4 1)2—6 1)2 μ. μ. πλὴν Σαββάτου, Κυριακῆς καὶ τῶν ἐξαιρετέων ἡμερῶν.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ δανεισθέντες βιβλία μέχρι τῆς 31ης παρελθόντος Δεκεμβρίου ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ ἐπιστρέψωσι ταῦτα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην.

(Ἐκ τῆς Ἐπιμελητείας τῆς Μορφώσεως).

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ

Τὴν 12 Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν ὁ συνταξιοῦχος Τμηματάρχης Δ' Νικόλαος Κατσικανᾶς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διατελέσας Ταμίας τοῦ Ὑ]τος Καλαμῶν. Διαβιβάζομεν εἰς τοὺς οἰκείους του τὰ θερμότερα συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς «Τραπεζιτικῆς».

Ο ΣΥΝΤΑΞΙΜΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑΣ

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος ἐξέδωκε τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἀπεφάσισε διαφόρους τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ, αἵτινες ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 73081]16-12-1940 ἀποφάσεως αὐτοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 297 φύλλον (τεῦχος δεύτερον) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 30 Δεκεμβρίου 1940, τίθενται δὲ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ δημοσιεύσεως.

Μεταξὺ τῶν τροποποιήσεων εἶναι καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ μέχρι ἐσχάτως ἰσχύοντος Κανονισμοῦ.

Συμφώνως τῇ νέᾳ διατυπώσει τοῦ ἄρθρου 22 παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους νὰ προσμετρήσωσιν εἰς τὸν συντάξιμον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των παρὰ ταῖς Τραπέζαις Ἐθνικῇ, Κτηματικῇ καὶ Ἑλλάδος τὴν ἔμμισθον ὑπηρεσίαν ἣν εἶχον παρ' ἄλλαις Τραπέζαις, ὑπὸ τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸ τροποποιηθὲν εἰρημένον ἄρθρον ὅρους, ὅπερ ἔχει οὕτω:

1) Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου τοὺς ἔχοντας προηγουμένην ἔμμισθον ὑπηρεσίαν παρ' ἄλλαις Τραπέζαις δι' ἣν δὲν ἔτυχον συντάξεως ἢ ἄλλης ἀσφαλιστικῆς παροχῆς, ἡ προϋπηρεσία των αὕτη προσαυξάνει τὸν παρὰ ταῖς Τραπέζαις Ἐθνικῇ, Κτηματικῇ καὶ Ἑλλάδος συντάξιμον αὐτῶν χρόνον, κατὰ τοὺς ἑπομένους ὅρους:

α) Τὰ πρῶτα 2 ἔτη προηγουμένης ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας προσμετρῶνται ὁλόκληρα. β) Ἐκ τῶν ἑπομένων δύο ἐτῶν τὰ τρία πέμπτα. γ) Ἐκ τῶν ὑπολοίπων τὰ ἡμίση. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῶν ἐτῶν, τῶν προσμετρουμένων ὡς συνταξίμων εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων τῆς κατηγορίας ταύτης, δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 ἔτη.

2) Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου, τοὺς ἔχοντας προϋπηρεσίαν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀνατολῆς, ἐξ ἧς ἀπεχώρησαν ἓξ τὸ πολὺ μῆνας πρὸ τῆς συγχωνεύσεως τῆς Τραπέζης ταύτης μετα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ προσληφθέντας εἰς τὴν υπηρεσιαν μιᾶς ἐκ τῶν τριῶν Τραπεζῶν κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς των μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1940 διάστημα, ἡ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἀνατολῆς πραγματικὴ προϋπηρεσία των προαυξάνει τὸν παρά τινι τῶν τριῶν Τραπεζῶν συντάξιμον αὐτῶν χρόνων, καιὰ τοὺς ἑπομένους ὅρους:

α) Τὰ πρῶτα πέντε ἔτη τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας προσμετρῶνται ὁλόκληρα. β) Ἐκ τῶν ἑπομένων πέντε τὰ 3)5. γ) Ἐκ τῶν ὑπολοίπων τὰ ἡμίση. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῶν ἐτῶν τῶν προσμετρουμένων ὡς συνταξίμων εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων τῆς κατηγορίας ταύτης δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δεκαπέντε ἔτη.

3) Οἱ δικαιούμενοι, κατὰ τὰς ὡς ἄνω παραγράφους 1 καὶ 2 εἰς προσμέτρησιν προϋπηρεσίας δέον ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ διπλάσιον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ὁριζομένων εἰσφορῶν, ὡς ἐὰν τὰ προσμετρηθησόμενα ἔτη εἶχον διανυθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος ἐντόκως πρὸς 3 ο)ο κατ' ἔτος καὶ μετ' ἀνατοκισμοῦ. Τὸ πρὸς τοῦτο ὀφειλόμενον ποσὸν καταβάλλεται εἰς δόσεις ὁριζομένας παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ὡς μηνιαῖος μισθός, ἀφ' οὗ γενήσεται ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰσφορῶν δι' ὅλον τὸν προσμετρηθησόμενον χρόνον, θέλει ληφθῇ ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσμετρήσεως ἰσχυούσης μισθολογικῆς κλίμακος, ἐξευρισκόμενος μέσος ὅρος τῶν μηνιαίων μισθῶν πάντων τῶν βαθμῶν ἱεραρχίας ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι καὶ ἐκείνου ὑφ' ὃν προσελήφθη ὁ ἠσφαλισμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Τραπεζῶν.

4) Ἵνα προσμετρηθῶσιν εἰς τὸν συντάξιμον χρόνον τοῦ ἠσφαλισμένου τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 καὶ 2 καθοριζόμενα ἔτη προϋπηρεσίας του, δέον νὰ ὑπηρετήσῃ οὗτος παρὰ ταῖς Τραπέζαις Ἐθνικῇ, Κτηματικῇ καὶ Ἑλλάδος, 10 τοὐλάχιστον ἔτη. Ἐν περιπτώσει ὅμως πλήρους ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ θανάτου, ἐπερχομένων πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετοῦς ὑπηρεσίας παρὰ ταῖς Τραπέζαις, ἡ σύνταξις τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τοῦ προσμετρηθέντος χρόνου προηγουμένης ὑπηρεσίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ προσμετρήσεως διατάξεων τοῦ παρόννος ἄρθρου παύει ἅμα τῇ παρόδῳ τῆς ἀνωτέρω ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ὑποβάλωσιν ἐγκαίρως τὰς σχετικὰς περὶ προσμετρήσεως αἰτήσεις των, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των ὅτι, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, λῃγούσης τὴν 30 Μαρτίου ἐ. ἔ., οὐδεμία αἴτησις θέλει γίνει πλέον δεκτή.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΜΑΣ

Εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς 26ης τρέχοντος ὁ Διοικῶν Σύμβουλος κ. Κωνστ. Ζαβιτζιάνος προσήγαγε πρὸς ἐπικύρωσιν ἀπόφασιν, ληφθεῖσαν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κ. Ἀλεξ. Γ. Κοριζῆ.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἣν τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ὁμοφώνως ἀπεδέχθη, ἡ Τράπεζα ἀναλαμβάνει νὰ καταβάλλῃ τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς πίπτοντας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ἢ ὁπωσδήποτε ἐκ πολεμικῆς αἰτίας θνήσκοντας ἢ καθισταμένους ἀνικάνους ὑπαλλήλους συντάξεως, εἰς πλήρη ὀργανικὸν μισθόν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς εὐεργετικῆς ταύτης ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως θὰ ἀνακοινωθῶσι διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς «Τραπεζιτικῆς».

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Την 10ην Φεβρουαρίου διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας διὰ τὸ ἔτος 1941. Τῆς Συνελεύσεως προῆδρευσεν ὁ τακτικὸς Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων κ. Ἀρ. Γ. Κούμαρης, ὅστις προσέλαβεν ὡς γραμματεῖς τοὺς κ.κ. Ν. Μπαστουνόπουλον καὶ Γ. Βαμβακούσην. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν ἐψήφισαν 426 — ἐπὶ ἀπαρτίας 246 — ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων, ἐκ τῆς ὁποίας διεπιστώθη ἡ παμψηφεὶ ψχεδὸν ψήφισις τοῦ κατατεθέντος ψηφοδελτίου τοῦ κ. Ἀλεξ. Μαυρομμάτη ὅπερ συνεκροτήθη εἰς Σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Συνελεύσεων Ἀρ. Γ. Κούμαρης, Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς Ἀλ. Μαυρομματης, Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς Δ. Γκοῦσκος.

Ἐντεταλμένος Σύμβουλος Ι. Τζωρτζόπουλος. Σύμβουλοι Σ. Βρεττός, Θ. Ἰατρός, Ἀθ. Καρυωτάκης, Σ. Λογοθέτης, Δ. Μεγαλίδης, Ν Μουρκουτᾶς, Μ. Παπαδοπούλου καὶ Γ. Σταυρόπουλος.

Ἐπιμεληταί: Καταστήματος καὶ Ψυχαγωγίας: Ἀνδρ. Βάρδης, Μορφώσεως: Σ. Βασιλείου, Ὑποκαταστημάτων: Μ. Μακρυγιαννοπούλου, Γραφείου: Ν. Ροδιάδης, Ἐπαγγ. Συμφερόντων Γ. Σεπετζῆς, Ἐξωτ. σχέσεων: Π. Τσιμικάλης,

Ἐλεγκταί: Νικόλαος Καραρᾶς καὶ Ἡλίας Κόνδης.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ Α΄ ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΕΤΕ ΤΗΣ 27)1)41

Τὴν Ζαν μ.μ. ὁ Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων κ. Ἀρ. Κούμαρης καταλαμβάνων τὴν θέσιν του μᾶς κηρύσσει τὴν ἔναρξίν τῆς συνεδριάσεως, ἀναφέρων δὲ ὅτι πρὸς σχηματισμὸν ἀπαρτίας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ 1)4 τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μελῶν, ἐρωτᾷ ἐὰν ἔχῃ τις νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἔνστασιν. Μηδενὸς προβαλόντος τοιαύτην, προσλαμβάνει, ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως, ὡς γραμματεῖς τοὺς κ. κ. Ν. Μπαστουνόπουλον καὶ Γ. Βαμβακούσην καὶ ἀναγινώσκει ἀπὸ χειρογράφου τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ ὀδύνης ἐπληροφορήθημεν ὅλοι, τὴν ἀπώλειαν ἀγαπητῶν συναδέλφων, οἵτινες ἐφονεύθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος μας.

Χαράσσονται εἰς τὴν πλάκα τῆς ἀθανασίας τὰ ὀνόματα τῶν νεκρῶν τούτων.

Ἔχει ἐπισήμως ἀνακοινωθῆ, ὅτι ἔπεσαν ἐν τῷ μετώπῳ οἱ τοῦ λογιστικοῦ κλάδου:

Κοτρώνης Ἄγγελος. Βοηθὸς Α', τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ Παπαδόπουλος Σταῦρο, Γραφεὺς τοῦ Ὑποκαταστήματος Κομοτινῆς.

Οἱ ἐξ ἐναερίων δὲ βομβαρδισμῶν θανόντες οἱ τοῦ λογιστικοῦ καὶ ὑπηρεσιακοῦ κλάδου:

Κωστούλας Κωνσταντῖνος, Βοηθὸς Α' τοῦ Ὑποκαταστήματος Λαρίσσης, Οἰκονομίδης Ἀχιλλεύς, Προσωρινός, τοῦ Ὑποκαταστήματος Κερκύρας καὶ Παπαϊωάννου Νικόλαος, Κλητήρ. τοῦ Ὑποκαταστήματος Λαρίσης.

Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε, ἵνα τηρήσωμεν ὄρθιοι σιγὴν ἑνὸς λεπτοῦ, εἰς μνήμην τούτων».

Μεθ' ὃ τὰ μέλη ὄρθια τηροῦσι σιγὴν ἑνὸς λεπτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγινώσκει τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐρωτᾷ ἐὰν ζητῇ τις ἐπ' αὐτῶν τὸν λόγον.

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει ἄνευ συζητήσεως τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1940 καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1941. Ἐπικροτεῖ ὡσαύτως ἡ Συνέλευσις τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Θ. Κωνσταντοπούλου ὡς ἐλεγκτοῦ τῆς χρήσεως 1940 εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ στρατευθέντος κ. Γ. Ἀφεντάκη καὶ ἐγκρίνει τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁμιλεῖ ὁ κ. Κ. Ἀποστολόπουλος ἐπαινῶν τὸ ἔργον τῆς Δ. Ε. εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἰδιαιτέρως ἐξαίρει τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς διὰ τὴν σύστασιν τῆς Ε.Α.Μ.Σ., ἐπικροτεῖ τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς αὔξησιν τῶν πόρων τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ μέλλουσα Δ. Ἐπιτροπὴ θὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη τῆς προκατόχου της ἰδίᾳ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἐνισχύσεως τῶν θυσιαζομένων συναδέλφων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁμιλεῖ καὶ ὁ κ. Σ. Ἠλιόπουλος, ὅστις συγχαίρει τὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὴν δρᾶσιν του καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀπὸ τῆς ἀνάνδρου ἰταλικῆς ἐπιδρομῆς καὶ ἐντεῦθεν καὶ εὔχεται ὅπως ἡ Δ. Ε. συνεχίσῃ προσφέρουσα τὰς ὑπηρεσίας της πρὸς τὸν Σύλλογον.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΚΟΡΙΖΗ

Εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν τῇ 29 Ἰανουαρίου ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξ Κοριζῆ, ὁ Σύμβουλος κ. Ἀλέξανδρος Διομήδης ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι ἀνετέθη εἰς τὸν Διοικητὴν κ. Ἀλέξανδρον Κοριζῆν ἡ διακυβέρνησις τῆς Χώρας, ἣν, ὡς ἦτο καθῆκον, οὗτος καλῶς ἔπραξε δεχθεὶς νὰ ἀναλάβῃ. Εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Κοριζῆν, εἶπεν ὁ κ. Διομήδης, προσεγένετο μεγάλη τιμή, τιμὴ ἣν αἱ δραματικαὶ στιγμαί, ἃς διερχόμεθα καθιστοῦν ἔτι μεγαλυτέραν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνάστημα τοῦ Ἀνδρός, εἰς τὸν ὁποῖον προσεγένετο ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι μέγα, ἀνάλογον πρὸς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐπιτελέσῃ διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον, διὰ νὰ φέρῃ τοῦτον εἰς πέρας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εὐτυχῆ ἔκβασίν του. Χαιρετίζοντες αὐτὸν ἐπὶ τῇ τιμῇ ἐκφράζομεν συγχρόνως καὶ βεβαιότητα, ὅτι θὰ ἀποδειχθῇ ἐπιτυχὴς Κυβεονήτης.

Ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Τραπέζῃ, καὶ ἐξ ὅλων ἐγὼ ὁ ἀμεσώτερον ἀπὸ μακροτέρου χρόνου παρακολουθῶν τὴν σταδιοδρομίαν του καὶ τὴν δρᾶσίν του, συνέχισε λέγων ὁ κ. Διομήδης, γνωρίζομεν τὸ τί δύναται ὁ κ. Κοριζῆς νὰ ἀποδώσῃ. Ἀνὴρ κατ' ἐξοχὴν δυναμικὸς ἔχει ὅλας τὰς ἰδιότητας τοῦ δυναμένου νὰ ἀναλάβῃ τὸ καλῶς ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸν βαρὺ ἔργον. Εἶναι ἐπίμονος, γνωρίζει δὲ καὶ νὰ εἶναι σκληρός. Ἀλλ' οἱ πολύτιμοι λίθοι δὲν διακρίνονται μόνον ἀπὸ τὴν στιλπνότητά των. Εἶναι καὶ σκληροί. καὶ ἡ πυγμὴ ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας εἶναι ἐφόδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Κοριζῆς θὰ δεήσῃ ὅλως ἰδιαιτέρως νὰ ὁπλισθῇ.

Αἱ εὐχαί μας, ὅσον καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς φιλίας μας καὶ τῆς ἐκτιμήσεώς μας θὰ σᾶς συνοδεύουν, κύριε Πρόεδρε, εἶπεν ὁ κ. Διομήδης. Πιστεύομεν, ὅτι καλῶς ἐξελέγητε διὰ νὰ ὁδηγήσητε τὸ Κράτος καὶ τὸν Ἀγῶνά του. Πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐπιτύχητε. Μὲ συγκίνησιν καὶ ἐμπιστοσύνην θὰ σᾶς παρακολουθήσωμεν.

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον τύπον εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποχώρησις τοῦ Διοικητοῦ μας κ. Ἀλ. Κοριζῆ, κληθέντος νὰ διαδεχθῇ εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας τὸν ἐκλιπόντα Πρωθυπουργὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν του ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως προσῆλθεν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ δι' ἐμπνευσμένης συντόμου προσλαλιᾶς ἀνεκοίνωσε τὸ γεγονὸς εἰς τοὺς συνεργάτας του, τονίσας ὅτι μεταβαίνει ὡς πρῶτος καὶ τελευταῖος στρατιώτης πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος, συνέστησε δὲ εἰς τὸ προσωπικόν, ὅπως συσπειρούμενον περὶ τὸν Διοικοῦντα Σύμβουλον κ. Κ. Ζαβιτσιάνον, ἐξακολουθήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ μεγαλυτέρας ἀφοσιώσεως παρέχον τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸ Ἵδρυμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ πάντων Ἀγῶνος.

Τὸν ἀποχωροῦντα Διοικητὴν προέπεμψε σύσσωμον τὸ Προσωπικὸν τοῦ Κ. Κ. μέχρι τῆς ἐξόδου τῆς Τραπέζης εὐχηθὲν εἰς αὐτὸν νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον καὶ νικηφόρον πέρας τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του.

Ὁ συνάδελφος κ. Ν. Τρεμπέλας προσεφώνησε τὸν κ. Διοικητὴν διὰ τῶν ἑξῆς στίχων:

Ἀρχηγέ,

Σὲ Σᾶς, σὲ Σᾶς στηρίζονται
τοῦ Ἔθνους αἱ ἐλπίδες,
γιὰ νὰ γραφοῦν ἀθάνατες
καὶ πιὸ χρυσὲς σελίδες.

Ὅλ' ἡ Ἑλλάδα πειθαρχεῖ
τώρα στὸ πρόσταγμά σου.
κι' εἴμεθα ὑπερήφανα
γιὰ Σένα τὰ παιδιά Σου.

Κι' ὅλο τὸ Ἔθνος, Ἀρχηγέ,
πιστεύει—ὄχι ἐλπίζει—
πὼς νέους δρόμους πλάϊ Σου,
δόξης, τιμῆς βαδίζει,
κι' ἡ Παναγιὰ τοὺς δρόμους Σου
πλαίρια ἂς τοὺς Φωτίζῃ.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδέχθη ἀντιπροσωπείαν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐκ τοῦ Προέδρου κ Ἀλ. Μαυρομμάτη, τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Διον. Γκούσκου καὶ τοῦ Ἐπιμελετοῦ κ. Ἡλ. Κόνδη, ἡ ὁποία τῷ ἐπέδωκε ψήφισμα τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει του εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα, ἐπὶ περγαμηνῆς μετὰ καλλιτεχνικωτάτης δερματίνης ἐπενδύσεως, ἔργον τοῦ πρώτου σκηνογράφου τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου κ. Κλ' Κλώνη.

Τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος δημοσιεύεται εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ κυρίου μέρους τῆς «Τραπεζιτικῆς» τοῦ μηνὸς τούτου.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν εἰπὼν τὰ ἑξῆς περίπου: «Συγχαρητήρια ἔλαβον πλεῖστα καὶ ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἰδικά σας ὅμως συγχαρητήρια, ὡς προερχόμενα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μου, μὲ συγκινοῦν ὅλως ἰδιαιτέρως. Παρακαλῶ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ διαβιβάσῃ εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας».

ΕΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ΘΕΙΑ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Σᾶς στέλνω λίγα λόγια τὰ ὁποῖα ἡ συγκίνησις, ἥτις μὲ κατέλαβεν ἐν τῇ Συνελεύσει τοῦ Συλλόγου, δὲν μοὶ ἐπέτρεψε νὰ εἴπω.

Μεθ' ὑπολήψεως

ΒΑΣ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

Μίαν ἀπὸ τὰς συγκινητικωτέρας στιγμὰς διῆλθον ὅσοι συνάδελφοι—ὀλίγοι ἀτυχῶς λόγῳ τῆς ὥρας τοῦ Γραφείου—παρέστησαν στὴ Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ Συλλόγου μας τῆς 27 Ἰανουαρίου.

Ὅταν ὁ ἐξαιρετικὸς Πρόεδρος κ. Κούμαρης ἐν καταφανεῖ συγκινήσει ἀνέγνωσεν «Ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ Πεδίου τῆς τιμῆς γενναίως ἀγωνιζόμενοι οἱ Συνάδελφοι Ἄγγελος Κοτρώνης τοῦ Κ. Καταστήματος καὶ Σταῦρος Παπαδόπουλος τοῦ Ὑ)τος Κομοτινῆς, ἐφονεύθησαν δὲ ἐκ βομβαρδισμοῦ οἱ συνάδελφοι Νικόλαος Παπαϊωάννου καὶ Κωνσταντῖνος Κωστούλας τοῦ Ὑ)τος Λαρίσσης καὶ Ἀχιλλεὺς Οἰκονομίδης τοῦ Ὑ)τος Κερκύρας», συστήσας τὴν τήρησιν σιγῆς ἑνὸς λεπτοῦ εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην των, ὁμολογῶ ὅτι προσωπικῶς ἐδοκίμασα βαθυτάτην συγκίνησιν, ὁμοίαν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὡς νεαρὸς Ἀξιωματικός, ἐδοκίμασα εἰς τὰ ὑψώματα τῆς Σκόμπας πρὸ τῆς Ἐλασσῶνος, τὴν ἁγίαν ἐκείνην πρώτην ἡμέραν τῆς 5ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, καθ' ἣν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, μετὰ μαρασμώδη πολυετῆ βίον, ἐξώρμα πρὸς τὸν θρίαμβον καὶ τὴν Δόξαν, φέρνων τὴν Ἐλευθερίαν εἰς ἀπὸ αἰώνων δούλους ἀδελφούς. Ἐνεθυμήθην τὸν πρῶτον νεκρὸν πεσόντα λοχίαν Ζαχαρόπουλον καὶ τὸν τραυματισμὸν τοῦ ὑποδεκανέως Λουκίσσα. Εἶδα τὸ αἷμά των καὶ ἔμεινα ἔννεὸς ἐπὶ ὥρας διὰ νὰ συνέλθω τὴν ἑπομένην κατὰ τὴν Μάχην τῆς Ἐλασσῶνος ὅτε τὸ αἷμα ἔγεινε συνήθεια πλέον.

Εἶδα καὶ ἀντίκρυσα πολλὲς φορὲς κατόπιν ἀγαπητοὺς καὶ γενναίους συναδέλφους Ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας πίπτοντας εἰς τὸ Πεδίον τῆς Μάχης, ἀφήναμε αὐτοὺς πίσω προχωροῦντες ὡς εἰς Πανηγῦρι καὶ δὲν ἠσθάνθην τόσην συγκίνησιν ὅσην ἐδοκίμασα κατὰ τὴν σεμνὴν συγκέντρωσιν τῆς Συνελεύσεως τῶν Συναδέλφων.

Ἴσως διότι τότε ζῶντες καὶ ἡμεῖς καὶ ἀναπνέοντες τὸν ἴδιο θυμαρομυρισμένο πολεμικὸ ἀέρα καὶ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὑποδούλων ἀδελφῶν, δὲν ὑπελογίζαμεν τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς καὶ ἐπεριμέναμεν καθένας μας τὴν σειράν του νὰ πέσωμεν ἐκεῖ ψηλὰ στὰ Μακεδονικὰ καὶ Ἠπειρωτικὰ βουνά, κάμνοντες ἔτσι μὲ τὸ πέρασμά μας νὰ φυτρώνουν πυκνὲς ἡ δάφνες, ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως σήμερα τὰ νεώτερα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος μας, οἱ καλότυχοι αὐτοὶ διαβάται τῆς ζωῆς, περνοῦν τὶς ἄγριες καὶ χιονισμένες κορυφὲς τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν καὶ τὶς ποτίζουν μὲ τὸ τίμιόν των αἷμα γιὰ νὰ στερεώσουν τὴν Ἐλευθερίαν ὅλων μας τὴν ὁποίαν μικρὸς καὶ δόλιος ἐχθρὸς ἐπεβουλεύθη.

Ἐδοκίμασα λέγω, τόσην συγκίνησιν κατὰ τὴν συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου μας, ὥστε παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ποὺ ἠσθάνθην στιγμιαίως μοὶ ἀπέλιπεν ἐντελῶς ἡ δύναμις, νὰ εἰπῶ δύο λόγια γιὰ τοὺς πεσόντας, ἐν τῷ ὑπερτάτῳ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντι συναδέλφους.

Ἔφυγα βουβὸς ἀπὸ τὴν Συνέλευσι καὶ ματαίως προσεπάθησα νὰ θυμηθῶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοὺς στίχους τοῦ ποιητῆ «Δροσόβολα κ' ἀμάραντα θὰ γέρνουν τὰ χορτάρια στὸ τόπο ποὺ σᾶς ξάπλωσαν τὰ βόλια ὦ παλληκάρια» γιὰ νὰ τοὺς εἰπῶ ἐκείνη τὴν Ἱερὰ στιγμὴ γιὰ Σᾶς ἀγαπητοὶ ἀθάνατοι συνάδελφοι ὡς μικρὸν μνημόσυνον...

Ἀλλὰ καὶ ἡ συγκίνησις τῶν ὁμιλησάντων συναδέλφων κ. κ. Κ. Ἀποστολοπούλου καὶ Σ. Ἠλιοπούλου ἦτο ἡ αὐτὴ ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν παρὰ νὰ εἴπωσιν ὀλίγα περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Συλλόγου πρὸς τὰς Οἰκογενείας τῶν πεσόντων.

Εἶναι, ἀλήθεια, βαρειὲς ἡ ἡμέρες ποὺ διέρχεται ἡ χώρα μας· Ὅλων ὁ Νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ εἶναι ἐστραμμένα πρὸς τὸ ἀγωνιζόμενον σκληρὸν ἀγῶνα Ἔθνος μας.

Ὅλοι ἔχομεν ἐκεῖ ἐπάνω τοὺς δικούς μας καὶ ἰδικά μας εἶναι τὰ παιδιὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ κάπως ἰδιαιτέρως μᾶς συγκινεῖ καὶ μᾶς συνέχει ἡ ἀγγελία τῆς πτώσεως συναδέλφων, μὲ τοὺς ὁποίους ἡ ζωὴ μᾶς συνέδεσεν ἐργαζομένους ὑπὸ τὴν αὐτὴν τιμίαν στέγην τῆς Ἐθνικῆς μας Τραπέζης καὶ τὸ πέσιμο αὐτῶν τὸ ἅγιο καὶ Ἱερὸ ἔρχεται σὰν κτύπημα δικό μας.

Μνημόσυνον θρησκευτικὸν ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ παρὰ τοῦ Συλλόγου μας.

Μνημόσυνον Ἱερὸ καὶ διαρκὲς θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ Κράτος καὶ ἡ Τράπεζα μας.

Ἀλλὰ καὶ Μνημόσυνον τρισάγιον, σὰν φτωχικὸ ἁγιοκέρι ἄσβεστο, θὰ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτελέσῃ ὁ Σύλλογός μας διὰ μιᾶς ἰσοβίου εἰσφορᾶς πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν πεσόντων συναδέλφων μας ἐνισχυόμενος εἰς τὴν ἀγνὴν του αὐτὴν πρόθεσιν παρ' ὅλων ἡμῶν. Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ἱερώτερον Μνημόσυνον διότι θὰ θυμίζῃ εἰς ὅλους μας πάντοτε τὶς ὡραῖες καὶ ὑπερήφανες μορφὲς τῶν συναδέλφων μας οἵτινες δόλιον καὶ μικρὸν ἐχθρὸν διώκοντες καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἡμῶν προμαχοῦντες ἔπεσαν.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Δημοσιεύοντες τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὁποίας αἱ γνῶμαι τῆς ἐφημερίδος μας συμφωνοῦσιν, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ νέα Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀὐτασφαλείας θέλουσιν ἐπιληφθῆ συντομώτατα τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐν αὐτῇ διατυπουμένης προτάσεως.

Φίλε κ Διευθυντά,

Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ρυθμίσῃ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα τῆς προικοδοτήσεως τῶν θυγατέρων τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων προυκάλεσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου. Διότι δὲν εἶναι μόνον ἡ οἰκονομικὴ ἀνακούφισις, ἥτις διὰ τοῦ μέτρου τούτου παρέχεται εἰς αὐτούς, ἀλλὰ τοῖς δίδεται συγχρόνως ἡ δυνατότης νὰ φροντίσουν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων των, διὰ τὴν ὁποίαν οὔτε ἐλπίδα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Καὶ ἐρωτᾶται ἤδη: Ὅταν εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι καὶ ἡ δική μας τάξις τῶν Τραπεζιτικῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν περίπου μοῖραν μὲ τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους, ὅταν καὶ ἡμεῖς βλέπωμεν νὰ μαραίνωνται τὰ κορίτσια μας, χωρὶς ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως, ὅταν οἱ πλεῖστοι τῶν οἰκογενειαρχῶν μας εὑρίσκωνται πρὸ ἀδιεξόδου καὶ καταλαμβάνονται ἀπὸ τρόμον ὅταν ἀναλογίζωνται τὸ μέλλον τῶν θυγατέρων των, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἀνάλογον μέτρον καὶ δι' ἡμᾶς;

Ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀνακινηθῆ καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος.

Ἀλλ' ἂν τότε ἐκρίθη ὅτι δὲν παρίστατο ἄμεσος ἀνάγκη λήψεως τοιούτου μέτρου, σήμερον ἡ ἀνάγκη αὕτη παρουσιάζεται πλέον ἢ ἐπιτακτική. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης προικοδότησις τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὄχι μόνον τὰ κορίτσια μας θὰ σώσῃ ἀπὸ τὸ «ράφι» ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς οἰκογενειάρχας θὰ ἀνακουφίσῃ οἰκονομικῶς καὶ θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ μίαν ἀγωνίαν ποὺ μᾶς κατέχει διὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας.

Ἂς τεθῇ ὅθεν καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων.

Ἡ εὐνοϊκὴ λύσις του, ἐκτὸς τῶν εὐεργετικῶν του ἀποτελεσμάτων, θὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ὑγνωμοσύνην λοκλήρου τῆς Τραπεζιτικῆς Οἰκογενείας.

Κώστας Μητσάκης
Ὑποκατάστημα Καλλιθέας

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιευθέντων ὁ Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλοῦμεν, ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσων ἀνεγράψατε ἐν τῷ Συλλογικῷ Δελτίῳ τῆς «Τραπεζιτικῆς» τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ καύσιμα, ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἀναγνωρίζει, ὅτι ὁ Συνεταιρισμὸς ἔλαβεν ὡρισμένα μέτρα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Συνεταίρων, ὡς πρὸς δὲ τὸ κρέας παραπονεῖται καὶ πάλιν, ὅτι οὐδεμία δῆθεν ἐλήφθη πρόνοια.

Ἀπαντῶμεν λοιπόν, ὅτι τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ — πολὺ ἐγκαίρως — διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2174 τῆς 25 Νοεμβρίου 1940 ἐγγράφου πρὸς τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας ἐζήτησε τὴν χορήγησιν ἀναλόγου πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν του ποσότητος κρέατος, τὸ δὲ Ὑφυπουργεῖον ἀπήντησεν, ὅτι «θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν του τὴν αἴτησιν αὐτὴν εὐθὺς ὡς διευκολυνθῶσιν αἱ μεταφοραὶ καὶ παρουσιασθῇ ἐπάρκεια κρεάτων». Ἐπανήλθομεν ἔκτοτε πολλάκις, ἐπισκεφθέντες τοὺς ἁρμοδίους, ἀλλ' ὡς εἶναι πλέον γνωστὸν εἰς ὅλους, ὄχι μόνον δὲν παρουσιάσθη ἡ ἐπάρκεια τῶν κρεάτων, ἀλλὰ τοὐναντίον λόγῳ μεγαλειτέρας ἐλλείψεως περιωρίσθη ἡ διανομὴ των εἰς μίαν μόνην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ τῶν δύο.

Προσθέτομεν ἐπίσης διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας, ὅτι ὁ Συνεταιρισμὸς ἔχει ὑπομισθώσει μέρος τοῦ Καταστήματος, ὅπου τὸ Πρατήριον Τροφίμων, εἰς κρεοπώλην, ὅστις εἶχε τὴν πελατείαν του κυρίως μεταξὺ μὴ μελῶν τοῦ Συν)σμοῦ, τὴν ὁποίαν φυσικὸν ἦτο νὰ ἐξηκολούθει νὰ περιποιῆται καὶ προτιμᾷ, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προβλάπτωνται τὰ συμφέροντα τῶν Συνεταίρων. Τὸ Δ. Σ. ὅμως, εὐθὺς ὡς παρουσιάσθη ἡ σπάνις τοῦ κρέατος, συνέστησεν καὶ οἱονεὶ ἐπέβαλεν εἰς τὸν κρεοπώλην, ὅπως προβαίνῃ εἰς τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος μόνον εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀπομακρύνων σὺν τῷ χρόνῳ τοὺς τρίτους καὶ θέλει νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ὁ κρεοπώλης θὰ δυνηθῇ οὕτω ὁλονὲν καὶ καλλίτερον νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς συνεταίρους.

Ὡς πρὸς τὰς ποιότητας καὶ τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων κατωρθώσαμεν τὸ πράγματι κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν δύσκολον ἔργον τοῦ νὰ ἐφοδιάζωμεν τὸν Πρατήριον Ἐδωδίμων μὴ εἴδη ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ εἰς εὐθηνὰς τιμάς. Τὸ λάδι, τὸ βούτυρον, τὸ λίπος, τὸ σαπούνι, ὅλα εἴδη πρώτης ἀνάγκης, εἶνε ἐκλεκτῆς ποιότητος, ὡς δύναταί τις νὰ ἐξακριβώσῃ δι' ἀναλύσεως, καὶ αἱ τιμαί των, εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχήν, ἀρκετὰ εὐθηναί.

Διὰ τὸν τυρὸν συγκεκριμένως, ἡ προμήθειά του εἰς 500 βαρέλια ἐγένετο ἀπὸ τὸν Συνεταιρισμὸν τοῦ Ἄργους, μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ εὑρεθῇ καὶ ἕνα καὶ δύο ἂν μὴ καὶ περισσότερα βαρέλια ὄχι πολὺ καλῶς καὶ ἀρτίως κατεσκευασμένα καὶ μὲ μελανὰ σημεῖα, ὡς γράφει ἡ «Τραπεζιτική», τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὸ ἅλατι ἢ εἰς τὸ βαρέλι καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὅμως μελανὰ σημεῖα εἶναι πολὺ ὑπερβολικὸν νὰ γράφηται, ὅτι δημιουργοῦν τάχα κινδύνους ὑγείας!

Οἱ τακτικοὶ πελάται δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διὰ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐκδηλούμενα παράπονα, γνωρίζοντες τόσον τὴν δυσκολίαν τῆς ἐξευρέσεως τυροῦ φέτας, ὅσον καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδὲν κατάστημα ἔχει τακτικῶς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς διανομῆς φέταν καὶ εἰς καλὴν ποιότητα.

Τέλος διὰ τὴν ποιότητα τὸν ὀσπρίων, πάντες γνωρίζουσιν, ὅτι ταῦτα διανέμει τὸ Ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀγορονομίας, βάσει διατακτικῶν ἀπευθυνομένων πρὸς χονδρεμπόρους, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἡ διαπραγμάτευσις τῆς τιμῆς. Ἡ φάβα, ἥτις μόνη ἐκ τῶν ὀσπρίων εἶναι ἐλευθέρα, εὑρίσκεται εἰς τὸ Πρατήριον εἰς τὴν καλλιτέραν ὑπάρχουσαν ἐν Ἑλλάδι ποιότητα (Σαντορίνης) καὶ εἰς καλὴν τιμήν.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» θίγει καὶ ἄλλο ζήτημα ἀναγράφουσα ὅτι, «οἱ πράγματι ἐργατικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀδιαφοροῦν διὰ τοὺς μὴ γνωστοὺς αὐτοῖς συνεταίρους, ἐξυπηρετοῦντες προνομιακῶς τὸν κ. Α, ὅστις ἐπηρεάζει δῆθεν τὸ προσωπικὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ». Χωρὶς νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ «Τραπεζιτικὴ» υἱοθετεῖ παρόμοια παράπονα, ἀπαντῶμεν, ὅτι τὸ Δ. Σ. δὲν ἔλαβέ ποτε παρομοίαν καταγγελίαν, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν δέουσαν κύρωσιν καὶ ὅτι τὰ μόνα παράπονα, ἅτινα διετυπώθησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὠφείλοντο εἰς τὴν ἀπροθυμίαν τῶν ὑπαλλήλων, παράπονα, τὰ ὁποῖα ἔσχον τὰς καταλλήλους κυρώσεις καὶ τὴν αὐστηρὰν παρακολούθησιν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ὥστε ἡ «Τραπεζιτικὴ» νὰ ἀναγνωρίζῃ χαρακτηριστικῶς τοὺς ὑπαλλήλους ὡς πράγματι ἐργατικούς.

Ἐν Ἀθήναι τῇ 10 Φεβρουαρίου 1941

Μθε' ὑπολήψεως

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προμηθευτικοῦ Συν]σμοῦ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Α') Θέατρον

Καὶ καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον τὰ Ἀθηναϊκὰ θέατρα—μουσικὰ καὶ μὴ—ἔπαιξαν ἐπικαίρους πολεμικὰς ἐπιθεωρήσεις μὲ τὴν ἰδίαν κοσμοσυρροὴν καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀφάνταστον. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσε τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, τὸ ὁποῖον ἀνεβιβασε καιρὸν σειρὰν τοὺς Γάμους τοῦ Figaro (ἐπανάληψις) καὶ τὸν «Βοκκάκιον» τοῦ Suppé. Διὰ τὸ τελευταῖον ἔργον γράφομεν ἀναλυτικὴν κριτικὴν κατωτέρω.

Ἡ Κα Μαρίκα Κοτοπούλη ἀνεβίβασε στὸ ἡμικρατικὸν θέατρόν της τὸ ἐπίκαιρο θεατρικὸ reportage τοῦ κ. Χ. Γιαννακοπούλου «Στὰ Μετόπισθεν». Τὸ ἔργον—εὐγενὴς προσπάθεια—φαίνεται πὼς δὲν ηὐτύχησε καλλιτεχνικῶς καὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος τούτου ὁ θεατρικὸς κριτικὸς κ. Μ. Ροδᾶς ἔγραψε στὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ὑποστηρίζων τὴν γνώμην, ἥτις συμπίπτει καὶ πρὸς τὰς ἡμετέρας ἀντιλήψεις, ὅτι οἱ τρεῖς θίασοι πρόζας τῶν Ἀθηνῶν (Κοτοπούλη—Ἀνδρεάδη—Ἀργυροπούλου) θὰ ἔπρεπε νὰ ἐναρμονισθοῦν μὲν μὲ τὸν παλμὸν τῆς ἐνδόξου πολεμικῆς περιόδου, ἣν διανύομεν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ νὰ νοθεύουν τὴν ἀποστολήν των, ἥτις λαμπρὰ ἐκπληροῦται ἀπὸ τὰ μουσικὰ — ἐπιθεωρησιακὰ θέατρα. Ἀπὸ τὸν ἴδιον κ. Ροδᾶν μανθάνομεν ὅτι ἑτοιμάζει ἐπίκαιρον πολεμικὸν ἔργον πρόζας ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ βάρβαροι δὲν πέρασαν», τὸ ὁποῖον φανταζόμεθα πὼς συντόμως θὰ παιχθῇ ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν ἀνωτέρω θιάσων. Οἱ αὐτοὶ θίασοι θὰ πρέπει νὰ ἀνεβάσουν πατριωτικὰ ἔργα ἡμέτερα ἢ τῶν συμμάχων καὶ οὐδετέρων κρατῶν, μέ πνοὴν πολεμικήν. Ὑπάρχουν πλεῖστα ὅσα ἔργα Ἑλληνικά: τραγωδίαι μὲ θέματα ἐκ τῆς ἐνδόξου Βυζαντινῆς ἐποχῆς, μονόπρακτα ὅπως τὸ «Μπροστὰ στὸ θάνατο» τοῦ κ. Βελ. Φρέρη ἀναφερόμενον στὴν ἐποποιΐα τοῦ Ἀρκαδίου καὶ τὸ «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγι» τοῦ κ. Ρώτα, τὰ περίφημα «Παράσημα τῆς Γρηούλας» τοῦ Barry, ποὺ ἔπαιξε πρὸ τριετίας μὲ τόση ἐπιτυχία ἡ Κα Ἀνδρεάδη, τὰ δράματα τοῦ Shakespare «Troilus and Gressida». «Τίμων ὁ Ἀθηναῖος» καὶ «Περικλῆς», αἱ ἡρωϊκαὶ τραγωδίαι ἑλληνικῆς ὑποθέσεως τῶν Racine καὶ Corneille καὶ ἄλλα.

***

Πραγματικὴν ἐπιτυχίαν τῆς Κρατικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς ἀπετέλεσεν ἡ ἀναβίβασις παρ' ὅλας τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δυσχερείας, τοῦ «Βοκκακίου» τοῦ Suppé, ἰδίως εἰς τὸ μουσικὸν μέρος. Ἔτσι τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινὸν ἐγνώρισε ὁλόκληρον ἔργον τοῦ δαλματοῦ συνθέτου, τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀκούσει μόνον τὶς περίφημες εἰσαγωγὲς τοῦ Dichter und Bauer καὶ τοῦ Light Cavalry. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε πολὺ καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρώην συναδέλφου μας κ. Λ. Ζώρα. Τὸ κείμενον τῆς ὀπερέττας, ὀφειλόμενον εἰς τοὺς Τσὲλ καὶ Znè, ὑπῆρξε μᾶλλον παιδαριῶδες τὸ δὲ grottesque τῆς ὑποθέσεως ὑπεγραμμίσθη ἐπιτυχῶς ἀπὸ τὴν φωτιστικὴν καὶ σκηνογραφικὴν ἐργασίαν. Ἡ κίνησις τῆς χορωδίας καὶ τῶν μπαλέττων ὑπῆρξεν ἀξιέπαινος εἰς ἀκρίβειαν καὶ μουσικὴν καὶ φωνητικὴν πειθαρχίαν. Ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστὰς θὰ σημειώσωμεν τὴν ἱκανοποιητικὴν ἐξέλιξιν τοῦ κ. Κορώνη ὡς ὀξυφώνου ἐλαφρᾶς μουσικῆς, τὴν αὔξησιν τῆς εὐκινησίας τῆς κ. Ν. Γαλανοῦ καὶ τὴν αἰθερίαν ἐμφάνισιν καὶ τὸ τραγοῦδι τῆς Δος Βλαχοπούλου. Ἀκόμη θὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ κ. Καλογερᾶς διέπρεψε φωνητικῶς καὶ ὑποκριτικῶς καὶ ὅτι ὁ κ. Φωκᾶς ἐτίμησε καὶ πάλιν τὴν θέσιν του μὲ τὸ λεπτὸν γοῦστο του.

***

Τὸν Franz Molnar ἐγνώρισε τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινὸν μὲ τὸν «Διαβολό» του, ὁ ὁποῖος ἐπαίχθηκε πρὸ δεκαπενταετίας στὸ θέατρο τῆς Ὁμονοίας μὲ πρωναγωνιστὴν τὸν κ. Μῆτσο Μυράτ. Ἡ «Ὀλυμπία» ποὺ ἀνεβάστηκε στὰς 4 Φεβρουαρίου ἀπ' τὸ θίασο Κοτοπούλη ὑπολείπεται αἰσθητὰ τοῦ «Διαβόλου» σὲ πνεῦμα, ἔχει ὅμως ἀρκετὰ φίνο διάλογο καὶ ἀποτελεῖ ἀξιόλογη σάτυρα τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ αὐλικοῦ κύκλου τῆς Καισαροβασιλείας. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ ἔργου ἔδωσε ἀρκετὰ πιστὰ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἐποχῆς· δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ πῇ κανεὶς τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν ἀπόδοσι ἐν τῷ συνόλῳ, εἰς ἣν δὲν βοήθησε καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν χαρακτήρων ἀπ' τὸν συγγραφέα. Τὸ Γαλλικὸ θέατρο μὲ τὸν Savoir, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καλύτερες comédies τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀξίζει νὰ ἐξαρθῇ τὸ παίξιμο τῆς μεγάλης μας καλλιτέχνιδος καὶ ἡ καλὴ ἠθοποιΐα τῆς Κας Χαλκούση. Ὁ κ. Λογοθετίδης κάπως ὑπερβολικὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἐκτελεσταὶ μᾶλλον ἄτονοι. Γενικῶς δὲν προβλέπομεν νὰ εὐτυχήσῃ τὸ ἔργον ἀπὸ ἀπόψεως παραστάσεων.

Β') Μουσικὴ

Ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παλλὰς», ἀσφυκτικῶς πλήρη, ἐδόθη τὴν Κυριακὴν 12 Ἰανουαρίου 1941 ἡ Α' ἐφετινὴ συναυλία τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σ. Οἰκονομίδη. Μετὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὕμνου ὑπὸ τῆς Ὀρχήστρας ὀρθίας καὶ τῶν ἀκροατῶν ἱσταμένων εἰς προσοχήν, ἀρχὴ ἥτις δέον νὰ καθιερωθῇ καὶ εἰς τοὺς μελλοντικοὺς εἰρηνικοὺς καιροὺς—ἤρχισεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ὁποίου θερμότατοι ἀνήκουσιν ἔπαινοι εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὠδείου.

Οὕτω ἐξετελέσθη κατ' ἀρχὴν ἡ δραματικὴ εἰσαγωγὴ τοῦ Bizet «Πατρὶς» γεμάτη ἀπὸ δραματικότητα καὶ πατριωτικὴν ἔξαρσιν, καταχειροπροτηθεῖσα. Μετὰ ταῦτα ἡ διακεκριμένη μεσόφωνος κ. Ν. Φραγκιᾶ-Σπηλιοπούλου ἐτραγούδησε μὲ τέχνην καὶ συγκίνησιν ἀπαραμίλλους τὴν σκηνὴν τοῦ θανάτου τῆς Διδοῦς ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον μελόδραμα τοῦ Ἄγγλου συνθέτου Purcell. Ἡ αὐτὴ καλλιτέχνις ἀπέδωσε μὲ βαθὺ πατριωτικὸν αἴσθημα τὴν «Παναγία τῆς Σπάρτης» σὲ στίχους γρανιτένιους τοῦ Ἄγγελου Σικελιανοῦ καὶ τὸ «Στέκει τὸ Βασιλόπουλο» τοῦ μεγάλου μας Παλαμᾶ. Ἡ μουσικὴ καὶ τῶν δύο, ἀνταξία τῶν μεγάλων ποιητῶν μας, ὀφείλεται στὸν Μανώλη Κολομοίρη. Κατόπιν ἡ ὀρχήστρα ἐξετέλεσε πέντε Ἑλληνικοὺς χοροὺς ἐπεξειργασμένους ἀπὸ τὸν κ. Σκαλκώτα: τὸν «Κρητικὸ» τὸν «Σιφνέϊκο» τὸν «Ἀρκαδικὸ» τὸν «Ἠπειρωτικό», στὸν ὁποῖο καθρεφτίζεται ὅλη ἡ λεβεντιὰ καὶ ἡ παλληκαρωσύνη τῆς γενναίας προμάχου στὴν ἄνανδρη ἐπίθεσι τοῦ 1940 καὶ ποὺ καταχειροκροτηθεὶς ἐπανελήφθη καὶ τὸ «συρτό».

Τὸ δεύτερο μέρος τοῦ προγράμματος κατέλαβε ἡ 5η συμφωνία τοῦ μουσικοῦ γίγαντος L. van Beethoven, τῆς ἀνθρωπίνης αὐτῆς μεγαλοφυΐας ποὺ ἐμελώδησε καὶ ὕμνησε στὴν παγκόσμιο γλῶσσα τῆς Μουσικῆς ὅσο κανεὶς ἄλλος τὴν Θέλησι, τὴν Πίστι, τὸν Ὑπέρτατον Ἀγῶνα καὶ τὸ θρίαμβο τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Λευθεριᾶς, γιὰ τὶς ὁποῖες ἀγωνίζεται δοξασμένα σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίδα.

***

Τὴν 26ην Ἰανουαρίου ἐδόθη ἡ Β' συναυλία τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα ὀλιγώτερον ἐλκυστικὸν τῆς πρώτης, ἐστέφθη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν του ὑπὸ μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν καὶ ἡ νευρώδης καὶ ἐμπνευσμένη διεύθυνσις τῆς Ὀρχήστρας ὑπὸ τοῦ νέου ἀρχιμουσικοῦ κ. Θ. Βαβαγιάννη, ὅστις βαδίζει ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ μεγάλου μας Μητροπούλου.

Ἡ «Βυζαντινὴ Θυσία» τοῦ κ. Πετρίδη μᾶς ἔδωσε ὅλην τὴν μυστικοπάθειαν μὲ τὴν ἔντεχνον χρησιμοποίησιν τοῦ ὀξυαύλου καὶ τὴν ἐγχόρδων. Μὲ ἐπιτυχίαν ὡσαύτως ἐξελετέσθησαν τὸ Concerto grosso No 10 τοῦ Haendel καὶ τὸ κοντσέρτο διὰ πιάνο τοῦ Σοῦμαν, εἰς τὸ ὁποῖον διέπρεψε μὲ αἴσθημα, λυρισμὸν καὶ παλμόν, ἡ σολίστ Δὶς Μ. Χωραφᾶ.

Ἀληθῆ ὅμως ἀποθέωσιν προεκάλεσεν ἡ κατακλεὶς τοῦ προγράμματος μὲ τὴν Νίκην τοῦ Wellington, ὅπου περιγραφὴ μάχης καὶ θυελλώδους ἐπιθέσεως ζωγραφίζεται μουσικῶς μὲ τὴν τιτάνειον δύναμιν τοῦ Μπετόβεν διὰ νὰ ἐπακολουθήσουν τὰ «Νικητήρια» εἰς μίαν ἀνάτασιν φωτεινῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν ἀναμέλπει ἡ Ὀρχήστρα ὡς ὕμνον πρὸς τοὺς γενναίους καὶ «εὐχαριστῶ» πρὸς τὸν Δημιουργόν.

Ν. Μπ.

Πένθιμοι στίχοι

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ

Στοῦ Μεταξᾶ τὸν ὀρθάνοιχτο τάφο
ποὺ σὲ λίγο θὰ τὸν κλείσῃ μονάχο,
ἂς σταθοῦμε μὲ μιὰ περηφάνια
καὶ ἕναν ὅρκον ἂς ποῦμε τρανὸ
ν' ἀκουσθῇ ὡς ψηλὰ στὰ οὐράνια:
«Ὅλ' ἡνωμένοι μὲ ἕναν παλμὸ»
κι' ἡ νίκη ν' ἀκουσθῇ στοὺς αἰθέρας
νὰ χαρῇ τῆς Φυλῆς ὁ Πατέρας.

Θεσσαλονίκη

ΕΥΘ. Μ. ΜΠΟΥΝΤΩΝΑΣ

Πολεμικὴ ποίησις

ΞΥΠΝΗΣΤΕ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ...

Ξυπνῆστε Δωδεκάνησα,
κι' ἐσήμανεν ἡ ὥρα!
Ξυπνῆστε Δωδεκάνησα,
καὶ φθάνει ἡ Λευθεριά!
Χρόνια τὴν καρτερούσατε,
χρόνια πολλὰ, καὶ τώρα
Γοργόφτερη σᾶς ἔρχεται,
μὲ ὀρθάνοιχτη ἀγκαλιά!

Κάτω ὁ Δυνάστης! Ἀντηχοῦν
ὁλοῦθες οἱ καμπάνες!
Κάτω ὁ Δυνάστης! Οἱ φωτιὲς
ἀνάβουν στὰ βουνά!
Ἄνδρες, γυναῖκες, γέροι, νιοὶ
καὶ τὰ παιδιὰ κι' οἱ μάννες
Ὅλοι μαζὶ στὶς Ἐκκλησιὲς
θὰ ψάλλουν τὸ Ὡσαννά!

Ἔφθασε ἡ ὥρα ἡ ποθητὴ
τοῦ Λυτρωμοῦ· τὸ φῶς της
Ἀπ' τὶς ψηλές σας τὶς κορφὲς
στὸν κόσμον ἁλαργινὰ
Καὶ μήνυμα καὶ ὑπόσχεσι
φθάνει ἱερό, κι' ὁ ἀχός της
Μὲς τὴ σκλαβιὰ ποὺ σκύβανε
τόσους λαοὺς ξυπνᾷ.

Λουσμένα μὲς τῆς θάλασσας
τῆς γαλανῆς τὴν αὔρα,
Μὲ ἀσκλάβωτα, μὲ ἀμόλυντα
τὰ νοῦ καὶ τὴ λαλιά,
Στὸ χαΐδεμα τοῦ φεγγαριοῦ,
στὴ θεία τοῦ ἡλιοῦ τὴ λαύρα,
Μὲ πάντα ἀδάμαστη ψυχὴ
καὶ ὁλόθερμη καρδιά,

Ξυπνῆστε Δωδεκάνησα
καὶ φθάνει ἡ Λευθεριά!

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

Πολλοὶ στρατευθέντες προσωρινοὶ ὑπάλληλοι ἀπηυθύνθησαν πρὸς ἡμᾶς ζητοῦντες ὅπως ληφθῇ τὸ εὐεργετικὸν μέτρον τῆς μονιμοποιήσεώς των, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν καθωρισμένην δοκιμασίαν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Συνηγοροῦμεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος νεαρῶν Συναδέλφων, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸν παρελθόντα πόλεμον ἐλήφθη παρόμοιον μέτρον.

—Ὑποβάλλομεν τὴν παράκλησιν νὰ λυθῇ τὸ αἴτημα τῆς προσαρμογῆς τῶν ἐπιδομάτων γάμου καὶ τέκνων, τοῦ μὲν πρώτου εἰς 10 ο)ο τοῦ δὲ δευτέρου εἰς 5 ο)ο δι' ἕκαστον, ὡς ἔχει καθορισθῇ τοῦτο ἀπὸ τὰς συγγενεῖς Τραπέζας Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς.

—Κατόπιν τῆς ἀπὸ 1 Μαρτίου ἐ. ἔ. αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς τοῦ Συλλόγου εἰς ἣν περιλαμβάνεται εἰδικὸν ποσοστὸν πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ε.Α.Μ.Σ, θέλει παύσει διενεργούμενος ὁ προαιρετικὸς ἔρανος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ ὅστις προωρίζετο διὰ τὸν ἔργον τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς.

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΖΟΥΓΚΟΣ

Ὅλως αἰφνιδίως καὶ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του ἀπεβίωσε στὰς 7 Φεβρουαρίου ὁ συνάδελφος τοῦ Κ.Κ. Γεώργιος Θ. Ζούγκος, ὑπολογιστὴς Α' τάξεως.

Παλαιὸς ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης Βιομηχανίας, ἀνῆκεν ἀπὸ ἐνδεκαετίας εἰς τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐγκλιματισθεὶς ταχύτατα στὸ νέον περιβάλλον καὶ ἀναδειχθεὶς ἐκλεκτὸς καὶ ἄξιος συνάδελφός μας.

Ὑπηρετῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἐξυπηρέτει μὲ εὐγένειαν καὶ λεπτότητα τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλασσομένους ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους. Ὁ θάνατός του κατελύπησε τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἥτις ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει διέθεσε δρ. 1.000 εἰς μνήμην του ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Ἐράνου Κ. Προνοίας καὶ συνελυπήθη θερμότατα τὴν σύζυγον καὶ τὴν θυγατέρα του.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Λάρισαν ὅτι ἐν μέσῳ θερμοτάτων ἐκδηλώσεων πένθους ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ φονευθέντος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βομβαρδισμοῦ Λαρίσης ἀειμνήστου συναδέλφου μας Κ. Κωστούλα.

Εἰς τὴν σορόν του κατετέθησαν στέφανοι ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων Λαρίσης καὶ Βόλου, προσεφώνησε δὲ αὐτὸν ὁ συνάδελφος κ. Γ. Σεφτελῆς διὰ τῶν ἑξῆς;

«Πεφιλημένε μας Συνάδελφε!

Ἐκ μέρους τῶν Διευθύνσεων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπ]μάτων Λαρίσης καὶ Βόλου καταθέτομεν τοὺς στεφάνους τούτους εἰς τὴν σορόν σου ὡς ἕνα μικρὸ δεῖγμα τῆς συναδελφικῆς ἀγάπης καὶ συμπαθείας διὰ τὸν ἀδόκητον χαμόν σου.

Ὑπῆρξες θῦμα καὶ σὺ τοῦ σκληροτραχήλου καὶ ἀπαισίου ἐχθροῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλτρουϊστικῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων μὲ τὰ ὁποῖ περιεκοσμεῖσο, δεῖγμα τῆς εὐγενοῦς ψυχῆς σου.

Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ συναδέλφων σου σὲ προπέμπομεν εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ σοῦ ἀπευθύνομεν τὸ ὕστατον χαῖρε.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ.»

Συλλυπητήρια τηλ]τα καὶ ἔγγραφα ἀπέστειλαν καὶ τὰ Ὑπ]τά μας Καρδίτσης, Ἀλμυροῦ καὶ Χαλκίδος καθὼς καὶ αἱ ἐκεῖ Τράπεζαι Ἀγροτικὴ καὶ Λαρίσης.